Sergine SNANOUDJ

Estera

PREFAŢĂ

Pe Muntele Măslinilor

Un post diferit de toate celelalte! în noiembrie 1991, împreună cu alţi nouă credincioşi curajoşi din Belgia, Franţa şi Elveţia am ţinut postul de tip Esţera în Ierusalimul de Est, în centrul unul cartier arab. Trei zile" şi trei nopţi petrecute în casa

de rugăciune a lui Tom Hess, cam la 50 de metri de zidul care desparte Ierusalimul de Cisiordania. Un zid pe care integriştii palestinieni pot să-1 treacă cu uşurinţă atunci când vor să întreprindă acţiuni teroriste.

Cu câteva zile înainte de sosirea noastră, un microbuz turistic ca al nostru, a fost în întregime deteriorat de mulţimea de pietre aruncate de copii.

Deşi de naţionalitate americanăLTom Hess este totuşi apreciat de vecinii sai. Intr-o zi, când autorităţile evreieşti dinlerusalim au înconjurat cartierul, impiedicându-i pe arabi să iasă de acolo. Tom, în calitate de american, a putut să-şi umple microbuzul cu pâine pe care apoi a împărţit-o vecinilor săi, gest precare aceştia nu l-au uitat niciodată. Tom este iubit de vecinii săi pentru că el însuşi îi iubeşte. In casa lui de rugăciune, doi palestinieni convertiţi îl slujesc pe Domnul alături de el. Pentru noi, creştinii, nu există deosebiri rasiale.

în cartea Esterei, se poate observa că Miulţi oameni din popoarele ţării s-au făcut iudei, căci îi apucase Grlca de iudei." (Est. 8.17). După postul nostru la Tom Hess, o familie arabă vecină a venit

să ne ceară să ne rugăm pentru cei doi copii ai lor care erau surdo-muţi. într-un perimetru restrâns, trăiesc peste patruzeci de familii care au copii surdomuţi. Esenţa rasismului este diabolică. în definitiv, nu cu armele firii pământeşti vom rezolva aceste probleme, ci cu acelea ale Duhului. Pentru noi, acest post a însemnat:

1. înţelegere faţă de un popor necunoscut, aparent diferit de noi, şi totuşi, asemenea nouă, structurat în jurul celulei familiale, iubindu-şi căminul, munca, urmaşii...

2. încredere în puterea pe care Şi-o va manifesta Dumnezeu faţă de aceste familii arabe, atingân- du-Se de ele prin Duhul Sfânt, potrivit cu cele spuse de profeţi, aşa cum S-a atins şi de noi.

3. Stăruinţă în rugăciune, pentru că lupta a fost susţinută de noi toţi în timpul zilei, iar noaptea, prin rotaţie, de către doi dintre noi. Aşa se face că am avut privilegiul de a vedea soarele răsărind peste Ierusalim. Un spectacol extraordinar, multicolor. Viziune pe care a avut-o Domnul Isus când venea în acest loc cunoscut în Biblie sub numele de Betfaghe, locul de unde El a dispărut de sub privirile ucenicilor când S-a înălţat la cer, locul unde îşi va^ face din nou apariţia peste puţină vreme.

4. O creştină care ţinea acest post pentru prima dată, încercase zadarnic mai înainte să treacă pragul celei de-a doua zile. Noi i-am dat o mână de ajutor, încurajând-o, şi ea a ieşit victorioasă devenind o pildă şi pentru alţii. Tom Hess, un creştin care practicase postul, a ţinut şi el acum, pentru prima dată, postul Esterei. I s-a părut un lucru foarte uşor de iacut şi a promis să-1 repete când împrejurările o vor cere din nou. După ţinerea acestui post, o nouă casă de rugăciune a fost proiectată, şi Tom Hess va începe în curând construcţia ei în Ierusalimul de Vest.

5. Împlinirea unor dorinţe pe care îmi este imposibil sa le enumăr aici. Domnul mi-a cerut, în termeni foarte clari, să iniţiez acest post în Israel. Nu sl i.iin de ce; de altfel, nici nu am încercat să pricep. Insă I)omnul îmi rezervase o mare surpriză despre < .u< încă nu vreau să spun nimic. Acest post din noiembrie 1991 a declanşat o puternică lucrare a I mlmlui SfânL cu efecte importante asupra viito- i ului Israelului.

6. In context imediat, noi am putut constata anihilarea unor forţe spirituale potrivnice. Atacuri ale hoardelor demonice pe care încercam să le contracarăm de câteva luni de zile au dispărut din orizontul nostru. Am văzut în Duhul cum un demon, care avea chipul unui cerşetor gârbov, purtând o mulţime de poveri, s-a

descompus, s-a dezagregat. O pace reală domnea acum în câmpul nostru de activitate. Trupurile noastre au fost revigoraţe- tocmai în momentul când aveau cea mai mare nevoie de odihnă.

Hélène, o creştină din grupul nostru, va relata cum postul acesta a însemnat pentru ea o reînnoire spirituală, care i-a redat bucuria consacrării:

„îmi este destul de greu să vorbesc despre ceea ce am experimentat cu prilejul postului de tip Estera. Ştiu, totuşi, că sentimentele puternice se enunţă clar şi cuvintele vin cu uşurinţă. Numai că experienţa mea este una esenţialmente spirituală şi. deci, sunt mai greu de stabilit dimensiunile sale. Primul câştig este acela că am primit, cu prilejul fiecărei zile de post, o asigurare, o convingere personală, într-un cuvânt o încredinţare bazată pe motivul pentru care Domnul mi-a pus pe inimă să-I rezerv acest timp special. îmi place acest post pentru că, într-un timp destul de scurt, doar trei zile şi trei nopţi, , trupul, lipsit de hrană şi băutură, şi-a reluat brusc locul de totală dependenţă faţă de

5

Duhul Sfânt. Nu-mi pot explica în ce fel, dar ştiu că Dumnezeu lucrează, că timpul acesta este un har din partea Sa. Important este nu faptul că eu postesc, ci că El îmi dă putere s-o fac, pentru a îndeplini lucrarea Lui mtr-urTmod adesea ascuns de ochii mei. Fiind o mare consumatoare de lichide, la început am fost foarte neliniştită. Dar, spre marea mirare, nu mi-a fost nici foame, nici sete! Dorinţa de a bea, da! Dar atunci am realizat şi diferenţa dintre dorinţa aceasta şi adevărata sete.

Primul meu post a fost determinat de dorinţa I dea înlătura orice formă de antisemitism dinfami- f[lia mea. Şi chiar dacă problema nu este pe deplin rezolvată, pentru că numai întoarcerea la Dumnezeu a celui în cauză poate conduce la aceasta, totuşi atacurile verbale agresive la adresa Israelului au încetat. Altădată, alăturându-mă unui grup, pentru un asemenea post, fără o cerere personală specifică, Domnul a făcut să iasă la lumină, în ultima noapte, un păcat complet uitat şi care, din această cauză, nu fusese mărturisit niciodată. Aşadar, din punctul meu de vedere, postul acesta reprezintă un prilej ca Domnul să lucreze la curăţirea noastră, să ne echipeze prin Duhul Sfânt, pentru ca noi să putem rămâne tari şi neclintiţi pe poziţia unei credinţe reînnoite; şi chiar dacă greutăţile ne copleşesc, noi putem, asemenea Măriei, să trecem peste ele şi să ne păstrăm privirile îndreptate spre Domnul şi nu către împrejurările potrivnice.

O privesc deseori pe Estera şi mă minunez cum, în timpul postului ei (şi, să nu uităm, că ea îşi riscase viaţa), Domnul a îmbrăcat-o cu multă înţelepciune pentru a o scoate biruitoare în lupta declanşată de forţele Iadului contra poporului ei. Oare nu tocmai de o asemenea îmbrăcăminte şi de un astfel de har special avem noi nevoie în aceste

a

vremuri grele în care trăim? O, de ar binevoi (•< •/ (•scul nostru Tată să ne facă parte de ele! Dorinţa mea fierbinte şi rugăciunea mea aprinsă este tocmai i\i împărăţia Lui să vină şi să se manifeste Mireasa Lui preaiubită din inima căreia trebuie să curgă râuri de apă vie.

Or, dacă Dumnezeu a onorat această rugăciune .1 Est erei. nu va face El la fel cu ale noastre?"

Jmbrăcap-vă cu toată armătura lui Dumnezeu, ca să puteţi ţinea piept împotriva uneltirilor Diavolului. Căci noi n-avem de luptat împotriva cărnii şi sângelui, ci împotriva căpeteniilor, împotriva domniilor, împotriva stăpânitorilor întunericului acestui veac, împotriva duhurilor răutăţii care sunt în locurile cereşti. De aceea, luap

toată armătura lui Dumnezeu, ca să vă puteţi împotrivi în ziua cea rea, şi să rămâneţi în picioare, după ce veţi G biruit totul." (Ef. 6.11).

Or, postul de tip Estera este tocmai una dintre aceste arme cu care vom obţine victoria!

INTRODUCERE

/

Postul Esterci

„Du-te, strânge pe top iudeii care se află în Susa şi postiţi pentru mine, iară să mâncap, nici să beţi,
Itrei zile, nici noaptea, nici ziua. Şi eu voi posti odată cu slujnicele mele; apoi, voi intra la împărat. în ciuda legii..." (Est. 4.16).

Postul Esterei este un post cu totul aparte: nici un fel de hrană, nici o băutură, nimic!

Trei zile şi trei nopţi - de la un apus de soare la altul - un timp în care să nu mănânci şi să nu bei iiimic! Nici pâine, nici legume, nici o băutură caldă sau rece. nici apă. Nimic, nimic, NIMIC!

Şi totuşi, acest post nu este un sacrificiu, ci o consacrare, o dedicare, o decizie personală. Dar pentru a-1 începe, este nevoie de O UNGERE SPECIALA DIN PARTEA LUI DUMNEZEU, care va regla atunci nevoile noastre fizice. Prima zi de post va fi mai uşoară dacă o vom petrece într-un grup de credincioşi. Domnul ne dă astăzi postul Esterei pentru a putea stinge săgeţile aprinse ale Celui Rău, potrivit cu Ef. 6.10-20.

a) Acesta este un post al reînnoirii. Prin el, suntem izbăviţi de adversarii noştri şi el este destinat reglementării problemelor noastre actuale.

b) Este un post al restauraţiei. El ne revelează adevărata noastră identitate.

c) Este şi un post al izbăvirii. El face să iasă la lumină nevoia noastră de a fi eliberaţi. „Dar acest sol de draci nu iese afară decât cu rugăciune şi cu ¡Htst." (Mt. 17.21). Pe parcursul acestui studiu, vor fi dezvăluite numeroase experienţe.

d) Este un post al biruinţei, care ne poziţionează ■ I< asupra Adversarului (vezi cartea Esterei).

e) Este postul Miresei lui Cristos, pentru aceste vremuri speciale premergătoare sfârşitului lumii.

Mărturia sorei Andreea E.

„îl laud pe Dumnezeu şi-I mulţumesc pentru oportunitatea pe care mi-a dat-o de a ţine un post ni Esterei (iară să mănânc sau să beau timp de trei zile), iar aceasta nu prin propriile mele forţe, ci cu ajutorul atotputernicului nostru Dumnezeu. iYebuie să recunosc că iniţial am resimţit o anumită teamă: era pentru prima dată când ţineam postul Esterei, dar aveam să constat că teama mea fusese nejustificată, pentru că Domnul înnoieşte forţele celui ce se încrede în El. Totul a decurs într-o atmosferă de calm, de încredere, de rugăciune, de odihnă. Slavă lui Dumnezeu!

Şi ce binecuvântări minunate mi-a dat El! Eu sufeream de constipaţie de 20 de ani. Recurgeam, in permanenţă, la supozitoare, astfel că devenisem dependentă de ele. Tot timpul aveam dureri abdominale. într-o zi, cu prilejul unei consultaţii, medicul mi-a spus: „Problema dumneavoastră mă îngrijorează, pentru că pe măsura înaintării în vârstă, nu va mai exista nici un remediu pentru boala de care suferiţi. Medicamentele pe care le luaţi sunt deja mult prea puternice pentru vârsta di imneavoas tră.

La câteva luni după ce ţinusem acest post, într-o dimineaţă, am descoperit în materiile fecale un
11
vierme, lung de vreo 40 de cm. O săptămână mai târziu, eram complet vindecată de constipaţie. Mulţumesc Domnului Isus pentru această vindecare şi pentru toate celelalte binecuvântări pe care mi le-a dat, precum şi pentru minunile pe care le-a făcut in viaţa mea şi în sânul familiei mele. Binecuvântat fie Numele Său pe tot pământul!'[4]

CINE POATE ŢINE ACEST POST?

- Tu," Nicole.

-Eu?

- Da, tu!

- Dar eu nu mă pot abţine să nu consum lichide, beau apă şi noaptea!

- Şi eu la fel. Totuşi, am ţinut de foarte multe ori acest post după ce m-am convins de importanţa lui.

- Şi cum procedaţi?

- Mi-am dorit din tot sufletul să-1 pot ţine, şi am strigat către Domnul, rugându-L fierbinte să mă ajute s-o pot face. Iar aceasta, după ce, timp de 3 ani lungi, am vegheat la căpătâiul mamei mele cu care trăisem toată viaţa. Mi se părea că un cerc de fier îmi strângea rinichii. Amintirea ei nu mă slăbea nici o clipă.

Moartea unei fiinţe dragi care te-a adus pe lume şi cu care ai trăit o viaţă se resimte ca o durere uriaşă până în străfundul fiinţei. Simţi pur şi simplu că ţi se rupe inima!

Şi eu am strigat către Dumnezeu: doream să ţin acest post! Şi El mi-a răspuns: „Ţi-1 voi da pentru tine şi pentru popoare."

Când Dumnezeu răspunde unei rugăciuni, El acordă o măsură de har atât de plină, încât dă pe deasupra.
12
în urmă cu 4 ani, eu îi recomandasem unei prietene deznădăjduite să ţină postul Esterei. După uceea, a condus ea însăşi zeci de persoane spre uccst post de eliberare.

Eu personal încă nu-1 experimentasem până alunei! Există un declic pentru orice acţiune. Trebuie, într-adevăr, să simţi nevoia de a-1 ţine, să doreşti lucrul acesta cu toată inima. Mai ales să n o faci pentru a imita pe cineva.

în ceruri, eu o voi întâlni, cu bucurie, pe Estera. Multe dintre femeile Bibliei au fost, într-un domeniu sau altul, nişte deschizătoare de drumuri. în ce-o priveşte pe Estera, ea ne-a dat cheia acestui post. Este postul căruia Satan nu-i poate rezista. I loardele demonice sunt puse pe fugă.

„Orice armă făurită împotriva ta va fi tără putere", zice Dumnezeu, Domnul oştirilor, în Is. 54.17.

Cartea Esterei relatează un complot urzit de către un prim-ministru antisemit, în scopul nimicirii poporului evreu. Haman, primul-ministru al lui Ahaşveroş, este un naţionalist, un nebun, un megaloman. El vrea să domine, să distrugă poporul ales.

Ar trebui să clarific semnificaţia cuvintelor antisemit şi nazist. Trebuie să ne fie limpede sensul acestor termeni pentru a ne putea ruga corect asupra acestor două puncte care ne privesc.

Antisemit: persoană care manifestă rasism faţă de evrei. Doctrină, atitudine antisemită. Şi, prin extensie, faţă de toţi semiţii (Dicţionarul Hachette).

Semiţii sunt popoare originare din Asia occidentală care, potrivit tradiţiei, descind din Sem, fiul lui Noe, şi care vorbesc limbi aşa-zise semitice.

Nazism: elaborat de Hitler în „Mein Kamppf, nazismul a fost doctrina oficială a statului ger

man între anii 1933 şi 1945. Naziştii exaltau superioritatea germanilor, consideraţi ca fiind ramura cea mai pură a rasei albe, demnă să domine popoarele inferioare (printre care oamenii de culoare) şi, prin urmare, îndreptăţiţi să elimine rasele considerate impure (evreii, ţiganii), care au fost exterminate in lagărele de concentrare, pentru a realiza o rasă ariană.

Arian, ariană: adj. Referitor la arieni (acest adjectiv apare în teoria rasistă, şi a fost folosit pentru a defini un tip de om de „rasă pură", descendent direct, fără încrucişare de rase, din arieni).

Desigur că ar fi interesant de discutat pe tema originii acestor termeni, dar nu acesta este scopul lucrării de faţă.

Fără îndoială că dacă s-ar ridica tot mai multe Estere printre naţiuni, acestea ar slăbi puterea hoardelor satanice, măcar până la revenirea Domnului, eveniment care se va petrece foarte curând. „Dumnezeu Se scoală, vrăjmaşii Lui se risipesc şi potrivnicii Lui fug dinaintea Feţei Lui." (Ps. 68.1).

în aceste vremuri de pe urmă, este important de notat că noi va trebuită combatem, de o manieră specială, prin rugăciune însoţită de post, o mişcare antisemita. Satan va utiliza ura, oroarea, spaima pentru atingerea scopurilor sale. Este de remarcat faptul că Vrăjmaşul utilizează forţe noi, inclusiv tineretul, pentru a-şi pune planurile în aplicare. Şi Hitler i-a folosit pe tineri.

Astăzi, când nu s-au scurs ue la holocaust nici 50 de ani, un grup de tineri nazişti s-a instalat recent la Berlin. Asistăm la o recrudescenţă a antisemitismului.

în treacăt, amintesc că poporul armean, de religie creştină, un popor blând şi harnic, a fost

masacrat de turci. Turcii sunt o populaţie semită, la Ici ca armenii. Totuşi există printre ei mulţi blonzi
<H ochii albaştri. Un mare număr dintre ei au obţinut azil în Germania. Evident că spiritele care JIU aceeaşi origine se aliază. S-ar putea ca ei să lacă parte din acest popor arian (sau Arya), populaţie de limbă indo-europeană care, cu peste I 000 de ani î.Cr., s-a scindat în două grupuri: Iinul s-a instalat în India de Nord, iar celălalt în Iran.

ADEVĂRATA BISERICĂ ESTE ACEEA CARE POSTEŞTE ŞI SE ROAGĂ

Dacă, în poporul lui Dumnezeu, cei ce au dat naştere unor scandaluri prin conduita lor imorală, ai li practicat postul Esterei pentru a-şi rezolva problemele personale, s-ar fi putut evita aceste cAderi morale şi mărturii dezastruoase în ochii lumii.

Fie ca acest studiu să vă provoace la ţinerea unui asemenea post, pe care să-1 puteţi apoi repeta
< ii l de câte ori v-ar cere-o Dumnezeu.

Capitolul 1

M -am rugat pentru binele guvernanţilor lumii şi mai ales pentru şahul Iranului, ca şi pentru poporul său care, într-o atmosferă de nebună frenezie, s-a ridicat contra lui încercând să-1 răstoarne, în speranţa unor condiţii mai bune de viaţă .

Ultimele cărţi apărute şi filme turnate prezintă înfricoşătoare scene de suferinţă. Ţări ca: Iranul, Irakul, Afganistanul, Kurdistanul, Turcia continuă ■â fie teatrul unor

mari frământări. Un singur exemplu este edificator: războiul din Golf dintre anii I! >90-1991. Ei bine, aceste teritorii au nevoie într-un mod deosebit de rugăciunile noastre repetate. Ml aş dori mult să pot ţine un post al Esterei pe aceste meleaguri.

Pentru a înţelege mai bine cum stau lucrurile, ai Irebui să vedem în ce context geografic, so- elal, economic şi cultural se desfăşoară povestirea.

„Era pe vremea lui Ahaşveroş, al acelui Almşveroş care domnea de la India până în Etiopia, peste o sută douăzeci şi şapte de pnuturi. hni>i\rutul Ahaşveroş şedea atunci pe scaunul lui împărătesc la Susa, în capitală." (Est. 1.1).

Ahaşveroş, un rege devenit celebru din pricina hof>a(illoi' sale, guverna un imperiu alcătuit din

127 de provincii. Povestirea se desfăşoară la Susa. Acest oraş. citat de 21 de ori, era amplasat în apropiere de râul Shapur, la est de Golful Per- sic - Iranul actual. împărăţia se întindea până la Irak.

Este interesant de reţinut că exact pe acelaşi amplasament se manifestă azi opoziţia cea mai intensă a lumii arabe faţă de Israel. însă. în opinia mea, acest conflict serveşte la împlinirea planului lui Dumnezeu. El a permis miilor de soldaţi americani creştini să aducă Evanghelia lui Isus Cristos în toată această regiune locuită de musulmani. în anul 1981, la Lausanne, eu am primit convingerea, în timpul rugăciunii, că o trezire spirituală venind din partea Domnului va atinge Golful Persic şi că nişte emiri se vor converti la creştinism. în prezent, noi participăm la această acţiune. Eu ştiu că nişte soldaţi creştini şi câţiva pastori se află în Golful Persic, dotaţi cu muniţii spirituale.

Iată un fragment dintr-o depeşă primită de preşedinta Gwen Shaw:

„Colonelul Ammerman mi-a spus nu de mult: «Noi avem deja 6 capelani care activează în Arabia Saudită, şi alţi 18 sunt pe punctul să plece într-acolo. Ne-am propus să le trimitem soldaţilor, în mod gratuit, literatură creştină. Cei din Misiunea Ghedeon au trimis deja Noi-Testamente.»" "

Aş putea adăuga astăzi că, un an mai târziu, a fost săpată o groapă în nisipul pustiei. Pe fundul gropii a fost aşezată o prelată de plastic, plină cu apă. Sute de soldaţi au fost botezaţi în Numele Tatălui, al Fiului şi al Sfântului Duh. Rugăciunile şi postul multor sfinţi au fost ascultate şi. în plus, a fost împlinită voia Tui Dumnezeu, Tatăl nostru ceresc. Comandantul Schwarkopht nu s-a despărţit

«Ic Biblia sa, tot timpul cât a ţinut războiul. El este un .copil al lui Dumnezeu, un om născut din nou. I 'salinul 91a fost scris pe nişte bileţele de carton, iu câteva mii de exemplare care au fost apoi • Ilstribuite fiecărui soldat.

Satan întreprinde acţiuni care se întorc împo- Iriva lui însuşi. Poate că tocmai în sensul acesta jir trebui interpretat un vechi adagiu evreiesc care spune: „Şi Satan este slujitorul lui Dumnezeu..."

Referitor la trezirea din Kuweit, am aflat recent Ofl un emir arab a fost vindecat de cancer ca urmare n rugăciunii unui evanghelist,-.

Tot astfel, în relatarea din cartea Esterei, survine nu numai izbăvirea de la pieire a poporului evreu, dar şi convertirea la iudaism a multor popoare.

„în flecare ţinut şi în fiecare cetate, pretutindeni unde ajungea porunca împăratului şi hotărârea lui. a fost între iudei bucurie şi veselie, ospeţe şi zile de sărbătoare. Şi mulţi oameni dintre popoarele ţării s-au făcut iudei, căci îi npucase Mea de iudei." (Est. 8.17).

Tocmai în această zonă a Golfului Persic a Ins! aşezată de Dumnezeu grădina Edenului, mai exact în Babilonia, la vest de Golful Persic. Eufratul trece prin

Babilonia. Acolo au fost creaţi Adam şi Kva (Gen. 2.8-14). Amplasamantul vechiului I lubllon trebuie căutat în Irakul actual, la 320 km depărtare de Susa.

„El vor sta departe, de Mcă să nu cadă în 11ilnul ei, şi vor zice: «Vai! Vai! Babilonul, cetatea era mare, cetatea cea tare! într-o clipă ţi-a venit liulccata!»... Atunci un înger puternic a ridicat «/(Jos o piatră ca o mare piatră de moară, a nruncat-o în mare şi a zis: «Cu aşa repeziciune vu tl aruncat Babilonul, cetatea cea mare, şi nu VII mul îl găsit!»" (Ap. 18.10, 21).

16

Orientul Mijlociu a fost sediul idolatriei şi al apostaziei. Or, tocmai acolo vor fi nimiciţi Fiara şi Proorocul mincinos (Ap. 19.11-21). Anticrist îşi va instaura domnia în această regiune (Ap. 17; 18). Tot în această regiune estică a fost ucis Abel de către Cain. De asemenea, la est de Golful Persic au fost deportaţi israeliţii, ca robi ai imperiilor babilonian, asirian şi persan (vezi cartea lui Daniel).

Nebucadneţar era împăratul Babilonului. Deşi a acţionat sub influenţa Satanei, el avea să servească, totuşi, împlinirii planului lui Dumnezeu, dând prilej manifestării slavei Sale în viaţa lui Daniel şi a celor 3 prieteni ai săi.

în cartea lui Daniel se poate vedea cum rugăciunea, sprijinită de un post special constând în a nu consuma decât legume şi fructe, a declanşat acţiunea îngerilor Gabriel şi Mihail în această mare luptă spirituală.

Domnul are întotdeauna oameni aleşi pe care îi foloseşte pentru a-Şi manifesta slava Sa. Gândiţi-vă la Neemia! Şi el trăia în capitala Susa, la curtea regelui Artaxerxe, tatăl lui Ahaşveroş, când Domnul i-a pus pe inimă refacerea zidurilor Ierusalimului, împăratul a acceptat dorinţa sa. Citind cartea lui Neemia, observăm cum postul şi rugăciunea au " contribuit la împlinirea planurilor lui Dumnezeu cu privire la restaurarea zidurilor cetăţii şi a Templului Domnului.

în toate povestirile despre luptele date de cei credincioşi, se poate constata că postul şi rugăciunea înmoaie inimile oamenilor şi contribuie la realizarea planurilor lui Dumnezeu.

„Ei mi-au răspuns: *Cei ce au mai rămas din robie sunt acolo în ţară, în cea mai mare nenorocire şi ocară, zidurile Ierusalimului sunt dărâmate şi porţile sunt arse de foc.» Când am auzit aceste lucruri, am şezut jos, am plâns şi

17

m-am jălit multe zile. Am postit şi m-am rugat înaintea Dumnezeului cerurilor..." (Nem. 1.3-4).

Al treilea an al domniei lui Ahaşveroş se situează cu 32 de ani înaintea decretului dat de Cir, pentru rc-staurarea Ierusalimului şi a Templului (Ezra 1.1-4). <)r, tocmai acest Cir, unsul Domnului, a uşurat ju- il impus popoarelor dominate de predecesorii săi.

Probabil că Mardoheu avea între 48 şi 58 de uni când Estera s-a căsătorit cu Ahaşveroş, (unoscut şi sub numele de Xerxes. Mardoheu, un Umăr, a fost dus în captivitate pentru un timp de '/O de ani. Estera s-a născut în această perioadă şi Ircbuie să fi avut 20-28 de ani când s-a măritat. Al< gerea făcută de Ahaşveroş, preferând-o pe Estera lururor celorlalte fete, constituie o confirmare a promisiunii făcute de Dumnezeu poporului Său Israel: „Tii vei G cap, nu coadă."

Domnul foloseşte adesea nişte împrejurări obişnuite - în cazul de faţă, căsătoria - pentru a plusa poporul evreu, aflat în captivitate, pe o poziţie <l< Ibrţă în faţa adversarilor săi. Mardoheu, omul i Icspre care, de cele mai multe ori, se vorbeşte foarte puţin când se comentează cartea Esterei, este un luni rument bine cunoscut de Dumnezeu şi pregătit I- I I cu mult timp înainte.

Mardoheu era, într-adevăr, un om foarte învăţat ţii un bun cunoscător al legilor persane. Deşi ftllludinea sa rigidă faţă de Haman ar putea lăsa Impresia unui om mai puţin manierat, trebuie să i rcunoaştem, totuşi, că el era o persoană educată, nv.ii ui acces în palatul imperial. De aceea, el o va pUtea pregăti pe foarte tânăra sa verişoară Estera peniiu viitoarea ei carieră de regină. Ambiţia lui Mnrdoheu şi credinţa sa în capacitatea Esterei au lile II 1 din fata aceasta prima doamnă a împărăţiei. M.u i lolieu constituie astfel un tip al Duhului Sfânt,

preocupat să înveţe, să instruiască şi să echipeze Biserica, Mireasa lui Cristos.

Dumnezeu nu foloseşte decât instrumente pe care le-a pregătit mai dinainte. Aşa s-a întâmplat şi cu Estera, femeia aleasă în virtutea capacităţii şi a sensibilităţii ei, calităţi care vor ieşi în evidenţă cu prilejul situaţiei critice cu care se va confrunta poporul ei aflat în captivitate.

Oare nu avea să devină Mardoheu avocatul iudeilor înaintea împăratului? Estera a fost iniţiată în rolul ei de regină cu mult timp înainte de a fi fost aleasă de rege. Rămasă orfană, ea trebuie să fi recurs foarte de timpuriu la rugăciune şi post pentru a face faţă nevoilor sale. Ea era o tânără deja înarmată pentru această luptă.

Pe Mardoheu îl regăsim în Egra 2.2, întorcându-se la Ierusalim după o îndelungată captivitate.

„Au plecat cu Zorobabel: Iosua, Neemia, Serala, Reelaia, Mardoheu..."

BABILON

Cetatea cea mai puternică din lume a fost construită, în cea mai mare parte, graţie eforturilor întreprinse de Hammurabi (1728-1686 î.Cr.) şi de Nebucadneţar II (604-562 î.Cr.). Declinul Babilo- nului a început o dată cu căderea lui Nebucadneţar, agravându-se apoi cu Belşaţar şi, în final, a ajuns o ruină în anul 130 î.Cr., când a fost cucerit de părţi.

Niebuhr, Rich şi Rassam au întreprins o serie de săpături arheologice, pe ambele maluri ale fluviului, însă onoarea de a explora cu minuţiozitate ruinele cetăţii Babilon şi împrejurimile sale, între anii 1899 şi 1913 avea să-i revină lui Robert Koldewey şi echipei sale. Descoperirile făcute de ei au fost de-a dreptul fenomenale. Dintre acestea, reţinem următoarele:

1 Un zid care ocolea oraşul avea o lungime de l'J, Iun, şi o grosime de 41 m.

2 Numeroase porţi ale cetăţii, printre care se

0 inurcă cea a zeiţei Ishtar cu cei 575 de balauri, in uri şi lei emailaţi, de departe cea mai celebră illnlre toate.

3. „Strada marii procesiuni" care permitea iul curea'în oraş pe poarta zeiţei Ishtar, la nord, Im « a prin faţa palatului regal, apoi traversa partea < m mai importantă a oraşului pentru a ajunge

1 Iii c< I la Templul lui Marduk, „creatorul şi împăratul universului".

4. Palatul decorat somptuos de Nebucadneţar,

• u sala sa de banchet şi sala tronului, care avea o lungime de 51 m şi o lăţime de 17 m.

5. Fundaţia şi planul turnului Babei, cunoscut Mul» numele de Etemanki: terasa fundamentului in ului şi pământului. Unii specialişti sunt de I lAmre că ar fi vorba despre ruinele de tristă amintire ui«- lYirnului Babei din Geneza.

6. Grădinile suspendate, sau marea curte în t uluc, constând din nişte cripte cu bolţi înalte şi pivniţe subterane, încinse cu nişte arcade din cără- niiiLi. acoperite acum cu murdării şi dărâmături. Arheologii opinau că aceste ruine ar fi fundamentul celebrelor grădini suspendate, una din cele 7 minuni ale lumii antice.

7. în sfârşit, cele geste 300 de tablete scrise cu jllcrc cuneiforme, Vorbind mai ales despre
•llNlrlbuirea untdelemnului şi a orzului către prizonierii de război şi muncitorii calificaţi aduşi ■ 11■ i loate ţările, care trăiau la Babilon şi în împrejurimi, între anii 595 şi 575 î.Cr. Printre numele citate, figurau Yow-Keen (Iehoyachin sau lolnchin), „regele ţării lui Yehud" (Iuda) şi cei 5 fii o I wnl care se aflau sub supravegherea lui Keniath.

SUSA (SHUSHAN)

Acest oraş era situat la o depărtare de 320 km de Babilon şi era capitala vechii provincii Elam (Susiana). Mai târziu, Susa a devenit reşedinţa de iarnă a suveranilor persani. în această localitate, s-au desfăşurat numeroase evenimente biblice pe vremea lui Daniel, Neemia, Estera şi în- timpul regelui Ahaşveroş (Xerxes).

Arheologii francezi au început să exploreze Susa în anul 1852, sub conducerea lui W. K. Loftus. Ei au reluat această campanie în anul 1884, sub conducerea lui M. Dieulafoy, şi şi-au continuat activitatea sub îndrumarea lui Jaques de Morgan ş.a. Ruinele vechii aşezări au fost împărţite în 4 secţiuni şi acoperă o suprafaţă de peste 1 960 ha, ceea ce face practic imposibil a fi exhumate în întregime.

Asistat de soţia sa, M. Dieulafoy a descoperit fortăreaţa palatului regal pe care autorul cărţii Estera o numeşte „citadela de Susa". Aceasta acoperea o suprafaţă de 49 ha, depăşind cu mult în înălţime zona învecinată, şi includea sala tronului, palatul regal, haremul, precum şi curţile interioare şi exterioare, grădina palatului, pilonii, scările, terasele şi câteva arcade. Sala tronului era hipostilă şi se întindea pe o suprafaţă de jumătate de ha. Ea includea 36 de coloane, dispuse în 6 şiruri de câte 6 şi care se terminau cu nişte capiteluri sculptate în formă de tauri îngenuncheaţi spate la spate. Nişte grinzi lungi, confecţionate din cedru din Liban, legau între ele aceste coloane masive. Aici era sala tronului împărăţiei sale unde stătea regele şi unde se desfăşurau banchetele şi evenimentele sociale cele mai importante, ca de pildă îndelungatul ospăţ descris în capitolul unu al cărţii Estera. Pardoseala din sala tronului era

un ansamblu „de porfir, de marmoră, de sidef şi
i Ic pietre negre", aşa cum citim în capitolul amintit. D« (i, regina Estera a păşit într-o zi, riscându-şi viaţa, pe această „podea de marmoră», apropiindu-se <le tronul aflat sub un baldachin purpuriu, înainte de a se opri la marginea covorului pe care numai picioarele regelui îl puteau atinge. Ea venea să mijlocească pentru salvarea poporului ei.

în faţa sălii tronului, ornată cu stâlpi impunători, se găseau grădinile palatului unde se plimba regele în timp ce reflecta la actele funeste ulc lui Haman. în apropiere, se pot observa ruinele casei regale şi a casei femeilor. Cele două imobile erau separate, dar alăturate. Apoi, urma poarta împăratului unde şedea iudeul Mardoheu. Printre dărâmături, Dieulafoy a identificat un cub, un fel ilc zar, pe care erau gravate cifrele 1, 2, 5, 6. Acest p/ar sau „pur" servea pentru tragerile la sorţi. „Au I aruncat Pur, adică sorţul" (Est. 3.7) este expresia care le aminteşte evreilor modul în care a aruncat t laman sorţul pentru a fixa data nimicirii iudeilur.

Dieulafoy a fost atât de impresionat de toate aceste descoperiri, încât a făcut o machetă a marelui palat în interiorul căruia s-au desfăşurat majoritatea evenimentelor descrise în cartea Esterei V' - l plasat-o în Muzeul Luvru din Paris. Cu ajutorul acestei restauraţii, este foarte uşor de situat astăzi poarta împăratului, unde şedea Mardoheu, curtea Interioară a casei regale, în faţa palatului unde s-a pi e/.entat Estera fară să fi fost invitată de suveran; « urlca exterioară a casei regale,

unde s-a retras împăratul pentru a reflecta şi a se linişti când se mau lase din pricina actelor lui Haman. Se pot reconstitui aşadar împrejurimile palatului şi ne putem face o idee mai exactă despre numeroase evenimente care s-au desfăşurat acolo, înţele-gând astfel că Estera este o carte de o exactitate
ii maleabilă.
22
PALATUL REGAL
„Covoare albe, verzi şi albastre, erau legate cu funii de in subţire şi de purpură de nişte verigi de argint şi de nişte stâlpi de marmoră. Paturi de aur şi de argint stăteau pe o podeală de porfir, de marmoră, de sidef şi de pietre negre. Iar de băut turnau în vase de aur, de felurite soiuri. Era belşug de vin împărătesc, mulţămită dărniciei împăratului. Dar nimeni nu era silit să bea, căci împăratul poruncise tuturor oamenilor din casa lui să facă după voia Qecăruia." (Est. 1.6-8).
Casa orientală era construită în jurul unei curţi interioare. Din exterior, clădirea lăsa să se vadă faţade albe, fără ferestre, interiorul fiind astfel total ascuns privirilor trecătorilor.
Casele obişnuite erau clădite în jurul unei singure curţi, pe când cele ale oamenilor bogaţi erau prevăzute cu 3-7 astfel de curţi. Palatele regale dispuneau de numeroase curţi, unele dintre acestea adăpostind magnifice grădini de flori şi livezi. Creşteau acolo chiparoşi, măslini, palmieri, rodii, în principiu, casele respective erau retrase cu cca 10 m de la stradă. în cazul unei clădiri cu peste un nivel, acoperişul plat era prevăzut cu o balustradă. Camerele casei dădeau spre curtea interioară.
Decorurile de sărbătoare erau ca în basme.
„Covoare albe, verzi şi albastre, erau legate cu funii de in subţire şi de purpură de nişte verigi de argint şi nişte stâlpi de marmoră(Est. 1.6). Mobilierul, paturi de aur şi argint, aşezate pe nişte socluri roşii, albe, albastre contrastau cu o pardoseală de marmoră neagră. Vesela era de aur (v. 7). Vara, superbe tapiţerii ornau curtea de la o galerie la alta. Obiceiul cerea, pentru confortul oaspeţilor, să se înşire saltele şi covoare direct pe dalele din curte. Totuşi Ahaşveroş a dispus să se instaleze
23
I»uliul şi alte piese superbe de mobilier poleite cu <nii MI argint, precum şi obiecte de mare preţ. Inii udevăr, lux persan!
< upele, de dimensiuni variate, erau toate din mu (Est. 1.7). Băuturile speciale, numite vin 11111 m i a tesc, erau preparate pentru regi, din vremuri Unlepfirtate.
I'rotocolul privind băuturile diferea de la o ţară Iu alia. Acesta avea putere de lege. La egipteni, vinul »ii a oferit oaspeţilor înaintea sau în timpul mesei. I n tfreei, obiceiul cerea să se bea cu invitaţii sau i Inert nu, aceştia să plece. „Bei sau pleci" era un uila^iu cunoscut. în timpul sărbătorilor romane, mnestrul de ceremonii îşi umplea singur cupa. El IIM seria regulile ospăţului pe care trebuia să le Itipeele orice invitat. In cadrul sărbătorilor evreicei I, maestrul de ceremonii era numit „ordonatorul owprtţului", „guvernatorul sărbătorii" sau „nun" (cf. 2.8).
Iu cartea Esterei, observăm că Ahaşveroş nu ţi a obligat musafirii să consume băuturi. Fiecare PIU liber să aleagă. în multe ţări din Orient, feme- Ilr* im stau la masă în aceeaşi sală cu bărbaţii. H< pura rea femeilor de bărbaţi este un obicei foarte vt ulii,
IiIIlina din cele 7 zile ale sărbătorii populare UN ir marcau finalul celor 180 de zile de veselie a «n»ill. Împăratul Ahaşveroş era nespus de bucuros. Allui sub influenţa băuturilor alcoolice, el a vrut |A «pună frumuseţea împărătesei, împodobită cu fnruuna regală, înaintea tuturor supuşilor săi. Alliuel, el a poruncit celor 7 şambelani

care slu- jiMMi Înaintea sa, s-o aducă pe regină înaintea |irtp< lei iilor şi a popoarelor aflate sub stăpânirea -a II il. 1.10-11).

Şambelanii, ofiţerii, famenii erau cu toţii (Niiuweuluţi. Ei aveau responsabilităţi diverse, la

27

OL.—2>

toate nivelele, peste haremurile monarhilor orientali. Uneori, ei erau gonsilieri speciali ai regelui. Tocmai de aceea ei exercitau o mare influenţă asupra sa. La unele popoare, aceşti consilieri erau înalţi demnitari din rândul armatei. Aşa era cazul în Persia. Ei deţineau putere politică şi îndeplineau funcţii înalte.

Cele două împărăţii - Persia şi Media - se aflau în competiţie, aşa cum rezultă şi din Daniel 10-11. Acesta a fost unul din motivele pentru care a decretat Ahaşveroş această mare sărbătoare pentru a arăta bogăţiile împărăţiei sale, gloria şi onoarea lui. Sărbătoarea a ţinut nici mai mult nici mai puţin de 180 de zile (Est. 1.4). Un record în materie! în felul acesta, toţi invitaţii aveau timpul necesar pentru a participa la festivităţi. La sfârşitul acestei perioade, un mare ospăţ de 7 zile a fost dat pentru toţi locuitorii capitalei Susa, de la cel mai mare la cel mai mic.

„El le-a arătat bogăţia strălucită a împărăţiei lui şi slav a minunată a mărimii lui, în multe zile, ümp de o sută optzeci de zile. După ce au trecut aceste zile, împăratul a dat întregului popor care se aña în capitala Susa, de la cel mai mare până la cel mai mic, un ospăţ care a ţinut şapte zile, în curtea grădinii casei împărăteşti." (Est. 1.4-5).

REFUZUL ÎMPĂRĂTESEI VASTI

^—> .... —* .' - ~

^A şaptea zi, pe când inima împăratului era veselă de vin, a poruncit lui Mehuman, Bizta, Harbona, Bigta, Abagta, Zeţar şi Carcas, cei şapte fameni care slujeau înaintea împăratului Ahaşveroş, să aducă în faţa Iul pe împărăteasa Vasti, cu cununa împărătească, pentru ca să arate frumuseţea ei popoarelor şi mai-marilor săi,

25

< ihl era frumoasă la chip. Dar împărăteasa Vas ti ii ii vrut să vină, când a primit prin fameni ¡101 unea împăratului. Şi împăratul s-a supărat tom ic tare, s-a aprins de mânie. Atunci împăratul ii i in bit cu înţelepţii care cunoşteau obiceiurile \ i emil. Căci aşa se puneau la cale treburile iniiu)r,itului: înaintea tuturor celor ce cunoşteau I. ni le şi dreptul." (Est. 1.10-12).

Kra cu totul neobişnuit pentru un rege să-i mura reginei să se prezinte în faţa unor bărbaţi alinţi m stare de ebrietate. Aceasta ar fi înjosit-o şi I«M femeie, dar cu atât mai mult ca regină. Potrivit li xliilui biblic, Vasti trebuia să apară în public. ()i, conform obiceiului persan, regina şi nici o altă LI II IC ic măritată nu trebuia să apară în public. Dacă 11 pclc s ar fi aflat într-o stare normală, el nu i-ar fi crini acest lucru, care aducea o atingere însăşi

mi........ sale. Dar cum reginele şi concubinele se

II I la ti la discreţia suveranului, fiindu-i supuse ca nlţilc sclave, un asemenea refuz a fost privit de IftipArut ca o sfidare, ca o mare umilire. De aceea il ,N ii supărat foarte tare şi s-a aprins de mânie." IV 17). Atunei, împăratul s-a consultat cu sfetnicii, pil mal precis cu ghicitorii, pentru a şti cum •fl acţioneze potrivit cu legile în vigoare (v. 13-15).

Hn notăm, în treacăt, că sfetnicii împăratului ffllti astrologi. Să nu uităm că Ahaşveroş era un fWjr pAgân. Consilierii săi I-au sfătuit s-o repudieze, •9111 cauza

răzvrătirii sale şi a exemplului negativ |<«' i urc I dăduse celorlalte femei din regatul său.

I >< •,.' s-ar fi putut crede că cei ce trăiau la Curte Illicciiii o viaţă monahală, în realitate ei erau foarte mpu-.I li il rlgilor cotidiene şi conspiraţiilor. Orientul ■ptrlm/A şl astăzi în arta execuţiilor neaşteptate. Q dovada frapantă în acest sens o constituie re- i'« nli li lovituri de stat în această regiune a • IU« ut ului Mijlociu*.

mi' ii .i .ip.u ut. in limba franceză, în anul 1992. (N. tr.)

Conflictele care se derulează acolo au un substrat religios, spiritual şi luptele sunt pătimaşe.

La prima vedere, am putea spune că Vasti era o rebelă. în povestire, ea apare ca o regină care nu se supune poruncii regelui, soţul ei. Totuşi, în acest refuz, constatăm împlinirea unui plan al lui Dumnezeu, pur şi simplu pentru faptul că Estera trebuia să ajungă regină pentru a face faţă situaţiei speciale cu care avea să se confrunte poporul ei. Cu atât mai surprinzător este faptul că Estera intră în viaţa unui monarh care putea fi taxat ca paranoic. Aşadar, ea va trebui să facă faţă unor situaţii concrete pentru a ieşi învingătoare, în Numele Domnului şi în ciuda tuturor împrejurărilor interioare şi exterioare potrivnice; de exemplu, ocultismul din incinta palatului regal.

Turnul Babei a fost construit pe acest teritoriu din Golful Persic. Senmnele zodiacului acopereau edificiul. Aici trebuie căutată însăşi originea ştiinţelor oculte. Tirania îşi găseşte întotdeauna inspiraţia în satanism. Hitler avea în preajma sa un vindecător-medium la serviciile căruia apela în permanenţă. Cu toate acestea, ducea cu sine un Nou Testament de buzunar de care nu se despărţea niciodată! Biblia declară că faptele firii pământeşti sunt: vrăjitoria, certurile, disputele, controversele... Eu aş adăuga aici şi războaiele!

Ghicitorii au concluzionat că regale trebuia să-şi caute o altă regină. Aceasta va stopa răzvrătirea de care s-ar putea molipsi toate femeile, urmând exemplul împărătesei Vasti (v. 19-20). Propunerea a fost acceptată şi regele a acţionat după cuvintele lui Memucan: Vasti nu se va mai

h ii.i niciodată înaintea regelui şi flecare bărbat VM I rcbui să fie stăpân în casa lui (v. 21-22). Din iM'ln Icire, acest obicei este foarte apropiat de piiu ltca acelor creştini care trăiesc după litera şi nu după spiritul Scripturii. Domnul Isus Cristos a * > nil să elibereze femeia din starea ei de obiect.

I)upă răzvrătirea reginei Vasti, a fost promulgată o nouă lege: „Orice bărbat va Q stăpân în imun lui." (v. 21-22)

--------S>

Capitolul II

ÎS TEM IŞTI ALiISA tJk mmmim%Ă

ESTERA - O FRUMUSEŢE INCONTESTABILĂ

„ După aceste lucruri, când s-a potolit mânia împăratului Ahaşveroş, s-a gândit la Vasti, la ce făcuse ea şi la hotărârea luată cu privire la ea. Atunci, cei ce slujeau împăratului au zis: «Să se caute pentru împărat nişte fete, fecioare şi frumoase. împăratul să pună în toate ţinuturile din împărăţia lui dregători însărcinaţi să strângă toate fetele, fecioare şi frumoase, în capitala Susa, în casa femeilor, sub priveghere a lui Hegai, fsimenul împăratului şi păzitorul femeilor, care să le dea cele trebuincioase pentru gătit. Şi fata care-i va plăcea împăratului, să Qe împărăteasă în locul Vastiei.» Părerea aceasta a fost primită de împărat, şi aşa a făcut." (Est. 2.1-4).

Iată care au fost condiţiile prevăzute în noul proiect în vederea identificării viitoarei împărătese:

1. Să se caute pentru împărat nişte fete, fecioare şi frumoase.
2. împăratul să plaseze, în acest scop, demnitari în fiecare provincie a imperiului.
3. Fecioarele să fie aduse în palatul regal din capitala Susa.
4. Fetele vor fi strânse în casa femeilor, sub supravegherea lui Hegai, famenul împăratului şi păzitorul femeilor, care le va da toate cele necesare pentru toaleta lor.

29

5. Tânăra care va fi pe placul împăratului va ■ Icveni împărăteasă în locul Vastiei.

Regele a fost fascinat de acest plan.

MARDOHEU O PREZINTĂ PE ESTERA LA ACEST CONCURS DE FRUMUSEŢE

„în capitala Susa era un iudeu numit Mnrdoheu, fiul lui Iair, fiul lui Şimei, fiul lui Chis, Irirbat din Beniamin..." (v. 5).

Mardoheu fusese adus la Susa, capitala Imnului antic, de către Nebucadneţar, împăratul I i.il »(Ionului, cu prilejul deportării lui Ieconia, regele Iul Iuda. Poate că el a fost luat ca sclav de regele
I Vi sici sau ales atunci pentru talentele sale (v. 5).

Mardoheu provenea din seminţia lui Beniamin Alei. el este numit simplu: un iudeu. în cartea I' MI< roi, acest termen se aplică şi neevreilor care se ronvertesc la iudaism (cf. 8.17). Mardoheu este ui II nil un iudeu şi în alte pasaje ale cărţii. Acest bmncn apare de 53 de ori în cartea Esterei. Iflurdnheu a fost adus la Susa, în Iran, însă Daniel IC/cchiel au rămas la Babilon, în Irak. ../•;/ creştea pe Hadasa, adică Estera, fata iun lilului său; căci ea nu avea nici tată, nici iuti mu. Fata era frumoasă la statură şi plăcută In i r (Icre. După moartea tatălui şi a mamei sale, Mmxlohcu o luase de suflet." (v. 7).
I' stcra înseamnă stea, iar stea sau star IM umilirii: special, strălucitor. Daniel spune că „cei tU(rl< p(I vor străluci ca strălucirea cerului, şi cei vin învăţa pe mulţi să umble în neprihănire HtiHluci ca stelele, în veac şi în veci de veci."
II MII 12.3).

Culmi este o prefigurare a poziţiei noastre ■IrtlMiilr lutr-adevăr, Hadasa, numele ei evreiesc, IWr 11 im 111iină mirt, era o predestinare pentru rolul

30

său de regină a izbăvirii. Mirtul este un arbust despre care se vorbeşte în Sf. Scriptură:

„Duceţi-vă la munte şi aduceţi ramuri de măslin, (...), ramuri de mirt, (...), ca să faceţi corturi cum este scris." (Nem. 8.15).

„Voi sădi cedri, salcâmi, mhp..." (Is. 41.19).

Jn locul spinului, se va înălţa chiparosul; în locul mărăcinilor, va creşte mirtul..." (Is. 55.13).

„Omul care stătea între mhp a luat cuvântul şi a zis..." (Zah. 1.10).

Hadasa era orfană. Tatăl ei fusese unchiul lui Mardoheu; mătuşa ei decedase, şi Mardoheu a crescut-o pe verişoara sa Estera ca pe propria sa fiică (v. 7). Fără îndoială că ea trăia în afara palatului regal, însă probabil că Mardoheu o lua uneori cu el când mergea cu treburi la Curte.

Dumnezeul nostru S-a declarat Apărătorul văduvelor şi Tatăl orfanilor. Şi El a îngrijit de Estera. Deşi aceasta nu a avut nici o referinţă socială, a devenit regină. Să nu uităm niciodată că referinţele noastre spirituale prevalează asupra celor pământeşti.

Estera adică stea. Acest nume este menţionat de 56 de ori în cartea care îi poartă numele. Estera era numele ei persan; ea a adoptat probabil acest nume

pentru a evita orice polemică pe motive rasiale, însă, în realitate, adevăratul ei nume era Hadasa.

La finele acestei cărţi, veţi afla care este semnificaţia mirtului.

ESTERA CAPĂTĂ TRECERE ÎNAINTEA LUI HEGAI, PĂZITORUL FEMEILOR

„Fata i-a plăcut, şi a căpătat trecere înaintea lui. El s-a grăbit să-i dea cele de trebuinţă pentru găteală şi hrană; i-a dat şapte slujnice alese din

31

«HM/I împăratului, şi a pus-o împreună cu slujii Ier le ei în cea mai bună încăpere din casa I,meilor." (2.9).

I'erşii nu erau rasişti. De aceea, la data renuri-tivă, ei trăiau în relaţii bune cu poporul evreu. Mmdoheu, lucrând la Curte, avea acces ne- 'illu/'Jierit acolo şi, probabil din cauza aceasta, Knlrra a fost luată în consideraţie de Hegai, Iţiponsabilul haremului.

('elelalte fete recurgeau la multe podoabe, însă tţulera avea o asemenea frumuseţe spirituală şi IUIU'I. încât naturalul ei era suficient. Hegai a fost (Ir II dreptul impresionat de ea.

I'Yiră să şovăie deloc, regele a pus coroana împărătească pe capul Esterei. Astfel, ea devenea nrtniii doamnă din împărăţie. Astfel că, atunci când M'UHe primea la palat bărbaţii, Estera, la rândul i«I, piiinea soţiile acestora. Potrivit legii, ea avea ipuponsabilităţi clare. Roba regală era atât de h iimoasă, încât podoabele suplimentare nu mai < nui necesare.

I)< şi nu toate femeile sunt frumoase, noi putem ImiHic ia în Cristos de o strălucire spirituală care •A ilru unor femei cu nişte trăsături respingătoare, (I lulâţIşare atrăgătoare. Este de remarcat că a fi tu<I<n1.1(I. Îngrijiţi, curaţi, alegerea unor haine care CM pi Inia un ton vesel şi atrăgător, o coafură întotdeauna îngrijită, o faţă mereu proaspătă, etc. vor (lir din noi adevărate regine şi regi.

(Illud acest studiu, luaţi cunoştinţă despre Mţlţla dumneavoastră de Mireasă a lui Cristos, ji nunţaţl la atitudinile incorecte de neglijenţă şi la IIMIIH I< vechi decolorate. Să luăm foarte în serios ftilul uoslru de ambasadori ai lui Cristos în lumea ■(•Mfttu ale cărei priviri urmăresc cu atenţie felul Huniiu de trai.

I i iiiiuiscţea fizică este de foarte multe ori ftuliliniata in Biblie.

32

„Când era aproape să intre în Egipt, a zis nevestei sale Sarai: *Iată, ştiu că eşti o femeie frumoasă la faţă...»" (Gen. 12.11).

„Fata era foarte frumoasă; era fecioară şi nici un bărbat nu avusese legături cu ea. Ea s-a pogorât la izvor, şi-a umplut vadra şi s-a suit iarăşi.[1]' (Gen. 24.16) (Rebeca).

„Leea avea ochii slabi; dar Rahela era frumoasă la statură şi mândră la faţă." (Gen. 29.17).

„Isai a trimis să-1 aducă. Şi el era cu păr bălai, cu ochi frumoşi şi faţă frumoasă." (1 Sam. 6.12) (David).

„Numele acestui om era Nabal, şi nevasta lui se numea Abigail. Era o femeie cu judecată şi frumoasă la chip..." (1 Sam. 25.3).

„într-o după-amiază, spre seară, David s-a sculat de pe pat; şi pe când se plimba pe acoperişul casei împărăteşti, a zărit de acolo o femeie care se scălda şi care era foarte frumoasă la chip." (2 Sam. 11.2).

„Nu era om în tot Israelul aşa de vestit ca Absalom în privinţa frumusepi lui; din talpa piciorului până în creştetul capului, nu avea nici un cusur." (2 Sam. 14.25).

„în toată ţara nu erau femei aşa de frumoase ca fetele lui Iov. Tatăl lor le-a dat o parte de moştenire printre frapi lor." (Iov 42.15).

„După cele zece zile, ei erau mai bine la faţă şi mai graşi decât top tinerii care mâncau şi beau din bucatele împăratului." (Dan. 1.15).
UN AN DE PREGĂTIRE
„Fiecare fată se ducea la rândul ei la împăratul Ahaşveroş, după ce timp de douăsprezece luni împlinea ce era poruncit femeilor. în timpul
33
»cesta, aveau grijă să se gătească, ungăndu-se ftttic luni cu untdelemn de mirt şi şase luni cu miresme de mirozne femeieşti." (Est. 2.12).
Şase luni de purificare cu ulei de mirt şi alte 6 luni » n articole cosmetice şi aromate. Fie ca şi noi să nvi'in un timp de pregătire în vederea întâlnirii cu Mirele nostru ceresc. Acest ulei de mirt pe care-1 li il< iscau fetele respective ne aminteşte de cuvintele miresei din Cântarea Cântărilor, care zice:
„Preaiubitul meu este ca un mănunchi de mir, t<#nr- se odihneşte între ţâţele mele." (Cânt. 2.13). '.nuli sunt simbolul maternităţii, al procreării, al «IaI»larii. Fiecare Esteră spirituală sau Mireasă a Iul (i istos întruneşte toate aceste calităţi spirituale. I'rlntr-o trăire îndelungată în prezenţa Domnului linul ru Isus, se dezvoltă în noi capacitatea de a tIMţtr copii duhovniceşti. Momentele petrecute la IU'lo.irele învăţătorului blând şi smerit cu inima lim-amnă un timp în care ne facem toaleta H| ililluală, sunt clipe de adâncire în sfinţenie şi
….. clipe în care primim o ungere divină
|n i iiispătâ cu miresme pe care le vom răspândi apoi NNUpra unor fiinţe nefericite.
Mir: în gr. smyrna. (Acest cuvânt ne aminteşte •Ir I Ilscrica din Smirna, Ap. 2.8). Smirna este o IAipInă aromatică extrasă din scoarţa unui arbore •¡Nul Ic, ea servea ca odorant, fie sub formă de pudră (fWc sc obţinea prin zdrobirea răşinei solidificate), Bh III Cânt. 1.13, fie în stare de amestec cu un MUIIII» ulei sau balsam (Cânt. 5.5-13). Mirul intra Iii Iu < onipoziţia untdelemnului sfânt cu care IlUfMcra unşi Aaron şi succesorii săi (Ex. 30.23). fin LI II. I era folosită pentru parfumarea paturilor şi ■mlnlelor (Ps. 45.8; Pv. 7.17; Cânt. 3.6).
In (uitarea Cântărilor, se pune întrebarea: „(V sc vede (sau, în alte versiuni: cine este |fi*r<i N ir.) suindu-se din pustie, ca nişte stâlpi
34
de fum, în mijlocul aburilor de mir şi de tămâie, înconjurată de toate miresmele negustorilor de mir?" (Cânt. 3.6). Cine să fie aceea dacă nu Biserica lui Cristos, Mireasa Lui? Observaţi analogia dintre femeile din cartea Esterei şi cea mai frumoasă dintre femei, adică Mireasa Domnului Isus. Fetele din cartea Esterei şi preaiubita din Cântarea Cântărilor sunt scăldate în aburii de mir. Potrivit cu Est. 2.12, femeile foloseau uleiul de mirt pentru ca să-şi purifice corpul. Amestecul de miresme destinat îmbălsămării trupului lui Isus conţinea smirnă şi aloe (Ioan 19.39). în vechime, mirul se folosea şi pentru îmbălsămarea cadavrelor. Magii din Orient I-au adus smirnă Pruncului Isus (Mt. 2.11). Mirul avea un efect calmant şi provoca somnul. Vinul amestecat cu smirnă avea o acţiune îmbătătoare. Când lui Isus aflat pe cruce I s-a dat să bea vin amestecat cu smirnă, pentru a-I fi uşurate suferinţele, El 1-a refuzat (Mc. 15.23).
Este interesant să stăruim asupra importanţei mirului, asimilându-1, pe tărâm spiritual, cu acţiunea calmantă, purificatoare a Domnului Isus asupra sufletelor noastre, acţiune pe care eu aş traduce-o astfel:
„Vă las pacea, vă dau pacea Mea. Nu v-o dau cum o dă lumea (...) căci vine stăpânitorul lumii acesteia. El n-are nimic în Mine." (Ioan 14.27).
Pentru noi, mirul acesta îl reprezintă pe Domnul Isus şi ungerea pe deplin eliberatoare a Duhului Sfânt, este vinul dulce de la Rusalii, această îmbătătoare

ungere care face din noi fiii şi fiicele împăratului, care am fost îmbrăcaţi cu putere de sus, conform cu Lc. 10.19:

„Iată că v-am dat putere să călcaţi peste şerpi şi peste scorpii, şi peste toată puterea vrăjmaşului; şi nimic nu vă va putea vătăma."

35

Această suire din pustie a Miresei lui Cristos |i I (ânt. 3.6) în mijlocul aburilor de tămâie este I ut ii ca fiecăruia dintre noi, care am fost investiţi > 11 ni iloritate divină, fiindcă Domnul Isus este Capul |1I*rileii (Ef. 5.23). Pustia respectivă este însuşi I 'I i*I lul lumii în care trăim acum. Să închidem ochii i rtlcvu clipe ca să admirăm frumuseţea acestui text. Oare ce regizor ar putea realiza un asemenea tlblou? Ar avea nevoie de nişte stâlpi de fum în Hl(|Incul unor ecluze de apă care să degajeze, H Ini i un sistem de vaporizare, aburi de mir şi de Bpftâle. O cosmeticiană foloseşte o cantitate infimă 'Ic mii pentru a îngriji frumuseţea unei cliente, în nitp ce aici este vorba de tone de apă împrăştiate ||l ulmosferă, necesare vaporizării mirului. Or, ■ftuaa lui Cristos este învăluită în aceşti nori de ■mii un proaspăt tocmai în mijlocul pustiei lumii. FMI N Domnul ca întinsele noastre pustiuri de •lllnluţe, de îndelungă răbdare, de perseverenţă •fl *i I ransforme, ca urmare a unei atitudini corecte •lin pur tea noastră, într-o asemenea fântână |ftwlmiâ de dragoste, pace şi bucurie proaspătă!

I'rea Iubiţilor, gândiţi-vă la toate acestea în fH||l<M'til încercărilor prin care treceţi! însuşiţi-vă Hfalc adevăruri divine şi binefăcătoare!

ESTERA ÎMPĂRĂTEASĂ

CA leva cuvinte despre cartea Esterei

f Cinica aceasta descoperă originea sărbătorii Pili Ini < iu e, pe vremea lui Josephus Flavius, era Mftuln de loţi evreii. Estera este o carte anonimă, a iw»11 ci I ac I a re a fost situată în epoca lui Artaxerxe Hi I i i.Cr.). în Bibliile noastre, Estera este Hllllini carie istorică a Vechiului Testament. în filiuuul ebraic, ea figurează printre Hagiografe, llftl|*i• •••>.> cu alte 4 suluri care se citeau cu prilejul

36

a 5 sărbători comemorative, ultima dintre acestea fiind Purim. De aceea, cartea Esterei aparţinea celor 5 suluri, Megilloth.

Lucru straniu, numele lui Dumnezeu nu apare nici o dată în carte. Totuşi Est. 4.14 implică existenţa Providenţei; 4.16 dă postului o semnificaţie religioasă, iar 9.31 menţionează rugăciunea şi strigătele cu lacrimi.

învăţătura care se desprinde din această carte este că Providenţa controlează atât destinele indivizilor, cât şi pe acelea ale popoarelor şi veghează asupra credincioşilor de pretutindeni.

Unii au reproşat acestei scrieri ceea ce ei au numit un naponalism îngust, însă trebuie să ne gândim la mentalitatea evreiască, impregnată de certitudinea suveranităţii lui Dumnezeu.

în anul al 7-lea al domniei lui Xerxes, a fost aleasă Estera şi instalată la palat în calitate de regină. La acea dată, încă nu se ştia că ea era evreică. Estera a ajuns pe tron într-o vreme foarte critică pentru poporul ei. Haman era pe atunci favoritul împăratului. După 5 ani de la înălţarea Esterei (Est. 2.16; 3.7), Haman, ofensat de îndrăzneala lui Mardoheu, pune la cale un plan de răzbunare care însă vizează nu numai moartea lui Mardoheu, ci nimicirea tuturor iudeilor risipiţi în toată împărăţia. Mardoheu o sfătuieşte pe Estera să intervină pentru salvarea poporului său. înspăimântată de cuvintele solemne ale părintelui ei adoptiv, ea le va cere slujnicelor sale şi poporului ei să ţină un post de 3 zile şi 3 nopţi, fără să mănânce sau să bea ceva. Ea îşi va risca viaţa, prezentându-se înaintea împăratului din proprie iniţiativă.

Cu multă prudenţă şi tact, ea va crea o ocazie favorabilă pentru a dezvălui împăratului complotul lui Haman care urma să aducă atingere palatului şi persoanei reginei. Cum edictul vizând
37
nimicirea evreilor nu mai putea fi revocat, Estera ol>(Ine în favoarea acestora permisiunea de a se apăru şi chiar de a lua ofensiva contra vrăjmaşilor lor.

ALEGEREA LUI ISRAEL

Supravieţuirea Israelului prezintă o importanţă i apllală, pentru că de aceasta depinde îndeplinirea ml'- li inii sale supranaturale. Dispariţia celor 6 000 000 <!<■ evrei în Europa n-a putut zădărnici planul lui humnezeu cu privire la poporul Său; din contră, I I ,i luat cunoştinţă despre însemnătatea întoarcerii flViellor în ţara lor pentru a deveni o naţiune care a LLIVII|al cum să se apere şi chiar să lupte contra pvrnlualilor săi agresori. Cartea aceasta este o mu sa de inspiraţie pentru timpurile dificile care hui la uşă.

„Împăratul a iubit-o pe Estera mai mult decât Şt tonte celelalte femei, şi ea a căpătat trecere şi Illltire înaintea lui mai mult decât toate celelalte lele I a pus cununa împărătească pe cap şi a t/leul o împărătească în locul Vastiei." (Est. 2.17).

CIR

Hcge al Persiei, anunţat mai dinainte, de două pi, • le către profetul Isaia ca uns al Domnului şi
Iifl't lest luat să învingă împăraţi şi să cucerească flit puternice şi, de asemenea, să dea drumul jil l/imlerllor iudei.

('li ¡i cucerit Babilonul, a publicat un edict prin jţuir ne Impunea restituirea numeroşilor idoli ai MHiiiait lor străine către sanctuarele lor iniţiale, (Illi liil respectiv marca o răsturnare a politicii jnuiliane practicate de cuceritorii asirieni şi |BMIoiilenl care nu ezitau să deporteze popoare Ilttrtrl Aceasta ne ajută să înţelegem atitudinea H|11 leuh nţa şi toleranţă religioasă a regelui faţă de
38
captivii iudei. într-adevăr, Ezra relatează că, printr-un edict imperial. Cir i-a autorizat pe israeliţi să se întoarcă în patria lor şi să reconstruiască Templul pentru care le-a restituit şi vasele sacre răpite de Nebucadneţar (Ezra 1.1-8; 4.3-5; 5.13-14; 6.3; 2 Cron. 36.22-23; Dan. 1.21; 6.28). Numeroşi iudei au profitat de această permisiune şi s-au întors la Ierusalim în anul 538 î.Cr. Cir moare pe un câmp de bătălie în anul 530. Mormântul său se află la Posargadac, în Iran.

„Daniel a dus-o bine sub domnia lui Dariu şi sub domnia lui Cir, persanul." (Dan. 6.28). Pornind : de la datele privitoare la domnia lui Ahaşveroş şi numeroasele verificări ale unor mărturii, unii susţin . că Cir ar fi fost fiul rezultat din căsătoria lui Ahaşveroş cu Estera. Fără să mă declar întru totul adepta acestei ipoteze, trebuie să recunosc că am fost foarte satisfăcută de ea cu prilejul studierii acestei cărţi. Mi-am pus întrebarea: cum s-ar xplica faptul ca Cir, un rege păgân, să poată fi unsul Domnului pentru a îndeplini o misiune specială, iară să li fost pregătit in acest sens de o femeie ca Ester! Teologul Dake, care a împrumutat numele său unei Biblii de studiu, este de aceeaşi părere.

„Eu zic despre Cir: «El este păstorul Meu, şi el va împlini toată voia Mea; el va zice despre Ierusalim: 'Să Qe zidit iarăşi!' Şi despre Templu: 'Să i se pună temeliiler (Is. 44.28).

Jişa vorbeşte Domnul către unsul Său, către Cir, pe care îl ţine de mână, ca să doboare Neamurile înaintea lui şi să dezlege brâul împăraţilor, să-i deschidă porţile, ca să nu se mai închidă:

«Eu voi merge înaintea ta, voi netezi drumurile muntoase, voi sfărâma uşile de aramă şi voi rupe zăvoarele de fier.
39

1(1 voi da vistierii ascunse, bogăpi îngropate, t u w/1 ştii că Eu sunt Domnul care te chem pe HUfflc, Dumnezeul lui Israel.

I >li 1 dragoste pentru robul Meu Iacov şi pentru l*i m l. alesul Meu,_te-am chemat pe nume, ţi-am |Htilill cu bunăvoinţă, înainte ca tu să Mă cunoşti.

Ku sunt Domnul, şi nu mai este altul; afară >h> Mluc nu este Dumnezeu. Eu te-am încins lliiilnlc ca tu să Mă cunoşti:

< 'n să se ştie, de la răsăritul soarelui până la Miuiniil soarelui, că afară de Mine nu este I hiuiiiczeu (.„)

/CM nm ridicat pe Cir, în dreptatea Mea, şi voi MÎMi toate cărările lui. El îmi va zidi iarăşi WfjtfriJ şi va da drumul prinşilor Mei de război, ftifl ¡trcţ de răscumpărare şi fără daruri, zice lh>111111 ¡1 oştirilor." (Is. 45.1-5, 13).

„Ku chem de la răsărit o pasăre de pradă, illnh o (jiră depărtată, un om ca să împlinească
II/MI II nllc Mele; da, Eu am spus, şi Eu voi împlini. iu uin plănuit şi Eu voi înfăptui." (Is. 46.11).

¿¡tmngeţi-vă. cu toţii şi ascultap! Cine dintre fM h vc*tlt aceste lucruri? Acela pe care-1 iubeşte PDIIIIIIJ/ VÎI împlini voia Lui împotriva Babilonului pl hi a ¡ni lui va apăsa asupra haldeilor.

101 nm vorbit, şi Eu l-am şi chemat; Eu l-am Ulm (ii lucrarea lui va izbuti." (Is. 48.14-15).

A» <'NI studiu istoric este foarte folositor, tiiiIMH < <• el ne permite să înţelegem de ce era Cir t|l|*iil Domnului, ales pentru a dezlega brâul Miriin(lloi (Is. 45.1).
Probabil că el a fost fiul Hhrl, <> cvrcică aleasă de Dumnezeu pentru o ftlIMiu........totul specială: izbăvirea poporului ei.
^R fir, evreu prin mama lui şi instruit de ea, nu ftU.i ilrn'il -.a continue această sarcină.

Ii......niil are propriile Sale instrumente pentru
■MN1'"" iilor Săi. Să fim deci fiecare câte o Esteră iln iniţiere unui Cir.
40

Naşterea comportă întotdeauna un risc de moarte. Aceasta se poate vedea şi din Mărturia sorei Dominique

„Cu prilejul diferitelor posturi tip Estera pe care le-am ţinut până în prezent, mi-am putut da seama cât era de important, dacă nu chiar indispensabil, să intru în dimensiunea acestui post; în primul rând, pentru viaţa noastră personală, deoarece noi suntem expuşi unor presiuni foarte puternice pe care le resimţim în trupurile, sufletele şi duhurile noastre, şi ni se cere să fim credincioşi până la moarte, dacă dorim să obţinem cununa. Apoi, noi trebuie să slujim în spiritul lucrării pe care a pregătit-o Domnul Isus pentru noi. Lumea spirituală, invizibilă ochilor noştri de carne, nu este mai puţin activă. Este suficient să luăm aminte la informaţiile mediatízate pentru a fi convinşi de lucrul acesta.

îmi aduc aminte de un post tip Estera care se desfăşură în Elvepa în cadrul liniştit al Messagères de Bonnes Nouvelles. A fost iniţiată o dezbatere. Şuvoaie de antisemitism au început să iasă la suprafaţă, în mijlocul nostru. Da, antisemitismul şi rasismul şi-au arătat colţii: temeri, nelinişti, angoase au fost date la iveală, după care au intervenit iertarea şi eliberarea. Acest post pregătea o călătorie în România, şi Duhul Sfânt, Care ne este atât de preţios, voia să înceapă prin a-i elibera şi a-i vindeca pe cei din Casa Lui.

în ultima zi a postului Esterei din vara aceasta, situaţia a fost diferită: a doua zi a fost foarte dificilă, nu pe motiv de foame sau sete, ci la nivelul a ceea ce s-ar putea numi un fel de moarte. Postul de tip Estera este un post care înfruntă moartea şi distrugerea, lucru pe care tocmai l-am observat cu

41

ai rut prilej. Noi vedem acţionând, la ora actuală, Mi rnstfi distrugere sub toate formele şi în toate (HUittnentele; şi dacă vrem să trecem cu bine prin h mir .¡ceste lucruri şi să-i ajutăm şi pe alţii să iasă din nceastă atmosferă în care au intrat de bună » i i/r, .ilunei trebuie să ne antrenăm prin acest post in ini, căci, după cum spune Sf. Scriptură: „încă iniflnù, foarte puţină vreme, şi Cel ce vine va Vrui, şl nu va zăbovi." (Evr. 10.37).

MARDOHEU ÎL SALVEAZĂ, ÎN MOD I'UOVIDENŢIAL, PE ÎMPĂRATUL AHAŞVEROŞ

In acelaşi timp, pe când Mardoheu stătea la ftoni tn împăratului, Bigtan şi Tereş, doi fameni N/ împăratului, păzitorii pragului, s-au lăsat liliiilfl de o supărare şi au vrut să întindă mâna Im/»o(riva împăratului.

Mardoheu a avut cunoştinţă de lucrul acesta
(il h ilnt de ştire împărătesei Estera, care i-a spus iii i ui nit ului din partea lui Mardoheu.

I aptul fiind cercetat şi găsit întocmai, cei doi Htmriil au fost spânzuraţi de un lemn. Şi lucrul ilwnhi u fost scris în cartea Cronicilor, în faţa Im/h) ui tulul." (Est. 2.21-23).

M I| lucitorii (intercesorii) noştri sunt, de Mlftiirnra, înregistraţi în documentele cerului. Jliulnţele câştigate în locurile cereşti sunt Efgljifrate, dar, mai mult ca atât, bătăliile duse LI I II/[1],.H lune aduc hoardele satanice sub controlul Domnului nostru Isus Cristos. Dovadă, în acest II* 'II II II rezultatele obţinute în urma postului |or, ilr cAIre Estera, Neemia, Daniel şi, nu în ulti- HIIII iinul. de Cristos însuşi. (Vezi cartea J'ai vu le tliymnr i h m démons de H. Pittmann, care este o M»'*« «i|iei li<• a luptei spirituale).

Muuliilieu veghea asupra casei împăratului. P^jHul wrrsta este foarte important şi ne permite

42

să constatăm natura spirituală a acestui om al lui Dumnezeu.

El este, după părerea mea, de la un capăt la altul al cărţii, un simbol al Duhului Sfânt, Care ştie, vede, instruieşte, avertizează, veghează, acţionează. După datele cronologice redate în Biblie, Mardoheu din cartea Esterei trebuie să fi avut cel puţin 130 de ani în momentul când funcţiona ca prim-ministru.

Spiritualitatea lui Mardoheu trebuie să ne inspire să dorim a trăi o viaţă spirituală, sub călăuzirea Duhului Sfânt, pentru a cunoaşte planurile lui Dumnezeu, dar, de asemenea, şi pentru a fi avertizaţi cu privire la planurile Vrăjmaşului. Prin harul lui Dumnezeu, eu am fost de multe ori avertizată pentru a mijloci şi a lupta asupra unor puncte precise pe care Satan ar fi vrut să ni le smulgă. în chipul acesta, planurile sale malefice au fost zădărnicite. Să fim şi noi sensibili la nevoile iminente ale popoarelor lumii, să ne rugăm pentru ele, astfel ca Satan să nu le poată împinge la o distrugere totală şi planul de mântuire al lui Dumnezeu în Cristos să poată fi adus la îndeplinire, prin vindecare fizică şi spirituală.

în povestire, Mardoheu îl salvează pe Ahaşveroş de la moarte. împăratul nu este pentru el decât un rege păgân, însă datorită faptului că Mardoheu veghea asupra vieţii lui Ahaşveroş, el va salva de la pieire poporul Israel. Vegherea lui îl va ajuta, de

asemenea, să poată furniza Esterei informaţii privind pericolele care ameninţau poporul său.

Pe vremea aceea, când Mardoheu stătea la poarta împăratului şi Estera tocmai fusese aleasă ca regină, doi şambelani, înfuriaţi pe rege, au încercat să-1 asasineze. Faptul ajungând la urechile Esterei, ea 1-a informat imediat pe Ahaşveroş.

46

I »rucoperiţi, cei doi vinovaţi au fost executaţi, iar
i i portul lui Mardoheu care a salvat viaţa Mivrranului a fost scris în cartea Cronicilor in (paraţilor Persiei (Est. 2.21-23). Acesta a fost un punct în plus pentru Estera în momentul deosebit
• I»' critic. Faptul acesta va influenţa mai târziu nlIliidinea regelui faţă de Mardoheu (cf. Est. 2.22-23 - II «1.1-10).

Aceasta ne readuce în memorie următoarea
ii < oinandare a Scripturii:

„Vii îndemn dar, înainte de toate, să faceţi moliciuni (...) pentru împăraţi şi pentru top cei
• c mint înălţaţi în dregătorii..." (1 Tim. 2.1). Miliar lunile noastre zădărnicesc planurile Vi alinatului. Postul Esterei trebuie să fie destinat lll ii lud special autorităţilor ţării noastre şi ale " I"i lallc naţiuni.

M Ari urla sorei Isabelle Nevoia de a ţine un post tip Estera, complet şi |»'l/(>•<, mi s-a impus încă de la începutul anului. bpf/ ii .un prea fost entuziasmată de această idee, tlhim i .i ca fusese inspirată de Dumnezeu. La M> i ii -i.i s-a adăugat imediat o dorinţă personală, ■4 Minime uceea de a avea posibilitatea să postesc III lwttel.

Ineercuscm deja de 3 ori să ţin acest post al N»f< 11 i li)n) să fi avut vreodată puterea de a-1 duce M fHIuit Inşii, de data aceasta, am avut convingerea fin i> situaţie diferită, şi am fost hotărâtă să 9HM i«iii.\ l.i capăt, oricât m-ar fi costat. Dumnezeu Hil « iii'i/ nins intr-un mod minunat, permiţându-mi •4 fin in est post pe Muntele Măslinilor.

I *t< iii eii de explicat în câteva cuvinte ce am MM in timpul acestor 3 zile. Kathryn Kuhlman HHHH "'II iiee printr-o mie de morp.» El bine, pentru

43

mine, postul acesta a fost o asemenea moarte. îmi venise în minte imaginea unui ciorchine de strugure aflat în teasc. Ce rămâne din acesta? Am avut impresia că eram asemenea acestui ciorchine şi mă aflam în teascul lui Dumnezeu şi în ciurul Vrăjmaşului. Am resimţit până în fundul măruntaielor lupta dintre viaţă şi moarte.

Eram convinsă că, prin intermediul acestei lupte, Dumnezeu avea să remodeleze vasul Său, pentru a-1 umple mai bine cu vin nou. A treia zi, terminând acest post cu Cina Domnului, şi ridicând paharul biruinţei, zeama de struguri, sângele Domnului Isus, am trăit o înviere.

înainte de a încheia, trebuie să spun că acest post al Esterei a însemnat pentru mine o înnoire deplină, în toate domeniile vieţii. Dar aspectul cel mai important este că am primit o deschidere către o nouă dimensiune spirituală, o nouă relape cu Domnul, o nouă viziune asupra importanţei unei vieţi de rugăciune intensă şi de luptă spirituală în favoarea naţiunilor lumii."

44

Capitolul III

HAMAN SI COMPLOTUL CONTRA IUDEILOR

„(După aceste lucruri, împăratul Ahaşveroş ti ridicat la putere pe Haman, fiul lui Hamedata, nHii^liitul. L-a ridicat în cinste şi a pus scaunul lul mai pe sus de scaunele tuturor căpeteniilor nu r- erau lângă el. Top slujitorii împăratului, care Uliii nu la poarta împăratului, plecau genunchiul Ml ne închinau înaintea lui Haman, căci aşa era porunca împăratului cu privire la el. Dar Murdoheu nu-şi pleca genunchiul şi nu se tnvhlna." (Est. 3.2).

IIAMAN ESTE PROMOVAT CA MARE VIZIR

11. II nan a fost promovat ca mare vizir sau prim- • IIIIIINI NI. El era numit agaghit deoarece descindea H| i,uiuiJcciţi. Probabil că numele de Haman era flPllval din acela al unei divinităţi elamite. Tatăl I lumedata, purta un nume persan. Cât despre h iul de agaghit, unii comentatori au opinat că i'Mn ai li un indiciu că el descindea din familia ala a lui Amalec. care purta numele de Agag JIlll. 1 ʳ>.8). Amalec a pornit să lupte contra lui ilAr, iIar losua i-a învins pe amaleciţi şi i-a trecut u IINI u(Işiil săbiei. Domnul i-a declarat lui losua: leinc ixjmenirea lui Amalec de sub ceruri." Iilcstcinul Domnului asupra posterităţii lui c < >i, I lanian era unul dintre urmaşii lui. Şi

Domnul a adăugat: „Domnul va purta război împotriva lui Amalec, din neam în neam!"
(Cf. Ex. 17.8-16).

Aşadar, nu trebuie să ne mirăm de reacţiile lui Haman faţă de poporul evreu. S-ar putea ca Haman, sau tatăl său, să fi fost adus în Persia ca prizonier de război sau ca ostatec. Oricum, un lucru este sigur: Haman a fost promovat de suveranul Persiei în cea mai înaltă funcţie, iar curtenii servili îşi exprimau veneraţia faţă de el.

Numele de Haman apare de 53 de ori în cartea Esterei. El îi ura pe evrei şi ardea de dorinţa de a fi venerat mai presus de alţii, ceea ce va conduce la nimicirea sa şi a familiei sale.

Mardoheu era un spin în coastele lui Haman. Oare era posibil ca Mardoheu să iubească un om pe care-1 blestemase Dumnezeu? (Vezi Ex. 17.14-16).

Haman se gândea la răzbunare, dar a pus la cale nu numai moartea lui Mardoheu, ci masacrul tuturor iudeilor din împărăţie.

Când slujitorii lui Ahaşveroş au văzut că Mardoheu nu-şi pleca genunchiul înaintea lui Haman, după cum poruncise împăratul, i-au cerut o explicaţie.

întotdeauna au existat oameni care au căutat să obţină favoruri pe socoteala altora şi care au cauzat adesea moartea a mii de persoane.

Când Haman a aflat că Mardoheu, care nu i se închina, era evreu, a fost cuprins de furie şi a început să-1 urască de moarte, punând la cale exterminarea întregului popor iudeu. în spatele lui Haman se afla Satan, care dorea nimicirea poporului ales din care trebuia să Se nască Cel ce avea să fie Mesia al evreilor şi Mântuitorul lumii.

„Haman... a crezut prea pupn pentru el să pună mâna numai pe Mardoheu, căci i se spusese din ce popor era Mardoheu, şi a voit să nimicească poporul lui Mardoheu, pe top iudeii care se aflau în toată împărăpa lui Ahaşveroş(Est. 3.6).

Haman s-a dus la împărat şi, recurgând la acuzaţii şi minciuni, a obţinut permisiunea externii nării tuturor evreilor.

„Dacă împăratul găseşte cu cale, să se scrie o poruncă pentru ca ei să fie nimiciţi, şi eu voi rUntări zece mii de talanţi de argint în mâinile slujbaşilor, ca să-i ducă în vistieria împăratului."

împăratul şi-a scos inelul din deget şi 1-a dat lul Haman, fiul lui Hamedata, agaghitul, vrăjmaşul iudeilor. Şi împăratul i-a zis lui Haman: >tfl dăruiesc şi argintul şi poporul acesta; fa cu 11ce vei voi.»" (v. 9-11). Argintul este întotdeauna un dement

de bază pentru promovarea urii. Saint- IIMIIS a pavat străzile Parisului recuperând banii • lin mâna iudeilor pe care îi masacra. Am ascultat ffeent pe cineva spunând că dinţii de aur smulşi tlln /.Mira evreilor gazaţi în lagăre de concentrare, ni II I< »st topiţi şi transformaţi în lingouri, iar aceste «li i< uri de aur ar fi păstrate în subsolul unor bănci. 14« fel şi conturile în bancă ale evreilor dispăruţi «nul aducătoare de dobânzi în folosul cine ştie cui...

Argintul aproapelui este un lucru pe care omul Ipolleşt e, mai ales când este vorba de cel al evrei- IjjM'i popor binecuvântat într-un mod special de Pllinnczeu, dar de asemenea harnic şi abil în ■feerii. Biblia afirmă că iubirea de bani este Cfliliii lua tuturor relelor. Cei 10 000 de talanţi de ML|>1111 promişi de Haman reprezintă o sumă Nltlii'ttil.i. (Autoarea dă echivalentul în franci ■Mlli e/l. respectiv 40 000 000 FF; este vorba de fţih -l ii' tone de argint. N. tr.).

IIAMAN GATA SĂ EXTERMINE PE TOŢI KVMCII DIN CAUZA LUI MARDOHEU

„Ilninun a crezut prea pupn pentru el să pună Mllin numai pe Mardoheu, căci i se spusese din li jMt/xii r ra Mardoheu, şi a voit să nimicească

poporul lui Mardoheu, pe top iudeii care se aflau în toată împărăpa lui Ahaşveroş.

în luna întâi, adică luna nisan, în al doisprezecelea an al împăratului Ahaşveroş, au aruncat Pur, adică sorţul, înaintea lui Haman, pentru fiecare zi şi pentru fiecare lună, până în lima a douăsprezecea, adică luna adar.

Atunci Haman a zis împăratului Ahaşveroş: *în toate ţinuturile împărăpei tale este risipit un popor deosebit între popoare, care are legi deosebite de ale tuturor popoarelor şi nu ţine legile împăratului. Nu este în folosul împăratului să-1 lase liniştit.»'' (v. 6-8).

... nu este în folosul împăratului să-1 lase liniştit...

Poate fi identificat aici spiritul de apăsare, plăcerea de a teroriza, dorinţa de a chinui, calificativ pe care Domnul Isus 1-a dat de nenumărate ori acţiunilor satanice îndreptate contra trupurilor şi sufletelor oamenilor. Urmăriţi, în Sf. Scriptură, această principală activitate a Diavolului vizând chinuirea şi torturarea fiinţei omeneşti.

„...ai luat parte la toate suferinţele tatălui meu." (1 împ. 2.26).

„Toate zilele lui sunt pline de durere, şi truda lui nu este decât necaz..." (Ecl. 2.23).

„Domnul a adus întristare peste durerea mea; îmi sleiesc puterile suspinând şi nu găsesc odihnă..." (Ier. 45.3).

„Te vei umple de bepe şi durere, căci potirul sorei tale Samaria este un potir de groază şi spaimă." (Ez. 23.33).

Jitunci vă vor da să fip chinuip." (Mt. 24.9).

„Pe când era el în Locuinţa morţilor, în chinuri...." (Lc. 16.23).

„...s-au străpuns singuri cu o muipme de chinuri..." (1 Tim. 6.10).

Eu am tratat, pe parcursul unui întreg seminar de instruire, problema acestor spirite aducătoare de chin şi suferinţă. Or, postul Esterei este o armă specifică luptei contra unor asemenea spirite.

Acest plan de distrugere a evreilor a fost conceput şi pus la punct de astrologi (vezi Is. 47.13). I'ur este cuvântul persan pentru nimicire, distrugere, blestem. Literalmente, aceasta îndeamnă a face să cadă pur, adică sorţul. Un comentariu biblic sugerează că acest cuvânt ar fi de origine babiloniană, asiriană sau persană. Este vi ii ba despre un sorţ care se aruncă aici pe calendar In luna nisan (luna ieşirii israeliţilor din Egipt). Se pure că, în Persia, pur se arunca la începutul linului. Dar aici, după cum rezultă din context, Mecastă ceremonie este orientată în sensul

alegerii linei date favorabile pentru exterminarea poporului RVrcu, torturarea şi nimicirea iudeilor.

„Logofeţii împăratului au fost chemap în a treisprezecea zi a lunii întâi şi au scris în totul num a poruncit Haman, mai-marilor oştirii, tjirgiitorilor fiecărui ţinut şi căpeteniilor fiecărui jK>/>or. fiecărui ţinut după scrierea lui şi Qecăriui topor după limba lui. Au scris în numele Miii/u)râtului Ahaşveroş şi au pecetluit scrisorile Ml luciul împăratului.

Scrisorile au fost trimise prin alergători în ■tuule ţinuturile împăratului, ca să nimicească, Bl omoare şi să piardă pe top iudeii, tineri şi HtrAxii, prunci şi femei, şi anume într-o singură 01, Iii /.lua a treisprezecea a lunii a douăsprezecea, milei) luna adar, şi să li se prade averile.

Aeestc scrisori cuprindeau porunca împă- fmiului care trebuia vestită în fiecare pnut şi mfofiui/iu toate popoarele să fie gata pentru ziua *»f<» " (ICst. 3.12-14).

49

Poziţia lui Haman faţă de iudei:

- iudeii sunt un popor deosebit de toate celelalte;
- ei au legi deosebite de ale tuturor popoarelor şi nu ţin legile împăratului;
- nu este în folosul împăratului să-i lase liniştiţi;
- voi plăti 10 000 de talanţi de argint pentru a scăpa de ei.

Fiind indus în eroare şi necunoscând planul de distrugere, împăratul îşi scoate inelul şi i-1 dă lui Haman pentru a pecetlui scrisorile (cf. v. 10-12).

Acestea se petreceau înainte de Paştele evreilor care avea loc întotdeauna în ziua a 14-a a lunii întâi, adică nisan (aprilie, în calendarul Iulian). Au fost trimişi mesageri in toate provinciile în luna adar (martie). Iudeii urmau să fie măcelăriţi şi toate proprietăţile lor jefuite (cf. v. 12-15).

După publicarea acestui decret, Ahaşveroş şi Haman s-au pus pe băut, în timp ce poporul evreu era consternat. ^Alergătorii au plecat în grabă mare, după porunca împăratului. Porunca a fost vestită şi în capitala Susa." (cf. v. 15).

Mardoheu, ca om al lui Dumnezeu, „s-a îmbrăcat cu un sac şl s-a presărat cu cenuşă. Apoi, s-a dus în mijlocul cetăţii, scoţând cu putere strigăte amare,

şi a mers până la poarta împăratului, a cărei intrare era oprită oricui era îmbrăcat cu un sac.

în fiecare ţinut unde ajungea porunca împăratului şi hotărârea lui, a fost o mare jale printre iudei; posteau, plângeau şi se boceau, şl mulţi se culcau în sac şi cenuşă." (Est. 4. 1-3).

CEREREA LUI HAMAN ESTE ACCEPTATĂ

Remarcaţi orbirea regelui faţă de demersurile viclene ale lui Haman. Ahaşveroş nu-şi pune nici o problemă cu privire la poporul care trebuia să fie

50

nimicit. El era influenţat de originea socială nobilă a lui Haman, consilierul său.

Acţiunile secrete ale Satanei sunt ascunse (leseori sub anumite decizii politice care, privite mai de aproape, nu sunt nimic altceva decât nişte maşinaţii menite să conducă la distrugerea poporului lui Dumnezeu.

Trădarea lui Iuda ne aduce aminte de astfel de manevre. Iuda este tot un du-te-vino pe lângă cărturari şi farisei şi le raportează faptele şi gesturile lui Isus al Cărui ucenic este. Toate acestea vor nduce la următoarea declaraţie a marelui preot: „Oare nu vă gândiţi că este în folosul vostru fi moară un singur om pentru norod, şi să nu tot neamul..." (cf. Ioan 11.50).

Isus a fost trădat şi vândut cu 30 de arginţi. In nou argintul! Ori de câte ori ţineţi un post tip Icra, nu uitaţi maşinaţiile Satanei pentru a [»rovoca zizanie, în Bisericile şi casele noastre. Jrscoperiţi aceste manevre şi zădărniciţi-i planurile!

ii de cel prin care vin prilejurile de păcătuire! > roş şi Haman s-au aşezat să bea, în timp ce • ttpil ala Susa era în lacrimi!!

I laman 1-a abordat pe Ahaşveroş şi, recurgând Im 0 minciună, a primit permisiunea exterminării ţMluror evreilor din întreaga împărăţie (Est. 3.9-15). §11 vira nul i-a declarat orbeşte:

.1(1 dăruiesc şi argintul şi poporul acesta.; fă . u el cc vei voi." (v. 11).

Capitolul W

MIJLOACELE UM MMNIZiy

ESTERA. UN INSTRUMENT ALES DE DUMNEZEU

cine ştie dacă nu pentru o vreme ca aceasta ai ajuns la împărăţie?" (Est. 4.14).

Rugăciunea (însoţită de strigăte amare) a deschis cerul.

Postul împletit cu rugăciune deschide porţile de aramă şi ne asigură biruinţa asupra tuturor adversarilor noştri.

CUM A ZĂDĂRNICIT DUMNEZEU PLANUL LUI HAMAN

„Mardoheu, aflând tot ce se petrecea, şi-a sfâşiat hainele, s-a îmbrăcat cu un sac şi s-a presărat cu cenuşă. Apoi s-a dus în mijlocul cetăţii, scoţând cu putere strigăte amare,

şi a mers până la poarta împăratului, a cărei intrare era oprită oricui era îmbrăcat cu un sac." (Est. 4.1-2).

Mardoheu a făcut exact ceea ce ar face orice om al lui Dumnezeu într-o astfel de situaţie, apelând la post şi rugăciune. Mai mult ca atât, el a mers pe străzile capitalei, scoţând strigăte amare. / A ajuns astfel până la intrarea casei împăratului, lucru absolut interzis unei persoane îmbrăcate cu un sac.

„în fiecare ţinut unde ajungea porunca împăratului şi hotărârea lui, a fost o mare jale

printre iudei; posteau, plângeau şi se boceau, şi mulţi se culcau în sac şi cenuşă." (v. 3).

Nimeni nu-şi poate imagina care a putut fi impactul unui asemenea decret. Acum toţi evreii luaseră cunoştinţă despre hotărârea privind exterminarea lor care urma să se producă în ziua a 13-a a lunii a 12-a, respectiv adar (martie) (cf. Est. 3.13).

Toate seminţiile lui Israel erau ameninţate de această hotărâre; decretul imperial viza toată posteritatea lui Iacov (cf. Est. 4.3).

Evreii se adună şi se unesc în post, în plâns, în tânguire şi se îmbracă în sac şi cenuşă.

POSTUL ÎN SAC ŞI CENUŞĂ

în acest moment, se declanşează, prin mari suferinţe exprimate în nişte strigăte amare, postul _de mijlocire. Tot poporul evreu se îmbracă în sac şi cenuşă. Sacul era o ţesătură grosolană, de culoare închisă, din păr de capră (Ap. 6.12), purtată în semn de doliu, de suferinţă (2 Sam. 3.31; 2 împ. 19j şi adesea, dacă nu în majoritatea cazurilor, de proorocii Domnului (Is. 20.2; Ap. 11.3) şi de prizonierii de război (1 împ. 20.31; Is. 3.24). Haina respectivă semăna cu un sac prevăzut cu des-chizături pentru gât şi braţe. Israeliţii îşi puneau saci pe coapse (Gen. 37.34; 1 împ. 20.31), se încingeau cu ei (Is. 3.24; Ez. 7.18; Ioel 1.8); îi imbrăcau pe deasupra altor haine (Iona 3.6; 2 Sam. 21.10) sau chiar direct pe piele (1 împ. 21.27).

CENUŞA SIMBOL AL TRUPULUI NOSTRU MISTUIT

încă din vremuri străvechi, cenuşa a fost simbo- li 11 jalei şi pocăinţei^prostemarea în ţărână era expresia Gnei mari dureri; gestul de a-şi presăra în cap ţă- i Ană şi cenuşă pentru a-şi murdări faţa, constituia o manifestare publică a unei profunde umiliri.
53
Israeliţii purtau doliu din motive personale (2 Sam. 13), naţionale sau religioase (Iov 42.6; Dan. 9.3). Unii ajungeau să se aşeze pe cenuşă (Iov 2.8; Iona 3.6), să se culce în cenuşă (Est. 4.3), să se tăvălească în ea (Ier. 6.26; Ez. 27.30), să se acopere cu cenuşă (PI. 3.16).

Isaia protestează contra celor care afişau o întristare formală (Is. 58), temă pe care o va relua şi Cristos (Mt. 6.16-18). El propovăduieşte Vestea Bună a mântuirii din partea lui Dumnezeu Care promite că va pune o cunună împărătească în loc de cenuşă pe fruntea celor întristaţi (Is. 61).

Dacă cenuşa a avut o asemenea semnificaţie în vechime, Biserica, la rândul ei, s-a lăsat invadată de ritualuri. în primele veacuri, în cadrul actelor de penitenţă publică, episcopul presăra cenuşă pe capul penitenţilor. Acest ritual avea loc în prima zi a postului Paştelor, ziua de cenuşă şi ciliciu, sau, cum i se mai spunea miercurea cenuşii. Era vorba despre cenuşa obţinută prin arderea unor crenguţe de cimişor din anul precedent, cenuşă pe care preotul o presară pe fruntea celor prezenţi, în timp ce spune în latineşte: „Omule, aminteşte-ţi că nu eşti decât ţărână şi că te vei întoarce în ţărână şi cenuşă!" (Gen. 3.19).

Umilinţa lui Mardoheu constituie, deci, o atitudine exemplară pentru rugăciunea de mijlocire în favoarea poporului său. [1]

Estera i-a cerut vărului ei o explicaţie referitoare la motivele comportării sale:

„Slujnicele Esterei şi famenii ei au venit şi i-au spus lucrul acesta. Şi împărăteasa a rămas îngrozită. A trimis haine lui Mardoheu ca să-1 îmbrace, şi să ia sacul de pe el, dar el nu le-a primit(Est. 4.4).

Estera ia cunoştinţă despre cele întâmplate. Ea află că vărul ei s-a dus la poarta împăratului îmbrăcat în sac şi presărându-şi cenuşă. Dacă
54
Mardoheu n-ar fi scos strigăte amare, Estera n-ar fi aflat despre sentinţa care ameninţa întreg poporul ei.

Reacţia Esterei este surprinzătoare; ea rămâne contrariată când este informată despre atitudinea vărului ei postat, într-o asemenea ţinută, la poarta împăratului. Estera este foarte îngrijorată: Mardoheu ar putea fi arestat. Totuşi el refuză protecţia ei, deoarece situaţia era prea gravă.

Mardoheu o informează în scris pe Estera despre viitorul genocid şi-i aduce la cunoştinţă motivele atitudinii sale. îi precizează cantitatea de argint promisă de Haman vistieriei împăratului ca despăgubire pentru masacrarea iudeilor (v. 7); îi trimite o copie a decretului pecetluit cu inelul împăratului. De asemenea, Mardoheu îi cere Esterei să intre la împărat pentru a solicita graţierea poporului ei.

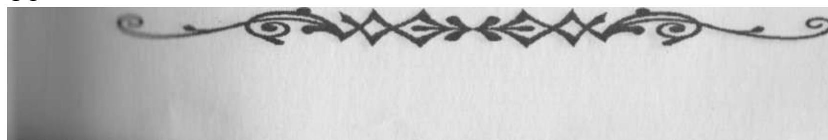
Nimeni, nici chiar împăratul, nu ştia că el se căsătorise cu o evreică!

ESTERA NU ARE ACCES LA ÎMPĂRAT

„Toţi slujitorii împăratului şi poporul din ţinuturile împăratului ştiu că este o lege care pedepseşte cu moartea pe oricine, fie bărbat, fie femeie, care intră la împărat, în curtea dinăuntru, tară să fie chemat. Numai acela scapă cu viaţă, căruia îi întinde împăratul toiagul împărătesc de nur. Şi eu n-am fost chemată la împărat de treizeci de zile." (v. 11).

Estera îi răspunde lui Mardoheu prin intermediul unui mesager, amintindu-i că, potrivit legii, or icine ar pătrunde numai în curtea interioară, fără ıı II invitat, este pasibil de moarte. în plus, ea nu mai fusese chemată la împărat de 30 de zile.

Regulile de protocol de la Curtea persană erau luai le stricte. A intra în prezenţa împăratului, fără

o invitaţie prealabilă, era considerat ca o crimă sau un act de rebeliune.

„Mardoheu a trimis următorul răspuns Esterei: «Să nu-ţi închipui că numai tu vei scăpa dintre top iudeii, pentru că eşti în casa împăratului." (v. 13).

Mardoheu îi porunceşte Esterei. El adaugă: „Căci, dacă vei tăcea acum, ajutorul şi izbăvirea vor veni din altă parte pentru iudei, iar tu şi casa tatălui tău vep pieri." (v. 14).

Estera decide să postească pentru a face faţă primejdiei care îi ameninţă poporul:

„Du-te, strânge top iudeii care sunt în Susa şi postip pentru mine, fără să mâncap, nici să bep, trei zile, nici noaptea, nici ziua. Şi eu voi posti odată cu slujnicele mele; apoi voi intra la împărat, în ciuda legii; şi, dacă va Q să pier, voi pieri." (v. 16)

Estera îi răspunde lui Mardoheu prin a-i cere -mobilizeze întreg poporul pentru un timp de post, icru pe care se angajează să-1 facă ea însăşi împreună cu slujnicele sale. Pe de altă parte, deşi aceasta este contrar legii, ea va merge la împărat pentru a sta de vorbă cu el. Estera este conştientă de riscul pe care şi-1 asumă, dar ea este gata să moară, dacă va ii cazul.

La evrei, postul începe la apusul soarelui. O zi completă are 24 de ore. Iată ce înseamnă a posti de 3 ori câte 24 de ore, de la un apus de soare la alt apus de soare:

„Căci după cum Iona a stat trei zile şi trei nopp în pântecele chitului, tot aşa şi Fiul omului va sta trei zile şi trei nopp în inima pământului." (Mt. 12.40).

„în fiecare ţinut unde ajungea porunca împăratului şi hotărârea lui, a fost o mare jale printre iudei, posteau, plângeau şi se boceau, şi muip se culcau în sac şi cenuşă." (Est. 4.3).

Un duh de umilinţă^ coboară peste poporul evreu. Ei se smeresc înaintea Domnului şi strigă 'spre El, din mijlocul descurajărilor. Nu-i aşa că strigătele adresate lui Dumnezeu sunt ca nişte explozibile care ating însuşi miezul problemei? Această pocăinţă este un dar divin. Strigătele iudeilor au un efect divin.

Deşi Numele lui Dumnezeu nu este menţionat niciodată în cartea Esterei, prezenţa Lui este nespus de reală în mijlocul acestei stări de disperare, în toată această manifestare de umilinţă şi stăruinţă în rugăciune.

I POSTUL ŞI RUGĂCIUNEA y DESCHID PORŢILE DE ARAMĂ

^Aşa vorbeşte Domnul către unsul Său, către Cir^pe care-1 ţine de mână, ~ca sa doboare Neamurile înaintea lui şi să dezlege brâul împăraţilor, să-i deschidă porţile care să nu se mai închidă:

'Eu voi merge înaintea ta, voi netezi drumurile muntoase, voi sfărâma uşile de aramă şi voi rupe zăvoarele de fier.
îţi voi da vistierii ascunse, bogăţii îngropate, ca să ştii că Eu sunt Domnul care te chem pe nume, Dumnezeul lui Israel.
Din dragoste pentru robul Meu Iacov şi pentru Israel, alesul Meu, te-am chemat pe nume, ţi-am vorbit cu bunăvoinţă, înainte ca tu să Mă cunoşti." (Is. 45.1-4).
POSTUL ŞI RUGĂCIUNEA / DESCHID PORŢILE MORŢII
„îp voi da cheile împărăpei cerurilor, şl orice vei lega pe pământ va Q legat în ceruri; şi orice vei dezlega pe pământ, va Q dezlegat în ceruri." (Mi. 16.19).
57
„Căci El răzbună sângele vărsat şi îşi aduce aminte de cei nenorociţi. El nu uită strigătele lor." (Ps. 9.12).
„Ziceam: «în cei mai buni ani ai vieţii mele trebuie să mă duc la porţile Locuinţei morţilor!
Sunt pedepsit cu pierderea celorlalţi ani ai mei care-mi med rămân!»
Ziceam: «Nu voi mai vedea pe Domnul, pe pământul celor vii;
nu voi mai vedea pe nici un om în Locuinţa morţilor! Locuinţa mea este luată şi mutată de la mine, ca o colibă de păstori.
îmi simt firul vieţii tăiat ca de un ţesător, care m-ar rupe din ţesătura lui.
Până deseară îmi vei pune capăt.»
Am strigat până dimineaţa; ca un leu îmi zdrobise toate oasele!
Până deseară îmi vei pune capăt.
Ciripeam ca o rândunea, croncăneam ca un cocor
şi gemeam ca o porumbiţă. Ochii mei priveau topiţi spre cer:
«Doamne, sunt în necaz, ajută-mă!» vj' Ce să mai spun? El mi-a răspuns şi m-a f/1i ascultat.
~7tcum voi umbla smerit până la capătul anilor
mei, după ce am fost întristat astfel.
Doamne, prin îndurarea Ta, se bucură omul de viaţă, prin ea mai am şi eu suflare,
căci Tu mă faci sănătos şi îmi dai iarăşi viaţa. Iată, chiar suferinţele mele erau spre mântuirea mea;
Tu ai găsit plăcere să-mi scoţi sufletul din groapa putrezirii.
Căci ai aruncat înapoia Ta toate păcatele mele!
Căci nu Locuinţa morţilor Te laudă, nu moartea Te măreşte,
58
şi cei ce s-au pogorât în groapă nu mai nădăjduiesc în credincioşia Ta,
ci cel viu, da, cel viu Te laudă, ca mine astăzi. Tatăl face cunoscut copiilor săi credincioşia Ta. Domnul m-a mântuit! De aceea, în toate zilele vieţii noastre, vom suna din coardele instrumentelor noastre, [4] în Casa Domnului.[M] (îs. 38^20).
Acest post zdrobeşte antisemitismul, rasismul. Estera, steaua, străluceşte peste cele 3 nopţi de întuneric şi disperare care au acoperit această mare împărăţie a Persiei. Strigătele evreilor s-au înălţat la Tatăl ceresc. La fel se întâmplă cu strigătele noastre, dacă ne angajăm în acelaşi post de izbăvire.
PROGRAMUL UNUI POST TIP ESTERA
Este bine să ne pregătim pentru acest post al Esterei cu câtva timp înainte, consumând multe lichide, introducând în alimentaţia noastră o mare cantitate de fructe şi legume, evitând cărnurile, excitanţi cum ar fi cafeaua şi alcoolul7 Postul va fi astfel mai uşor de ţinut, pentru că trupul va fi deja curăţit, ceea ce va evita durerile violente de cap pe care le resimt cei ce nu se pregătesc pentru acest post. De

asemenea, este necesară o pregătire psihologică. Vrăjmaşul sufletelor noastre ne dă târcoale, şi eu am remarcat că el încearcă întotdeauna să ne împingă la irosirea acestui timp de mare preţ prin tot felul de .conflicte. Trebuie, deci, să luăm toate măsurile de protecţie şi să prevenim atacurile Vrăjmaşului în zilele premergătoare acestui post. Din pricină că nu fusesem destul de veghetoare în prealabil, mi s-a întâmplat să am un timp de post foarte penibil.

O altă recomandare este să nu faceţi nici un efort fizic deosebit înainte de a vă dedica acestui

«5__

post, ca de exemplu: tenis, nataţie, etc., căci astfel aţi pierde o bună parte din forţele voastre şi o însemnată cantitate de apă. De asemenea, este foarte important ca acest post să fie dorit şi apoi abordat într-o atitudine de supunere deplină faţă de Duhul lui Dumnezeu. Dacă aplicăm aceste îndemnuri, toate avantajele vor fi de partea noastră. Dumnezeu va lucra în noi şi prin noi. Altfel, postul nostru nu va fi decât o suferinţă, un sacrificiu fizic inutil.

Dacă un asemenea post nu este însoţit de credinţă^ totul va fi zadarnic. Comitem o gravă eroare considerând că postul exclude credinţa. Dimpotrivă, .el vine în ajutorul credinţei. Ceea ce vreau să spun vorbind astfel este că eu ţrebuie să mărturisesc biruinţa, să cred în victorie, iar după ce s-a terminat timpul de post, să proclam şi să acţionez în direcţia unei eliberări depline. Postul Esterei este un post de mijlocire pentru naţiuni, un post de eliberare colectivă, dar după cum aţi putut vedea citind toate aceste mărturii, unii creştini au găsit şi vindecare cu prilejul său. Slăvit să fie Dumnezeu!

Sper că această carţe vă va inspira dorinţa de a ţine postul Esterei, pentru că din ce în ce mai multă lume are nevoie de aşa ceva. El ar trebui să devină o parte integrantă din timpul pe care îl alocăm înnoirii şi stăruinţei spirituale. Postul ne susţine spiritual, ne menţine forţele duhovniceşti, ne ajută să ne controlăm impulsurile cărnii şi gândurile noastre. Aş vrea să cred că deja aţi organizat un post tip Estera cu grupul dumneavoastră, sau că vă veţi alătura nouă pentru primul pe care intenţionăm să-1 ţinem.

Potrivit obiceiului iudaic, un post se ţine de la un apus de soare la altul. Practic, eu îmi încep

L.........'^' f

postul, de exemplu duminică, după masa de seară, pe la ora 17 (în Israel, soarele apune în jurul orei 17); aşadar, postul nostru va lua sfârşit miercuri la ora 17. Acest amănunt fiind clarificat, nu voi mai reveni asupra lui.

Ne-am pomenit uneori că eram 7 persoane, pentru postul Esterei, în timp ce noi doream să-1 ţinem în echipă; alteori, numărul nostru s-a ridicat la 12. Dar au fost şi cazuri când au postit laolaltă 30-50 de credincioşi. Fără îndoială că, în asemenea ' situaţii, este nevoie de un lider care să vegheze la respectarea programului, precum şi pentru a-i sprijini şi încuraja pe cei ce ţin un astfel de post pentru prima dată şi, de aceea, sunt puţin temători. Noi începem prima zi pe la ora 10, deoarece considerăm important ca fiecare să petreacă un timp special cu Domnul,' înainte de a ne strânge laolaltă. Este un timp când noi putem vorbi separat cu Dumnezeu despre obiectivele precise ale acestui, post. La ora 10, ne adunăm în grup pentru a-L lăuda pe Domnul cu chitare şi tamburine. Apoi, avem un timp de părtăşie, sub călăuzirea Duhului Sfânt, când liderul grupului transmite un mesaj ,, , de învăţătură din Sf. Scriptură.

Mie îmi place să consacru prima zi scopului esenţial al acestui post care este rasismul şi antisemitismul. Aspectele concrete nu vor lipsi, pentru că lumea se confruntă în fiecare zi cu probleme de felul acesta. Pentru ca interesul participanţilor să nu scadă şi rugăciunile să nu devină plictisitoare şi monotone, este indicat să le împletim întotdeauna cu cântări, uneori cu imnuri combative, mai ales când suntem în război spiritual. Această luptă cere ca fiecare participant să se i•< uisacre total rugăciunii, făcând abstracţie de orice preocupări distractive şi tentaţii. Acest post este
61
un dar şi solicită o consacrare deplină la care noi trebuie să subscriem cu toată inima. Către ora 14, ne despărţim pentru a lua aer şi a face puţină mişcare, ceea ce este foarte necesar. După aceea, ne întoarcem în camere pentru a ne odihni în pacea lui Dumnezeu, căci astfel de zile de post sunt şi un prilej de odihnă pentru corpul şi fiinţa noastră întreagă. Să nu folosim acest timp liber ca un prilej de flecăreală, pentru că astfel n-am mai avea parte de efectele benefice ale postului. Ne strângem din nou şi petrecem împreună între orele 17 şi 22. Rezervăm acum un timp lung pentru a-L glorifica pe Dumnezeu, aducându-I tot ce avem mai bun în inimile noastre, şi, de asemenea, pentru a ne sustrage vicisitudinilor vieţii. Este foarte important ca cei ce acompaniază cu instrumentele să se afle sub călăuzirea Duhului Sfânt pentru a conduce bine acest timp de laudă. Va urma un nou mesaj de învăţătură referitor la acest timp de post şi rugăciune care va pregăti inimile pentru momentele de rugăciune ulterioare. încheiem programul, de regulă, la ora 22, însă dacă Domnul are un alt plan, mergem mai departe. Au fost situaţii când am făcut .ronduri de noapte în rugăciune, doi câte doi. A fost ceva fascinant.

A doua zi, se desfăşoară un program asemănător. A treia zi, identic cu al celor două zile precedente, cu diferenţa că aceasta este giua victoriei şi că, în cursul ei, ne rezumăm la a-I mulţumi lui Dumnezeu pentru tot ceea ce a făcut El în locurile cereşti. Obişnuim să terminăm acest post cu un serviciu de Masa Domnului şi o agapă. Eu cumpăr cutii cu concentrat de struguri, pe care îl amestec, jumătate apă, jumătate suc. îl turnăm în carafe şi întindem o masă frumoasă. Fiecare participant va primi un pahar plin din această băutură. Dacă ne aflăm la Panassac, facem o pâine mare, jumătate neagră, jumătate albă sau un cozo-
~ 66 VIU ?
Mvd ?
nac splendid. Şi Cina Domnului se va desfăşura după modelul biblic, acela al unei mese. începem, desigur, prin a lua din pâine şi vin rememorând simbolurile şi cuvintele Domnului, mulţumindu-I de asemenea şi slăvindu-L pentru biruinţa câştigată asupra Vrăjmaşului, simbolizată prin această masă, potrivit cu Ps. 23. Apoi, mâncăm şi bem pe săturate. Postul a luat sfârşit.

CÂTEVA SFATURI PRACTICE

Vreau să vă spun că, în timpul postului, trebuie să nu se bea şi să nu se mănânce nimic. Totuşi este important să se păstreze o bună igienă bucală, adică să se spele dinţii de cel puţin 3 ori pe zi şi să se clătească gura de mai multe ori, fără să se bea apă.

Un duş dimineaţa şi seara ne va reda forţele. Schimbarea hainelor este un alt lucru important, pentru că organismul nostru elimină multe toxine. Curăţenia corporală constituie un punct câştigat în momentele dificile pe care va trebui să le traversăm. Referitor la post, Sf. Scriptură ne dă şi acest îndemn: „Când posteşti, unge-ţi capul şi spală-ţi faţa." O bună apă de colonie este absolut suficientă, căci ficatul nostru nu poate suporta mirosul unor parfumuri foarte puternice.

O mărturie despre postul Esterei
din partea sorei E.

,Am dorit mult să ţin un post de tip Estera, nu numai pentru că aveam o problemă de sănătate, dar mai ales din pricină că în localităţile din jurul nostru se sinucideau foarte mulţi tineri.

în urmă cu câtva timp, îi cerusem Serginei să organizeze un post de tip Estera în Elveţia.

63

Răspunsul ei a fost afirmativ, şi atunci am fixat data postului. Dar starea sănătăţii mele s-a agravat. După un control medical şi o radiografíe, medicul a stabilit data extirpării unei tumori destul de mari care îmi apăruse la un sân. De altfel, el a şi luat legătura cu un chirurg estetician. Intervenţia chirurgicală urma să aibă loc la o dată posterioară postului planificat împreună cu Sergine.

în dimineaţa plecării spre locul unde urma să ne întâlnim pentru post, în timp ce făceam duş, am constatat că tumoarea dispăruse. După cum vă spuneam, eram cuprinsă de o pace deplină referitor la starea sănătăţii mele. Dumnezeu deja îşi făcuse lucrarea. în prima zi a postului, noi am avut un colocviu pe tema rasismului în Elveţia, dar şi cu privire la toate problemele create de prezenţa unor etnii foarte înclinate spre sexualitate şi feminitate. Multe dintre surorile noastre au mărturisit cum au fost victimele unor agresiuni verbale în Ccifenele sau pe stradă. Pe măsură ce conversaţia înainta, am început să mă simt tot mai rău, având o senzaţie de vomă din ce în ce mai puternică. însoţită de o prietenă, am urcat la etaj unde se afla baia, şi acolo mi-au revenit în memorie numeroase scene atroce de abuz sexual pe care le-am trăit în..., şi am realizat că aveam nevoie să iert acest popor pentru a fi iertată şi eu. Dar mi-am dat seama şi de faptul că boala mea fusese provocată de nişte duhuri necurate care au pătruns în timpul acestor agresiuni. (Consider că nu este cazul să vorbesc aici mai amănunţit despre acele experienţe dureroase).

Femeile albe care trăiesc în această ţară din Orientul Mijlociu, trebuie să stea închise dacă doresc să evite acest tip de agresiune.

64

în noaptea celei de a doua zi de post, a trebuit să mă ridic din pat şi să-mi trezesc prietena, pentru că simţeam nişte arsuri puternice străbătându-mi întreg corpul. Nu ştiam deloc ce trebuie să fac.

Ei bine, Sergine, tocmai în acele clipe, am traversat bucătăria şi am găsit două surori întinse pe duşumea. Am înţeles atunci că Domnul avea nevoie de intervenţia mea pentru a o elibera pe E. de acestjatac demonic. M-am aplecat spre ea şi, ungând-o cu untdelemn în Numele Domnului, am poruncit acestor duhuri necurate s-o părăsească. Am realizat că nişte gheare nevăzute puseseră stăpânire nu numai pe trupul dar şi pe sufletul ei. Chiar în acele momente, sora respectivă a început să-mi povestească cum, în timpul unei serate petrecute în această ţară din Orientul Mijlociu, a fost invitată să danseze la etajul inferior cu un bărbat din cadrul Companiei, cunoscut ca o persoană foarte serioasă, în timp ce soţul ei încă se afla la masă. «Pe atunci, - a continuat sora noastră - încă nu mă întorsesem la Dumnezeu şi trăiam o viaţă foarte lumească. în timpul dansului, partenerul mi-a apucat deodată braţele şi înfi- gându-şi unghiile în ele, mi le-a strâns cu putere, încercând să mă apropie şi să mă lipească de corpul său. Intrând în panică, am început să mă apăr. Lucrurile nu au mers mai departe, însă este cert că un spirit ocult a intrat în fiinţa mea, căci chiar şi după 10 ani scena respectivă era vie în mintea mea. De altfel, nu mă îndoiesc că acest incident se afla la originea problemelor mele fizice şi spirituale.»

După această mărturisire, eu m-am simţit eliberată şi, de asemenea, curăţită prin sângele Domnului Isus la care am recurs pentru a curăţi şi spăla tot trecutul meu.

După terminarea postului Esterei, eu am continuat timp de alte 8 zile să nu consum decât

65

lichide, căci simţeam nevoia unei depline purificări. Imediat ce m-am întors acasă, am contramandat prezentarea la operaţie, declarând că fusesem vindecată. Infirmiera a fost surprinsă. Cu prilejul controlului medical, doctorul mi-a declarat că se vedea nevoit să se retragă. Eu i-am răspuns că, din nefericire, existau destui bolnavi care să-i dea de lucru. Cât despre mine, nu mai prezentam nici o urmă de tumoare. Eu fusesem realmente vindecată. în duh şi în adevăr."

66

Capitolul V

ZIUA A TREIA - ACŢIUNEA

CURAJUL ESTEREI

A treia zi, ultima şi cea mai uşoară. In seara aceasta, postul va lua sfârşit. Este o zi de acţiune. Rugăciunea fară acţiune este zadarnică!

Estera a postit. Ea era convinsă că puterile vrăjmaşe sunt paralizate în locurile cereşti ca urmare a strigătelor şi rugăciunilor de mijlocire adresate lui Dumnezeu. Lumile cereşti au intrat în luptă. Acum, ea acţionează în sfera naturală, pământească.

Este partea care ne revine nouă ca fiinţe omeneşti. Dumnezeu are nevoie de aportul copiilor Săi pentru a rezolva problemele lor.

A treia zi a postului este ziua când răspunsul Domnului se concretizează. Acţionând dintr-o dragoste fierbinte pentru poporul ei, Estera şi-a riscat viaţa. Or, tocmai aicî intervine credinţa deplină. Ea va încerca să intre la împărat, indiferent ce i s-ar întâmpla. Ea este sigură de reuşită.

/Rugăciunea şi postul nu funcţionează decât în cadrul credinţei. Se cere credinţă pentru a merge, a face, a spune. Vă puteţi ruga pentru copiii dumneavoastră, pentru soţi sau soţii, pentru vecini, etc. dar dacă nu urmează şi nişte acţiuni concrete, totul va fi zadarnic: nu se va întâmpla nimic pozitiv. Rugăciunea nu este o putere magică. Ea

67

doar ne va deschide porţile pe care va trebui să intrăm. Drumul spre izbăvire pretinde un cost din partea firii noastre răzvrătite.

Apoi, postul trebuie să fie însoţit de o supunere totală faţă de voia Tatălui nostru ceresc. Dacă nu sunteţi gata să faceţi lucrul acesta, nu începeţi să postiţi şi nu vă rugaţi, pentru că nu veţi obţine nici un rezultat. Omul firesc nu poate moşteni împărăţia lui Dumnezeu, dar omul duhovnicesc este supus Duhului Sfânt.

„A treia zi, Estera s-a îmbrăcat cu hainele împărăteşti şi a venit în curtea dinăuntru a casei împăratului, înaintea casei împăratului, împăratul şedea pe scaunul lui împărătesc, în casa împărătească, în faţa uşii casei." (Est. 5.1).

Aşadar, Estera şi-a pus însemnele regalităţii. De remarcat că ea nu-şi uită identitatea, calitatea ei de regină. Ea va şti să recurgă la aceasta în momentul iniţierii demersului ei. De altfel, Mardoheu o prevenise:

„Cine ştie dacă nu pentru o vreme ca aceasta ai ajuns la împărăţie?" (4.14).

Să nu uităm că noi am fost aleşi de Domnul înainte de a-L fi cunoscut şi El ne-a rânduit să aducem roade care să rămână.

„Nu voi M-aţi ales pe Mine, ci Eu v-am ales pe voi; şi v-am rânduit să mergeţi şi să aduceţi roadă, şi roada voastră să rămână." (Ioan 15.16).

Este necesar să recunoaştem identitatea noastră în Cristos şi autoritatea pe care o avem în Numele Lui. Puterea pe care o avem în El este un element nespus de important în războiul spiritual pe care-1 avem de dus.

însemnele regalităţii divine care ne-au fost acordate sunt următoarele:

- îmbrăcarea cu puterea Duhului Sfânt (Mc. 16.16) — >
- Numele Domnului Isus (Ioan 17)
- sângele scump al Mântuitorului nostru (1 Ioan 1.7).

68

Iată cum descrie psalmistul Biserica lui Cristos, în demnitatea ei:

„Fata împăratului este plină de strălucire înăuntrul casei împărăteşti; ea poartă o haină ţesută cu aur." (Ps. 45.13).

SCEPTRUL DE AUR

Titlul acestei cărţi putea ii foarte bine: Estera şi sceptrul de aur. Dincolo de aspectul tragic al evenimentelor, o frumoasă poveste de dragoste se degajă din cuprinsul ei. Ahaşveroş se îndrăgosteşte de fata care va deveni regina lui. Oare n-a ales-o el dintre multe altele?

„împăratul a iubit-o pe Estera mai mult decât pe toate celelalte femei, şi ea a căpătat trecere şi iubire înaintea lui mai mult decât toate celelalte fete. I-a pus cununa împărătească pe cap şi a făcut-o împărăteasă în locul Vastiei." (2.17).

Oare nu vă gândiţi la dragostea lui Cristos pentru Mireasa Lui, reprezentată de fiecare dintre noi? Este minunată această temă pe care o tratează Cântarea Cântărilor. Mulţi sunt înclinaţi să vadă în cartea Esterei numai aspectul dramatic al istoriei unui rege lipsit de sensibilitate şi al unui prim- ministru naponalist! De asemenea, se manifestă tendinţa de a trece pe lângă un Dumnezeu Care ne iubeşte atât de mult, ceea ce poate constitui un obstacol serios pentru credinţa noastră, pentru siguranţa noastră, pentru identitatea noastră. Este un lucru mare să vedem dragostea acolo unde unora li s-ar părea că nu există, chiar dacă ea se ascunde în dosul unor probleme. Trebuie să ştim s-o provocăm. Estera a făcut lucrul acesta.

CE DOREŞTI TU, ÎMPĂRĂTEASĂ ESTERA?

Este întrebarea pe care i-a adresat-o împăratul. îmbrăcată cu hainele împărăteşti, Estera pătrunde în curtea interioară a casei regale:

69

„Când a văzut-o împăratul pe împărăteasa Estera în picioare în curte, ea a căpătat trecere înaintea lui. Şi împăratul i-a întins Esterei toiagul împărătesc pe care-1 ţinea în mână. Estera s-a apropiat şi a atins vârful toiagului." (Est. 5.2).

Aşadar, de îndată ce a fost observată de Ahaşveroş, Estera a căpătat trecere înaintea lui. El i-a întins sceptrul de aur, iar regina i-a atins vârful. Regele i-a promis că va răspunde favorabil cererii sale şi-i va da, în cazul că ea ar dori-o, chiar şi o jumătate din împărăţia lui.

Sceptrul este simbolul guvernării, al autorităţii monarhice. Toiagul împărătesc exprimă demnitatea, puterea, mărirea, autoritatea, calitatea de conducător, de guvernator.

De asemenea, sceptrul este un simbol al legământului lui Dumnezeu cu poporul Său pentru timpuri dificile.

„Toiagul de domnie nu se va depărta din Iuda, Nici toiagul de cârmuire dintre picioarele lui, Până va veni Şilo,

Şi de El vor asculta popoarele(Gen. 49.10). „Domnul a frânt toiagul celor răi, nuiaua asupritorilor(Is. 14.5).

In Noul Testament, avem împlinirea acestei autorităţi în Cristos:

„...pe când Fiului I-a zis: *Scaunul Tău de domnie, Dumnezeule, este în veci de veci; toiagul domniei Tale este un toiag de dreptate(Evr. 1.8).
înălţat de Tatăl, Domnul Isus a primit un sceptru de adevăr şi dreptate, şi El a transmis această autoritate Bisericii, care este Trupul Lui (cf. Ef. 1.22). Noi am fost investiţi cu această autoritate, căci Domnul Isus a zis:
„Iată că v-am dat putere să călcap peste şerpi şi peste scorpii, şi peste toată puterea Vrăjmaşului: şi nimic nu vă va putea vătăma." (Lc. 10.19).

Postul este, de asemenea, o întâlnire cu Dumnezeu, o poveste de dragoste care vorbeşte despre un Rege aşezat pe tronul Său, îmbrăcat în hainele dreptăţii. Sceptrul Său, simbol al Numelui Său mare şi puternic, face să tremure Infernul. Numele Acestui Rege este ISUS CRISTOS.
împăratul nostru a primit toiagul de domnie chiar în ziua răstignirii Sale. O domnie a iertării, a mântuirii şi a vindecării. învierea Lui dintre cei morţi a deschis mormintele. Mulţi oameni au înviat împreună cu El. Moartea nu are nici o putere asupra Domnului şi Mântuitorului nostru, împăratul împăraţilor. „Unde îţi este biruinţa, moarte?"
Estera atinge vârful toiagului împărătesc! Dorinţa ei urmează să fie împlinită. împăratul răspunde afirmativ înainte de a cunoaşte cererea împărătesei. Mai mult ca atât: el se angajează să-şi împartă cu ea şi împărăţia. Oare nu a făcut la fel Domnul nostru, Care ne-a dat toate lucrurile? El a spus:
„Căutaţi mai întâi împărăţia lui Dumnezeu şi neprihănirea Lui, şi toate aceste lucruri vi se vor da pe deasupra." (Mt. 6.33).
OSPĂŢUL ESTE CHEIA
în orice încercare, există o cheie, un mijloc pe care-1 va folosi Dumnezeu pentru a declanşa minunea. Este datoria noastră să cerem Domnului pricepere pentru a cunoaşte voia Lui sau inspiraţia Duhului Sfânt care va face ca lucrurile să ia o altă întorsătură. Estera a găsit cheia: o masă! Masa este locul unde se tranşează afaceri, unde se leagă şi se consolidează prietenii. Agapa este^p masă de dragoste. Un prilej minunat când agitaţia şi frământările zilnice ne părăsesc. Estera este o fiinţă extraordinară: ea nu se agită, nu răcneşte după

obiceiul oriental, nu cade pradă disperării. Ea manifestă, în această situaţie dramatică, o deosebită stăpânire de sine. Pârghia care va face să se răstoarne totul este ospăţul. Un invitat de marcă: Haman! Până în acest moment, ea nu-i spusese regelui care era problema sa. Prin intermediul postului, noi primim călăuzire divină, înţelepciune, t puraj, îmbrăcăminte spirituală, ungerea Duhului.
„Estera a răspuns: «Dacă împăratul găseşte cu cale, să vină împăratul astăzi cu Haman la ospăţul pe care 1 l-am pregătit." (5.4). Ahaşveroş acceptă invitaţia reginei. Se pare că unii suverani obişnuiau să accepte invitaţia celor care doreau să-i onoreze. Şi Irod a făcut la fel.
JE1 a adăugat cu jurământ «Orice îmi vei cere, îţi voi da, fie şi jumătate din împărăţia mea.» (Mc. 6.23).
Estera a zis: „Să vină împăratul astăzi cu Haman la ospăţul pe care 1 l-am pregătit".
Probabil că împăratul a presimţit că era vorba despre o problemă serioasă. Răspunsul a fost dat îrainte ca a doua cerere să fi fost formulată. El îi promite Esterei o jumătate din împărăţie.
Dumnezeu a ales-o pe Estera, o femeie foarte înţeleaptă. Ea este o unealtă în mâna Lui, dar şi un tip al Miresei lui Cristos în lume. Creştinii sunt plasaţi în posturi-

cheie pentru a interveni în caz de nevoie. Estera nu-şi atrage bunăvoinţa regelui prin farmecul ei feminin, ci prin harul care se odihneşte asupra sa. Ea intră la împărat îmbrăcată cu demnitate şi sfinţenie.

Este evident că Ahaşveroş a fost mişcat de ungerea divină care se odihnea asupra Esterei.

Oare n-ar trebui ca şi Mireasa lui Cristos să-i impresioneze la fel pe mai-marii acestei lumi care conduc popoarele fără discernământ de sus? Dumnezeu foloseşte şi astăzi, ca odinioară, o Esteră

sau alta care să-i întâlnească, în momente dificile, pe unii oameni de stat profund amăgiţi de Satan. Astfel, ei sunt avertizaţi şi uneori ajutaţi să atenueze anumite pericole. Biblia este plină de asemenea exemple.

Mardoheu a fost cel dintâi care a luat cunoştinţă despre edictul imperial, căci el observa şi asculta ce se discuta la palat. El era o antenă pentru poporul său. Dumnezeu 1-a plasat acolo tocmai în acest scop. Mardoheu va juca un rol-cheie, pentru că el avertizează, convinge şi se roagă. El este motorul care o face pe Estera să acţionezei Ei lucrează într-o strânsă colaborare. Estera este pe deplin supusă avertismentelor vărului ei, un remarcabil om al lui Dumnezeu despre care vom vorbi ceva mai târziu.

ÎMPĂRATUL ŞI HAMAN VIN LA OSPĂŢ

Este interesant să ne oprim puţin asupra caracterului lui Haman care este, în definitiv, persoana care ocupă locul central în această scenă. Dar el nu este singurul autor al celor întâmplate, în spatele său aflându-se nişte duhuri rele care îl chinuie şi-1 însufleţesc.

Astăzi, poporul evreu este victima acestor spirite antisemite, distrugătoare, răutăcioase, viclene şi mincinoase. Am putea identifica, printre oameni, urmaşi ai lui Haman care seamănă atât de mult cu acesta. Astfel, în ianuarie 1991, 100 de rachete erau îndreptate asupra Statului Israel. Vrăjmaşul poporului lui Dumnezeu s-a aşezat în aeelaşi loc ca în urmă cu 3 000 de ani, respectiv iu Golful Persic.

Pentru a doua oară, împăratul i-a zis Esterei, III timp ce bea vin:

„Care este cererea ta? Ea îţi va fi împlinită. Ce doreşti? (...) Dacă am căpătat trecere înaintea

împăratului, şi dacă găseşte cu cale, împăratul să-mi împlinească cererea şi să-mi satisfacă dorinţa, să mai vină împăratul cu Haman şi la ospăţul pe care li-1 voi pregăti, şi mâine voi da răspuns împăratului după porunca lui." (5.6. 8).

„Haman a ieşit în ziua aceea, vesel şi cu inima mulţumită. Dar când a văzut, la poarta împăratului, pe Mardoheu care nu se scula nici nu se mişca înaintea lui, s-a umplut de mânie împotriva lui Mardoheu.

A ştiut totuşi să se stăpânească şi s-a dus acasă. Apoi a trimis să aducă pe prietenii săi şi pe nevastă-sa Zereş.

Haman le-a vorbit despre strălucirea bogăţiilor lui (...) Şi a adăugat: *Eu sunt chiar singurul pe care împărăteasa Estera 1-a primit împreună cu împăratul la ospăţul pe care 1-a făcut, şi sunt poftit şi pe mâine la ea cu împăratul.

Dar toate acestea n-au nici un preţ pentru mine, câtă vreme voi vedea pe Mardoheu. iudeul acela, şezând la poarta împăratului.»

Nevastă-sa Zereş şi toţi prietenii lui i-au zis: «Să se pregătească o spânzurătoare înaltă de cincizeci de coţi şi mâine dimineaţă cere împăratului ca Mardoheu să fíe spânzurat. Apoi vei merge vesel la ospăţ cu împăratul.» Părerea aceasta a plăcut lui Haman şi a pus să pregătească spânzurătoarea." (v. 9. 10. 12-14).

Se descoperă aici caracterul meschin şi orgolios al lui I laman. El Îşi cheamă soţia şi prietenii pentru a se făli cu succesul său. dar şi pentru a-şi etala marile sale bogăţii (cf. v. 10-13). Iată 4 puncte particulare în comportamentul lui Haman. care scot în evidenţă caracterul său megaloman. El vorbeşte despre:

1. Strălucirea bogăţiilor sale. împăratul i-a cedat cei 10 000 de talant i de argint pe care
ar
promisese să-i verse în vistieria regală spre a compensa masacrarea iudeilor.
2. Numărul fiilor săi.
3. Acţiunile întreprinse de împărat pentru ca să-1 ridice în vrednicie.
4. Poziţia sa privilegiată în comparaţie cu toţi ceilalţi demnitari.

„Haman le-a vorbit despre strălucirea bogăţiilor lui. despre numărul fiilor săi, despre tot ce făcuse împăratul ca să-1 ridice în vrednicie şi despre locul pe care i-1 dăduse mai presus de căpeteniile şi slujitorii împăratului." (v. 11).

Haman îşi trădează frământările sufleteşti, declarând că bogăţiile sale nu au nici o valoare atâta timp cât Mardoheu, acest iudeu rebel şi încăpăţânat, nu-şi pleca genunchiul în faţa lui. El nu-şi închipuia că, prin întocmirea unor planuri funeste contra lui Mardoheu, îşi semna propria sa condamnare.

în acest punct, lupta se intensifică, Remarcaţi Vă deşi regina şi poporul ei au postit, bătălia încă nu s-_a terminat,- Dimpotrivă, conflictul ia o nouă dimensiune.

Uneori, tindem să credem că Dumnezeu poate schimba inima omului tiran. Dar dacă acesta deja a făcut o alegere şi a acceptat, de bună voie, să intre în angrenajul Diavolului, atunci ce mai rămâne de făcut?

„Cine scoate sabia, de sabie va pieri." „Cei ăzvrătiţi locuiesc în locuri uscate."

Aşa că Haman, înfuriat la culme din pricina lui Mardoheu pe care nu-1 mai poate suporta, îşi adună prietenii şi familia şi pregăteşte o spânzurătoare pentru el.

După cum am mai spus, Mardoheu este un tip ftl Duhului Sfânt. El vede, avertizează, mijloceşte, pune la punct o strategie de izbăvire. Estera nu «•sie decât un instrument pe care îl foloseşte el. în

75

ochii Vrăjmaşului, Mardoheu este mai periculos decât Estera, el fiind pivotul care acţionează pentru nimicirea planurilor sale.

Uneori, ne întrebăm de ce se dezlănţuie Vrăjmaşul contra noastră, turbând de furie şi folosindu-se de anumite persoane. Ei bine, foarte simplu: pentru că Duhul Sfânt ne însufleţeşte! _

Mardoheu reprezenta pentru Haman, dincolo de orice evidenţă şi raţionament, omul tenace care nu ştie ce este compromisul, jntr-adevăr, eT stătea la locul lui fără să se mişte deloc: nu-şi încovoia spinarea şi nu-şi pleca genunchiul înaintea celui ce plănuise nimicirea neamului său. Mardoheu^era convins că izbăvirea, într-un fel sau altul, trebuia să vină.

„Căci dacă vei tăcea acum, ajutorul şi izbăvirea vor veni din altă parte pentru iudei, şi tu şi casa tatălui tău veţi pieri. Şi cine ştie dacă nu pentru o vreme ca aceasta ai ajuns la împărăţie?" (4.14).

Izbăvirea iudeilor va avea loc, chiar dacă Estera nu-şi va aduce contribuţia la aceasta. De aceea, nici conspiraţia lui Haman, nici spânzurătoarea pregătită pentru Mardoheu nu-1 intimidează pe acest om al lui Dumnezeu. Diri Lege, Psalmi şi Prooroci, el ştia că neamul evreiesc era destinat să crească, sa se înmulţească, să trăiască pururea. Aşa că nimicirea lui nu va avea loc niciodată.

Şi Mardoheu umbla prin credinţă, căci „fără credinţă, este cu neputinţă să-I fim plăcuţi lui Dumnezeu." (Evr. 11.6). Biblia ne învaţă că un lucru exclus cu desăvârşire, în relaţiile noastre cu Dumnezeu Tatăl, este îndoiala.

^Posţuj^ fără..credinţă nu poate fi pe placul DjpmnuluLTntr-un asemenea caz, el s-ar reduce la un simplu sacrificiu, o faptă bună. Or, aşa ceva este inutil. Isus Cristos a adus pe cruce, o dată
76
pentru totdeauna, singura jertfa care putea să ne mântuiască. Acolo, El 1-a făcut de ocară pe Vrăjmaşul sufletelor noastre.

Din contră, postul va ajuta la creşterea credinţei noastre. El va elimina factoriişi duhul de necredinţă care ne tentează, căci necredinţa nu vine de la noi, ci de la Satan. Duhurile rele aflate la dispoziţia lui sunt acelea care caută să abată fiinţa omenească de la adevărul lui Dumnezeu. De aceea, pe bună dreptate spunea Domnul Isus: / „Acest soi de draci nu iese afară decât cu rugăciune şi cu post." (Mt. 17.21).

Să-I cerem lui Dumnezeu, în timpul postului de tip Estera, să ne mărească credinţa, pentru a fi tot mai plăcuţi înaintea Feţei Sale.

MARDOHEU, OMUL LUI DUMNEZEU

Se pare că Mardoheu nu se teme deloc de duşmanul iudeilor. El a postit, s-a rugat şi este convins că Domnul va izbăvi poporul Său. Mardoheu a refuzat să se încline în faţa lui Haman, vrăjmaşul poporului ales.

Să urmăm exemplul lui, împotrivindu-ne până la sfârşit Vrăjmaşului sufletelor noastre.

Vom vedea, în continuare, cum au decurs lucrurile la al doilea ospăţ.
77
ochii Vrăjmaşului, Mardoheu este mai periculos decât Estera, el fiind pivotul care acţionează pentru nimicirea planurilor sale.

Uneori, ne întrebăm de ce se dezlănţuie Vrăjmaşul contra noastră, turbând de furie şi folosindu-se de anumite persoane. Ei bine, foarte simplu: pentru că Duhul Sfânt ne însufleţeşte!

Mardoheu reprezenta pentru Hamâh, dincolo de orice evidenţă şi raţionament, omul tenace care nu ştie ce este compromisul. într-adevăr, el stătea la locul lui fără să se mişte deloc: nu-şi încovoia spinarea şi nu-şi pleca genunchiul înaintea celui ce plănuise nimicirea neamului său. Mardoheu era convins că izbăvirea, într-un fel sau altul, trebuia să vină.

„Căci dacă vei tăcea acum, ajutorul şi izbăvirea vor veni din altă parte pentru iudei, şi tu şi casa tatălui tău veţi pieri. Şi cine ştie dacă nu pentru o vreme ca aceasta ai ajuns la împărăţie?" (4.14).

Izbăvirea iudeilor va avea loc, chiar dacă Estera nu-şi va aduce contribuţia la aceasta. De aceea, nici conspiraţia lui Haman, nici spânzurătoarea pregătită pentru Mardoheu nu-1 intimidează pe acest om al lui Dumnezeu. Din Lege, PsalmFşT Prooroci, el ştia că neamul evreiesc era, destinat să crească, sa se înmulţească, să trăiască pururea. Aşa că nimicirea lui nu va avea loc niciodată.

Şi Mardoheu umbla prin credinţă, căci „iară credinţă, este cu neputinţă să-I fim plăcuţi lui Dumnezeu." (Evr. 11.6). Biblia ne învaţă că un lucru exclus cu desăvârşire, în relaţiile noastre cu Dumnezeu Tatăl, este îndoiala.

J^nstnMară credinţă nu poate fi pe placul JDomnuluLlntr-un asemenea caz, el s-ar reduce la un simplu sacrificiu, o faptă bună. Or, aşa ceva este inutil. Isus Cristos a adus pe cruce, o dată
SO

pentru totdeauna, singura jertfa care putea să ne mântuiască. Acolo, El 1-a făcut de ocară pe Vrăjmaşul sufletelor noastre.

Din contră, postul va ajuta la creşterea credinţei noastre. El va elimina faptorrisi duhlii de nerreHIrrgT^ care ne tentează, căci necredinţa nu vine de la noi, ci de la Satan. Duhurile rele aflate la dispoziţia lui sunt acelea care caută să abată fiinţa omenească de la adevărul lui Dumnezeu. De aceea, pe bună dreptate spunea Domnul Isus: / „Acest soi de draci nu iese afară decât cu rugăciune şi cu post." (Mt. 17.21.).

Să-I cerem lui Dumnezeu, în timpul postului de tip Estera, să ne mărească credinţa, pentru a fi tot mai plăcuţi înaintea Feţei Sale.

MARDOHEU, OMUL LUI DUMNEZEU

Se pare că Mardoheu nu se teme deloc de duşmanul iudeilor. El a postit, s-a rugat şi este convins că Domnul va izbăvi poporul Său. Mardoheu a refuzat să se încline în faţa lui Haman, vrăjmaşul poporului ales.

Să urmăm exemplul lui, împotrivindu-ne până la sfârşit Vrăjmaşului sufletelor noastre.

Vom vedea, în continuare, cum au decurs lucrurile la al doilea ospăţ.

SI

Capitolul VI

INTERVENȚIA DIVINĂ ÎN FAVOAREA LUI MARDOHEU

DUMNEZEU RĂSPUNDE POSTULUI ŞI RUGĂCIUNII

Jn noaptea aceea, împăratul n-a putut să doarmă, şi a poruncit să-i aducă lângă el cartea aducerilor aminte, Cronicile. Le-au citit înaintea împăratului,

şi s-a găsit scris ce descoperise Mardoheu cu privire la Bigtan şi Tereş, cei doi fameni ai împăratului, păzitorii pragului, care voiseră să întindă mâna asupra împăratului Ahaşveroş. împăratul a zis: «Ce cinste şi mărire i s-a făcut lui Mardoheu pentru aceasta?» «Nu i s-a făcut nimic.», au răspuns cei ce slujeau împăratului." (Est. 6.1-2).

/O lovitură de teatru! Dumnezeu intervine într-un mod neaşteptat. împăratul are insomnie. Uneori, frământările pot veni din partea lui Dumnezeu pentru a repune lucrurile în ordine. Duhul Sfânt lucrează în inima împăratului, în liniştea camerei sale! Dumnezeu are întotdeauna o cale de ieşire, un mijloc de izbăvire pentru poporul Său aflat în strâmtorare.

în noaptea care a precedat cererea Esterei, Dumnezeul legământului, Dumnezeul lui Israel, lucra în ascuns în favoarea poporului Său. Ahaşveroş cere cartea Cronicilor, analele împărăţiei, şi astfel ia cunoştinţă că el nu-1 răsplătise pe Mardoheu pentru intervenţia sa care i-a salvat viaţa.

La fel ca Mardoheu, avem şi noi în cernii câte o poliţă. de care patronii noştri au uitat, însă Dumnezeu ţine seama de ele şi, la vremea potrivită, ni le plăteşte.

Slujitorii lui Ahaşveroş, care i-au adus cartea, i-au reamintit regelui cum s-au petrecut lucrurile şi au precizat că celui care îi salvase viaţa nu i s-a acordat nici o recompensă. Dimineaţa, Haman îşi face apariţia în curtea împăratului pentru ă~cere capul lui Mardoheu. Regele îl interpelează şi îl întreabă:

„Ce trebuie făcut pentru un om pe care vrea să-1 cinstească împăratul?" (Haman crede că nu putea fi vorba decât despre el.). Atât de plin de sine, cum să creadă el că împăratul ar fi vrut să cinstească pe altcineva? Cu atât mai puţin pe Mardoheu care era de/a înmormântau Şi atunci Haman se grăbeşte să-i răspundă împăratului:

„Omului pe care vrea împăratul să-1 cinstească,

trebuie să i se aducă haina împărătească, aceea cu care se îmbracă împăratul, şi calul pe care călăreşte împăratul, şi să i se pună cununa împărătească pe cap.

Să se dea haina şi calul uneia din căpeteniile de seamă ale împăratului; apoi să îmbrace cu haina pe omul acela pe care vrea să-1 cinstească împăratul, să-1 plimbe călare pe cal prin locul deschis al cetăţd, şi să se strige înaintea lui: «Aşa se face omului pe care vrea împăratul să-1 cinstească!»" (6.7-9)

Astfel, Dumnezeu îl foloseşte pe Haman, inamicul nr. 1 al lui Mardoheu, pentru a-i face parte acestuia din urmă de toate onorurile regale. Nu este aceasta culmea ironiei? A

împăratul i-a zis lui Haman: „«la îndată haina şi calul, cum ai zis, şi fă nşa iudeului Mardoheu, care şade la poarta împăratului. Nu lăsa nefăcut nimic din ce ai spus.

83

Şi Haman a luat haina şi calul, a îmbrăcat pe Mardoheu, 1-a plimbat călare pe cal prin locul deschis al cetăpi, şi a strigat înaintea lui: «Aşa se face omului pe care vrea împăratul să-1 cinstească!»" (v. 10-11).

Totuşi. Mardoheu încă nu-a câştigat partida: situaţia rămâne critică, tiranul trăieşte, poporul i lui Dumnezeu este ameninţat. De aceea, Mardoheu j continuă să poarte doliu şi să-şi acopere capul. Pe vremea aceea, oamenii îşi acopereau capul ca semn al unei mari suferinţe, dar şi pentru a exprima confuzia şi ruşinea.

Câteodată, Vrăjmaşul încearcă să ne lovească cu toată puterea, pentru a ne distruge. Este momentul cel mai potrivit să ne aşezăm acolo unde ne vrea Dumnezeu. Smerenia este calea care duce la izbăvirela eliberare, la restaurare, la reabilitare, la slavă, la mântuire!

Sf. Scriptură precizează: „Tu_ mäntuieşti poporul care se smereşte, şi smereşti privirile trufaşe." (Ps. 18.27).

„Ei se îndoaie şi cad; dar noi ne ridicăm şi rămânem în picioare." (Ps. 20.8).

„El de mai multe ori i-a izbăvit" (Ps. 106.43).

„Dar, după ce Domnul îşi va împlini toată lucrarea Lui pe muntele Sionului şi la Ierusalim, voi pedepsi - zice Domnul - pe împăratul Asiriei pentru rodul inimii lui îngâmfate şi pentru trufia privirilor lui semeţe." (Is. 10.12).

„Domnul oştirilor a luat această hotărâre, ca să ruşineze mândria a tot ce străluceşte şi să smerească pe top cei mari ai pământului." (Is. 23.9).

„El a răsturnat pe cei ce locuiau pe înălţimi; El a plecat cetatea îngâmfată; a doborât-o la pământ şi a aruncat-o în ţărână." (Is. 26.5).

„Fiii asupritorilor tăi vor veni plecap înaintea ta, şi top cei ce te dispreţuiau se vor închina la

24

picioarele tale şi te vor numi «Cetatea Domnului», «Sionul Sfântului lui Israel»" (Is.60.14).

*Şi tu, Capernaume, vei Q înălţat oare până la cer? Vei fi pogorât până la Locuinţa morţilor; căci dacă ar fi fost făcute în Sodoma minunile care au fost făcute în tine, ea ar fi rămas în picioare până în ziua de astăzi." (Mt. 11.23).

CĂDEREA CELOR RĂI

Nevinovăţia omului fără prihană îi netezeşte calea, dar cel rău cade prin însăşi răutatea lui." (Pv. ii.5).

„Cine,sapă groapa altuia, cade el în ea, şi cine surpă un zid, va fi muşcat de un şarpe." (Ecl. 10.8).

„Sunt daţi de ruşine, căci săvârşesc urâciuni; şi totuşi nu roşesc, şi nu ştiu de ruşine. De aceea, vor cădea împreună cu cei ce cad; vor â răsturnaţi, când îi voi pedepsi, zice Domnul." [Ier. 6.15).

„...Poporul fără minte aleargă spre pieire." (Os. 4".T4T ~

„Ei care jură acum pe păcatul Samariei şi zic: «.Pe Dumnezeul tău cel viu, Dane!» Şi: «Pe drumul Beer-Şebei!». Vor cădea şi nu se vor mai scula." (Am. 8.14).

O ANTICIPARE A CĂDERII LUI HAMAN

„Haman a istorisit nevestei sale Zereş şl tuturor prietenilor săi tot ce i se întâmplase. Şl înţelepţii lui, şi nevastă-sa Zereş, i-au zis: «Daci) Mardoheu, înaintea căruia ai început să cazi este din neamul iudeilor, nu vei putea face nlmlr împotriva lui,Ici VeTcSdea înaintea lui.»" (v. 13)

Haman aruncă o privire în urmă, furios s ı v.κl.ı înălţarea lui Mardoheu. Cinismul prietenilor ■ il

■

care îi prezic, fără înconjur, căderea sa, adăugat hotărârii sale duşmănoase de a distruge poporul evreu vor produce în sufletul lui un amestec exploziv. Dar soţia şi consilierii lui au simţul realităţii:

„Dacă Mardoheu, înaintea căruia ai început să cazi, este din neamul iudeilor, nu vei putea face nimic împotriva lui." (6.13). Ei merg şi mai departe, ajungând să-i declare limpede: „ci vei cădea înaintea lui." Ei sunt conştienţi de poziţia privilegiată înaintea lui Dumnezeu a poporului jevreu, potrivit cu Gen. 12.3:

„Voi binecuvânta pe cei ce te vor binecuvânta şi voi blestema pe cei ce te vor blestema."

Capitolul VII

AI MISA QSPAT PVMFRM PEROY &MŞ>MM§ ŞJ MAMAN

/

^împăratul şi Haman s-au dus la ospăţ la împărăteasa Estera.

în această a doua zi, împăratul i-a zis iarăşi Esterei, pe când beau vin: «Care este cererea ta, împărăteasă Estera? Ea îţi va fi împlinită. Ce doreşti? Chiar dacă ai cere jumătate din împărăţie, o vei căpăta.»

împărăteasa Estera a răspuns: *Dacă am căpătat trecere înaintea ta, împărate, şt dacă găseşte cu cale împăratul, dă-mi viaţa: Iată jj cererea mea; şi scapă poyorul meu: iată dorinţa f mea! Căci eu şi poporul meu suntem vândup să Bm nimicip, înjunghiap şi prăpădip. Măcar dacă am Q vândup să Sm robi şi roabe, aş tăcea, dar vrăjmaşul n-ar putea să înlocuiască pierderea făcută împăratului(7.1-4).

Masa fusese întinsă, ospăţul era în toi. Aparent, era un timp şi o atmosferă de veselie.

Povestirea aceasta ne aminteşte despre Irod care, la o masă asemănătoare, promite jumătate din împărăţie Salomeii, fiica lui vitregă, care însă va prefera capul lui Ioan Botezătorul.

Uneori, mesele devin locul unor situaţii neaş- teptate~şTţraglcel T" —=====

întrebării"puse de rege, Estera dă următorul răspuns:

„... dă-mi viaţa: iată cererea mea; şi scapă poporul meu: iată dorinţa mea! Căci eu şi poporul

meu suntem vânduţi să Gm nimiciţi, înjunghiaţi şi prăpădiţi."

Aici reapare urajpe care a manifestat-o Satan întotdeauna la adresa poporului evreu. Şi el nu Vă înceta niciodată să urască ceea ce îf aparţine lui Dumnezeu. De

câte ori şi în câte locuri, înainte şi după aceste evenimente, s-a încercat exterminarea populaţiei evreieşti! Ca să nu mai vorbim despre Algeria în secolul trecut, de Spania pe vremea Catherinei de Medici, de Franţa în epoca lui Saint-Louis (care a pavat străzile Parisului cu averile evreilor) şi de Germania în timpul lui Hitler*.

Toată lauda pentru preşedinţi ca:

- cel al Portugaliei, care a cerut iertare poporului israclit;
- cel al Germaniei, care şi-a exprimat regretul pentru lagărele de exterminare;
- cel al Poloniei care, chiar în Israel, a prezentat scuze în numele poporului său.

Şi Franţa va trebui să recunoască şi să-şi exprime, în mod oficial, regretul pentru atitudinea antisemită pe care guvernul de la Vichy şi-a manifestat-o în timpul celui de-al doilea război mondial. Se vorbeşte din când în când despre celebrul jaf de la Vel d'Hiv unde mii de evrei: bărbaţi, femei, prunci (pe care naziştii nici nu-i ceruseră), copii, bătrâni au fost arestaţi de poliţia şi jandarmeria franceză, apoi regrupaţi în lagărele de tranzit de la Pithiviers şi remişi armatei germane înainte de a ii trimişi la moarte. Aşadar, părinţii noştri şi-au adus contribuţia la trimiterea în lagărele de exterminare a multor copii evrei şi a familiilor lor. Dacă autorităţile franceze nu-şi cer iertare, în mod oficial, pentru faptele respective, acest sânge va continua să ceară răzbunare şi va va face să planeze judecăţile lui Dumnezeu asupra ţării noastre.

REGELE VREA SĂ ŞTIE CINE ESTE TIRANUL

„împăratul Ahaşveroş a luat cuvântul şi a zis împărătesei Estera: «Cine şi unde este acela care are de gând să facă aşa?»" (6.5).

Ahaşveroş rămâne uluit când aude că viaţa reginei şi a unei părţi din supuşii săi se află într-un mare pericol, deja sub ameninţarea hotărârii de exterminare. El află atunci că Estera este evreică, înainte de a şti acest lucru, el ascultase minciunile lui Haman şi acceptase propunerea lui, semnând orbeşte edictul respectiv.

Jitunci Haman a zis împăratului Ahaşveroş: «în toate ţinuturile împărăţiei tale este risipit un popor deosebit între popoare, care are legi deosebite de ale tuturor popoarelor şi nu ţine legile împăratului. Nu este în folosul împăratului să-1 lase liniştit." (3.8).

Haman era un instrument docil în mâna Satanei pentru îndeplinirea unui asemenea proiect, însă Estera se află în acest post-cheie pentru a-şi salva nu numai propria sa viaţă, dar şi a aceea a poporului său.

Dumnezeu, în marea Sa înţelepciune, plasează întotdeauna bărbaţi şi femei în posturi-cheie, pentru a se evita un masacru. Şi astăzi El mai arc nevoie de asemenea credincioşi care să împlinească planurile Sale.

„împăratul Ahaşveroş a luat cuvântul şi a zis împărătesei Estera: «Cine şi unde este acela care are de gând să facă aşa?»

Estera a răspuns: «Apăsătorul, vrăjmaşul, este Haman, răul acesta!» Haman a rămas îngnr/.lt Iu faţa împăratului şi a împărătesei." (7.5-(>)

Esterei nu i-a fost teamă să-1 dea în vileag pe Haman, n-a şovăit să arate cu degetul spre el Min i

descoperit, el este cuprins de frică în faţa regelui şi a reginei.

O constatare pe care o facem în acest punct este că Vrăjrnaşul. când este dat degoMie se înfurie,

fle^e târăşte.___

împăratul realizează acum înşelăciunea lui Haman, pe care îl promovase într-o funcţie atât de înaltă şi în care avea atâta încredere.

Ce-i mai rămâne de făcut este să se prăbuşească la picioarele reginei, cerând îndurare. In faţa autorităţii Esterei, îmbrăcată cu harul lui Dumnezeu, vrăjmaşul nu poate decât să se prăbuşească.

Câte femei nu au fost, în mâna Domnului, instrumente potrivite pentru distrugerea tiranilor! Mă gândesc la Debora, la Iael etc. Se pare că femeia nu cunoaşte mila şi teama când este vorba să-şi apere poporul. înainte de orice, femeia este mamă. Evident că cea care dă viaţă manifestă, în anumite momente, un instinct de conservare mai puternic decât bărbatul. Tocmai de aceea poate fi mult mai decisivă în acţiunile sale.

Ahaşveroş se dovedeşte neînduplecat. „Şi împăratul, în mânia lui, s-a sculat şi a părăsit ospăţul şi s-a dus în grădina casei împărăteşti. Haman a rămas să-şi ceară viaţa de la împărăteasa Estera, căci vedea bine că piererea Iul era hotărâtă în mintea împăratului." (v. 7).

înnebunit de spaimă şi văzându-se un om pierdut, apelează la mila Esterei, aruncându-se spre patul unde stătea regina. Vrăjmaşul se prăbuşeşte la picioarele ei şi este prins în laţ.

Iată, deci, unde duce rugăciunea însoţită de post. împăratul se întoarce din grădină foarte furios şi îl găseşte pe Haman la picioarele împărătesei. Bănuind că acesta intenţiona să atenteze la viaţa Esterei, Ahaşveroş reacţionează foarte violent. Moartea bate la uşă. Iniţial, ea trebuia să lovească

pe Mardoheu, pe Estera şi pe toţi evreii din această mare împărăţie, dar iată că lucrurile iau o altă . întorsătură şi acum cel ce va trebui să moară este / însuşi autorul proiectului de exterminare a evreilor.

Cititorule'drag,Ta seama la aceste lucruri! Şi moartea le este supusă copiilor jui Dumnezeu. Domnul Isus Cristos a blruft-O pe crace.

„El a dezbrăcat domniile şi stăpânirile şi le-a iacut de ocară înaintea lumii, după ce a ieşit biruitor asupra lor prin cruce."

Ţinând postul Esterei, folosiţi-vă de drepturile voastre asupra Vrăjmaşului. Impotriviţi-vă lui rostind cuvintele Bibliei:

„Unde îp este biruinţa, moarte?" (1 Cor. 15.55).

„...Cristos Isus, Care a nimicit moartea..." (2 Tim. 1.10). Luaţi în mână Cuvântul lui Dumnezeu şi citiţi aceste texte cu glas tare. Declaraţi că, în Dom- nul Isus Cristos, sunteţi mai mult decât biruitori. Este foarte important să ne sprijinim credinţa noastră pe Cuvântul lui Dumnezeu. Rugăciunea fierbinte a celui neprihănit are o mare eficacitate. Ea trebuie să ne aducă pe terenul perceptibilului, al realului, al lucrurilor concrete.

„...Cum au ieşit cuvintele acestea din gura împăratului, i-au şi acoperit faţa lui Haman." (7.8). în Orient, se obişnuia să li se acopere faţa criminalilor şi a celor condamnaţi la moarte.

Imediat, unul dintre famenii împăratului dezvăluie planul făcut de Haman pentru spânzu- rarea lui Mardoheu.

Până atunci, Ahaşveroş fusese manipulat de Haman, căruia îi acordase o încredere totală. Totuşi, de îndată ce a descoperit că acesta atentase la viaţa reginei a cărei origine etnică încă n-o cunoscuse, împăratul reacţionează ca soţ şi ca unul care fusese indus în eroare. Ahaşveroş ne apare aici sub înfăţişarea unui monarh foarte sensibil faţă de tot ce ar putea aduce vreun prejudiciu soţiei 8.11«■

Trebuie să recunoaştem apoi că postul şi rugăciunea unui întreg popor au pregătit acest mod de" ă reacţiona.

rf RUGĂCIUNEA SCHIMBĂ ŞI INIMILE CELE MAI DURE

Aş vrea să depun, în acest sens, o mărturie personală despre o întâmplare pe care n-o voi uita" niciodată:

în anul 1978, echipa Impact a postit şi s-a rugat pentru acoperirea unei nevoi materiale presante. Trebuia achitată o factură importantă, reprezentând costul materialelor necesare procurării de casete. La ora 16, încă nu căpătasem certitudi-nea că Dumnezeu ne va răspunde favorabil. Un sentiment de nesiguranţă mă cuprinsese. Nu aveam nici cea mai mică intenpe de a rămâne câtuşi de puţin într-o asemenea poziţie de rugăciune iară rod. Mi-am deschis Biblia şi am citit cuvintele Domnului Isus din loan 14.13: „Dacă veţi cere ceva în 1 Numele Meu, voi face." Am pus degetul pe acest | verset şi l-am rostit cu glas tare, în faţa căpeteniilor I şi stăpânitorilor întunericului care blocau banii f necesari nouă. Am declarat că, exact în clipa aceea, banii noştri au fost deblocaţi şi că Dumnezeu va îngriji de nevoile presante'ale" lucrării Sale. Apoi, le-am cerut membrilor echipei noastre să mulţu 'mim Domnului pentru că ne-aasşjiitat mgărUir^^ Timpul nostru de rugăciune a luat sfârşit chiar atunci. în zilele care au urmat acestei declaraţii, Domnul ne-a dat banii necesari acoperirii facturii.

Vedep, atâta vreme cât mă lăsasem pradă unor gânduri de îndoială, credinţa mea nu făcea nici un progres. însă de îndată ce am luat decizia de a mă sprijini pe un cuvânt al Scripturii pe care mi l-am însuşit şi l-am proclamat, totul a fost câştigat.

92

Să mărturisim, să declarăm, dar pe baza Cuvântului lui Dumnezeu. Acesta este un mod efícient de a ne schimba impresiile greşite, un mod eficient de a ne plasa în voia Tatălui nostru ceresc, mărturisind şi proclamând cuvintele Sale cu credinţă. Să însoţim rugăciunea cu acţiuni concrete. Petru 7-a zis lui Isus: „La cuvântul Tău, voi arunca mrejile." A urmat o acţiune concretăT"

„Şi Harbona, unul din fameni, a zis în faţa împăratului: «Iată, spânzurătoarea pregătită de Haman pentru Mardoheu, care a vorbit spre binele împăratului, este ridicată în casa lui Haman, la o înălţime de cincizeci de coţi.» împăratul a zis: «Haman să fíe spânzurat pe ea!» Şi au spânzurat pe Haman pe spânzurătoarea pe care o pregătise pentru Mardoheu. Şi mânia împăratului s-a potolit." (v. 9-10).

93

Capitolul VIII

CA SA m &IAMAN ESTE

IDATA UD MAWBmtiiu

^in aceeaşi zi, împăratul Ahaşveroş a dat împărătesei Estera casa lui Haman, vrăjmaşul iudeilor. Şi Mardoheu a venit înaintea împăratului, căci Estera arătase legătura ei de rudenie cu el.

împăratul şi-a scos inelul pe care-1 luase înapoi de la Haman şi 1-a dat lui Mardoheu. Estera, din partea ei, a pus pe Mardoheu peste casa lui Haman." (8.1-2).

MIJLOCIREA ESTEREI

„Apol, Estera a vorbit din nou înaintea împăratului. S-a aruncat la picioarele lui a plâns, 1-a rugat să oprească urmările răutăţii lui Haman, agaghîtul, şi izbânda planurilor lui împotriva iudeilor(8.3).

. Estera continuă să mijlocească pentru poporul ei, căci edictul fusese deja transmis în provinciile împărăţiei. Războiul încă nu era câştigat. Vrăjmaşii iudeilor se pregăteau pentru ziua fatidică. Ea trebuia să acţioneze rapid, să pună la punct şi să aplice, în cele 127 de provincii, o strategie de izbăvire menită să contracareze planul pregătit de Haman cu săptămâni în urmă şi potrivit căruia iudeii urmau să fie trecuţi prin ascuţişul săbiei.

Până la acea dată, acordul de principiu al împăratului fusese obţinutTHaman fusese executat^

94

dar exterminarea iudeilor era în curs de desfăşurare şTpoporul evreu se afla sub ameninţarea morţii.

Clipa fatidică se apropia cu repeziciune. Procesul trebuia stopat rapid. De aceea, Estera solicită împăratului permisiunea de a se implica personal în rezolvarea situaţiei.

„Căci cum aş putea eu să văd nenorocirea care ar atinge poporul meu, şi cum aş putea să văd nimicirea neamului meu? împăratul Ahaş- veroş a zis împărătesei Estera şi iudeului Mardo- heu: «Iată, am dat Esterei casa lui Haman, şi el a fost spânzurat pe spânzurătoare, pentru că întinsese mâna împotriva iudeilor.

_Scrieţi dar în folosul iudeilor cum vă va jplăcea, în numele împăratului, şi pecetluiţi cu inelul împăratului. Căci o scrisoare scrisă în numele împăratului şi pecetluită cu inelul împăratului nu poate fi desfiinţată." (v. 6-8).

Regele îi dăduse Esterei casa lui Haman, adică postul său de j^nm-vizir. Totuşi, Estera a realizat că atâta vreme cât edictul de exterminare pecetluit de împărat era în vigoare, soarta iudeilor era nesigură. Prin urmare, ea trebuia să acţioneze rapid pentru a obţine o altă scrisoare venită din partea regelui care să anuleze primul edict.

Toate acestea ne arată cât de hotărâţi trebuie l să fim de a nu ne opri la jumătatea drumului, ci sîT ' acţionăm pentru a duce lucurile până la capăt şi a obţine corectarea unor iniţiative dăunătoare. Estera rămâne pe deplin fidelă planului de izbăvire. ' Trebuie ca împăratul să abolească edictul iniţial şi să emită un altul în locul lui. Ea nu va renunţa până nu va obţine câştig de cauză.

Este nevoie să fim perseverenţi în demersurile / noastre. Să nu~ne culcăm niciodată pe perna / nepăsării, şi să nu ne dăm bătuţi până nu am ^câştigat biruinţa. Să nu lăsăm niciodată lucrurile ^să meargă la voia întâmplării.

95

Era în iunie 19&Z- Domnul m-a trimis într-o misiune specială'm Israel. Proiectul viza stabilirea locului unde trebuia să fie construit spitalul. Fixasem data plecării, dar Domnul mi-a schimbat programul, îndemnându-mă să ţin urrpost însoţit de rugăciune şi lacrimi. El mi-a umplut în aşa fel inima, încât m-am rugat cu lacrimi timp de 3 zile; Parcă devenisem un izvor de lacrimi, iar sufletul îmi era mistuit de o singură dorinţă: Dumnezeu să binecuvânteze acest spital al vremurilor din urmăL

Postul meu a luat sfârşit la Ierusalim. De acolo, noi am plecat la Qiryat Shmona. Am întâlnit, pentru prima datăjDrimarul localităţii şi i-am expus mesajul Domnului, faţă de care el a dat un răspuns pozitiv, conducându-mă spre un teren disponibil. Dar eu aveam o poruncă clară din partea lui Dumnezeu pentru a concretiza, într-un mod corespunzător, acest acord. Donaţia trebuia să-mi fie atribuită pe hârtie timbrată, exact la ora 17. Dumnezeu ne conduce să concretizăm imediat cererile noastre.

Iată, deci, că Estera îşi reiterează cererea către împărat, prăbuşindu-se la picioarele lui. Ea plânge, cu inima sfâşiată de milă pentru neamul ei, în speranţa de a putea fi oprite urmările răutăţii lui Haman.

A lupta contra duhurilor rele înseamnă a-1 Jnfrunta pe Satan, care este însăşi întruchiparea răutăţii. Războiul este în plină desfăşurare. Postul şi rugăciunea i-au ridicat pe Estera şi Mardoheu într-o poziţie cu mult superioară celei pe care o avu-seseră mai înainte, dar pentru obţinerea victoriei finale încă au de luptat.

Deşi încă destul de tânără, Estera dovedeşte că are ojnimă de mamă pentru poporul Israel. Ea poartă acest popor în sufletul ei şi va zămisli izbăvirea lui.
96

Sceptrul de aur întins de împărat unei persoane era semnul că aceasta căpătase trecere înaintea lui şi astfel era dispus să-i asculte cererea- Contrariul echivala cu moartea.

„împăratul a întins toiagul împărătesc de aur Esterei, care s-a ridicat şi a stat în picioare înaintea împăratului." (8.4).

Apoi, Estera discută cu regele, ca între soţ şi soţie, şi îl determină să-şi manifeste dragostea faţă de ea:

„Ea a zis atunci: «Dacă împăratul găseşte cu cale şi dacă am căpătat trecere înaintea lui, dacă lucrul pare potrivit împăratului, şi dacă eu sunt plăcută înaintea lui, să se scrie ca să se întoarcă scrisorile făcute de Haman, Gul lui Hamedata, aga-ghitul, şi scrise de el cu gând să piardă pe iudeii care sunt în toate ţinuturile împăratului." (v. 5).

- dacă împăratul găseşte cu cale
- dacă am căpătat trecere înaintea lui
- dacă lucrul pare potrivit împăratului
- dacă eu sunt plăcută înaintea lui

în aceste cuvinte, se poate vedea sufletul unei evreice care ştie să-şi iubească poporul şi căreia nu-i scapă nici o ocazie să vină în ajutorul alor săi. Şi ea adaugă:

„Căci cum aş putea eu să văd nenorocirea care ar atinge poporul meu, şi cum aş putea să văd nimicirea neamului meu?" (v. 6).

Estera este o tânără femeie foarte matură la cei 30 de ani ai ei. Ea trăieşte pentru poporul său şi posedă nişte calităţi sufleteşti excepţionale.

Şi astăzi Domnul are nevoie de credincioase cu o inimă ca a Esterei care să mijlocească pentru toţi cei ce sunt pe punctul de a muri fără Cristos, deci Iară mântuire. '/

Mijlocitorul (intercesorulj este o persoană aleasă de Dumnezeu şi pusă deoparte, având o inimă plină de milă pentru alţii.
97
<2__

„împăratul Ahaşveroş a zis împărătesei Estera şi iudeului Mardoheu: »Iată, am dat Esterei casa lui Haman, şi el a fost spânzurat pe spânzurătoare pentru că întinsese mâna împotriva iudeilor.

Scrieţi dar în folosul iudeilor cum vă va plăcea, în numele împăratului, şi pecetluiţi cu inelul împăratului..." (v. 7-8).

Ahaşveroş cedează în faţa Esterei, acceptă cere- rileeî:

„Scrieţi dar în folosul iudeilor cum vă va plăcea, în numele împăratului..."

Regele îngăduie să se producă o răsturnare cu totul neaşteptată a situaţiei, iudeii fiind lăsaţi cu viaţă iar vrăjmaşii lor ameninţaţi cu moartea. Oare ' ne dăm noi seama ce putere extraordinară au postul şi rugăciunea?

Postul nu rezolvă problemele noastre de o ma-
/nieră magică, ci el este o putere pusă de Dumnezeu la dispoziţia noastră, un ajutor acordat de El, un mijloc de cooperare cu ostile cereşti pentru a înfrânge forţele întunericului. O dovadă în acest sens avem în cartea lui Daniel. îngerul Gabriel I clarifică menirea postului. El îi spune lui Daniel:

„Cuvintele tale au fost ascultate din cea dintâi zi... Dar căpetenia împărăţiei Persiei mi-a stat împotrivă douăzeci şi una de zile; însă iată că Mihail, una dintre

căpeteniile cele mai de seamă, mi-a venit în ajutor şi am ieşit biruitor acolo lângă împăraţii Persiei." (Dan. 10.12-13).

„Căci noi n-avem de luptat împotriva cărnii şi sângelui, ci împotriva căpeteniilor, împotriva domniilor, împotriva stăpânitorilor întunericului acestui veac, împotriva duhurilor răutăţii care sunt în locurile cereşti." (Ef. 6.12).

Acestea fiind spuse, ne putem explica de ce acum, când drumul este deja deschis, Estera şi Mardoheu trebuie să intervină repede la nivelul

96

informaţional. Pe vremea aceea, lucrurile mergeau destul de greu în acest domeniu. Maşina infernală fusese pusă în mişcare. Guvernatorii provinciilor au fost avertizaţi că în ziua de Pur, a şasea zi a lunii adar, deci peste numai câteva zile, iudeii vor ii executaţi.

UN NOU EDICT: iudeii îi vor elimina pe vrăjmaşii lor

„Scrieţi dar în folosul iudeilor cum vă va plăcea, în numele împăratului, şi pecetluiţi cu inelul împăratului. Căci o scrisoare scrisă în numele împăratului şi pecetluită cu inelul împăratului nu poate Q desfiinţată." (v. 8).

Aşadar, Estera şi Mardoheu au mână liberă din partea regelui pentru a face tot ce găsesc de cuviinţă. Inelul împărătesc se află în mâinile lor.

Inelul cu pecetea regală ne duce cu gândul la alegerea pe care a făcut-o Dumnezeu cu fiinţele noastre. Mii de evrei au ţinut acest post iniţiat de Estera, însă nmT)ai două persoane an fost riesem- nate să execute planul de izbăvire al lui Dumnezeu.

Trebuie să fim cinstiţi cu noi înşine pentru a rămâne în limitele impuse de planul lui Dumnezeu, în acest cadru, noi ne vom afla la locul rânduit de Dumnezeu şi vom fi făcuţi eficienţi pentru orice lucrare bună.

în planul lui Dumnezeu, există diferite slujiri >i o anumită ierarhizare a acestora:
„Şi El a dat pe unii apostoli; pe alţii, prooroci; pe alţii, evanghelişti..." (Ef. 4.11).

La ora când scriu aceste rânduri, un duh de amăgire venind din partea Vrăjmaşului afectează mintea multor creştini care vor să fie ceva ce Dumnezeu nu le-a cerut să fie. David zicea:

„Doamne, eu n-am o inimă îngâmfată, nici priviri trufaşe; nu mă îndeletnicesc cu lucruri

99

prea mari şi prea înalte pentru mine. Dimpotrivă, , sufletul îmi este liniştit şi potolit." (Ps. 131.1-2). I'

Creştinii aceştia se chinuie, se trudesc, intră în panică, fac tot felul de lucruri. Dar există şi unii care nu vor să-i recunoască pe ceiceau fost chemaţi de Domnul pentru anumite misiuni specifice, iar aceasta spre paguba lor.

Preaiubiţilor, fie ca acest post pe care urmează să-1 ţineţi să aibă ca obiectiv a-I cere mai întâi Domnului să binevoiască a vă aşeza la locul pe care 1-a rânduit pentru voi. Fiţi cinstiţi cu voi înşivă şi nu alunecaţi în nici o extremă: nu supraestimaţi realitatea, dar nici n-o ignoraţi. Nu vă fie teamă de bilanţuri. Nu imputaţi lui Satan faptul că aţi fost jefuiţi, căci nu el este principalul vinovat, ci voi înşivă, din pricină că nu eraţi în locul pe care vi-1 rânduise Dumnezeu. Nu încercaţi să dregeţi maio- 'neza tăiată adăugând ouă şi untdelemn!

Deci, iniţiind acest post, să fim cinstiţi cu noi înşine, pentru ca toate atuurile victoriei să fie de partea noastră.

în ce mă priveşte, eu ştiu sigur că Dumnezeu mi-a dat ungerea Duhului pentru o anumită lucrare, pentru că dispun de dovezi în privinţa aceasta; dar totuşi, îmi place să mă opresc din când în când pentru a reconsidera limitele planului lui Dumnezeu pentru viaţa mea. Dacă noi ne cunoaştem propriile limite, vom fi mai dispuşi a ne completa unii pe alţii. Şi vom trăi astfel într-o adevărată umilinţă şi respect reciproc. Să fim prudenţi şi să veghem cu străşnicie pentm ajau-dâ-prilej Diavolului şi astfel să fim antrenaţi în mândrie şi orbire spirituală.

AL DOILEA PLAN DE ACŢIUNE ÎNTOCMIT DE REGINA ESTERA ŞI MARDOHEU: ÎS martie ziua fatidică

„Logofeţii împăratului au fost chemaţi în vremea aceea, în a douăzeci şi treia zi a lunii a

treia, adică luna Sivan şi au scris, după tot ce a poruncit Mardoheu, iudeilor, căpeteniilor oştirii, dregătorilor şi mai-marilor celor o sută douăzeci şi şapte de ţinuturi aşezate de la India la Etiopia, fiecărui ţinut după scrierea lui, fiecărui popor după limba lui, şi iudeilor după scrierea şi limba lor.

Au scris în numele împăratului Ahaşveroş, şi au pecetluit cu inelul împăratului. Au trimis scrisorile prin alergători, călări pe cai şi catâri născuţi din iepe.

Prin aceste scrisori, împăratul dădea^YQie. iudeilor, în oricare cetate ar Q fost, să se adune şi să-şi apere viaţa, să nimicească, să omoare şi să piardă, împreună cu pruncii şi femeile lor, pe top aceia din flecare popor şi din fiecare ţinut care ar lua armele să-i lovească şi să le prădeze averile." (v. 9-11).

Au fost luate şi câteva decizii urgentei.

1. Convocarea logofeţilor (secretarilor) împăratului.
2. Mobilizarea tuturor căpeteniilor provinciilor şi satrapiilor, a autorităţilor locale din cele 127 de ţinuturi care alcătuiau un vast imperiu întins între India şi Etiopia, a oamenilor din fiecare popor după limba lor.
3. Toţi alergătorii călări pe cai pur sânge au ieşit în galop, la porunca împăratului. Şi aceasta într-o singură zi!

La prima vedere, ar părea un lucru injust să fie omorâţi copiii şi soţiile celor ce voiau să nimicească poporul evreu, dar, reflectând puţin, constatăm că ceea ce oameni răi doriseră să le facă iudeilor se întoarce asupra capului lor.

Că cel ce sapă groapa altuia cade el însuşi în ea este o lege divină. In plus, să nu uităm că Dumnezeu i-a făcut o promisiune specială lui Avraam:

f „Voi binecuvânta pe cei ce te vor binecuvânta şi voi blestema pe cei ce te vor blestema." (Gen. 12.3).

MARDOHEU ÎMBRACĂ / HAINELE ÎMPĂRĂTEŞTI

Bucurie, veselie, atmosferă de sărbătoare.

„Mardoheu a ieşit de la împărat cu o haină împărătească albastră şi albă, cu o mare cunună de aur şi cu o mantie de in subţire şi de purpură. Cetatea Susa striga şi se bucura.

Pentru iudei, nu era decât fericire şi bucurie, veselie şi slavă." (v. 15-16).

Mardoheu iese de la împărat în veşminte regale: iUflbastru (suferinţă), alb (curăţie), aur (credinţă)ţ / purpură (sânge). Sunt culorile" pe care le-am W remarcat la perdelele Cortului întâlnirii şi care ne aduc aminte de preoţia levitică.

Mardoheu este îndreptăţit de Dumnezeu în faţa oamenilor. El a scăpat de spânzurătoare, vrăjmaşul lui luându-i locul. Poporul evreu este cuprins de o Cкre bucurie: sărbători, ospeţe, veselie, cântec.

„în fiecare ţinut şi în fiecare cetate, pretutindeni unde ajungea porunca împăratului şi hotărârea lui, a fost între iudei bucurie şi veselie, ospeţe şi zile de sărbătoare. Şi mulţi oameni dintre popoarele ţării s-au făcut iudei, căci îi apucase Mea de iudei." (v. 17) ;

Toţi cei ce s-au convertit la iudaism au realizat că puterea, adevărul şiajutorul vin de la Dumnezeul lui Israel.

PMMU1 M MM.

A

In ziua de 12 adar, situaţia era total răsturnată, lucrurile aflându-se sub controlul deplin al lui Mardoheu şi al Esterei.

„Iudeii s-au strâns în cetăţile lor, în toate ţinuturile împăratului Ahaşveroş, ca să pună mâna pe cei ce căutau să-i piardă. Nimeni n-a putut să le stea împotrivă, căci ñica de ei apucase toate popoarele."[4] (9.2).

Vrăjmaşii iudeilor nu au avut curajul să se confrunte cu ei.

„Şi toţi mai-marii ţinuturilor, căpeteniile oştirii, dregătorii, slujbaşii împăratului, i-au sprijinit pe iudei, din pricina ñicii pe care le-o insuña Mardoheu.1 (v. 3).

Căpeteniile, guvernatorii, satrapii, funcţionarii regali au capitulat în faţa lui Mardoheu, cuprinşi de spaimă, şi li s-au alăturat iudeilor pentru a scăpa cu viaţă.

Să ne mai oprim puţin asupra personalităţii lui Mardoheu. în prima parte a relatării, el apare ca un profet: flexibil înaintea lui Dumnezeu, sensibil faţă de starea neamului său, dispus să selmbrace în sac şi cenuşă dacă situaţia o cere, gata să verse lacrimi pentru alţii. Şi apoi, pe neaşteptate, într-o a doua etapă, observăm că el reuşeşte să inspire groază. A devenit el un alt om? Nu, este absolut aceeaşi persoană! Dar ce s-a întâmplat cu el? într-un anumit fel, nimic deosebit!

Mardoheu a fost întotdeauna un om binevoitor, plin de solicitudine, stăpân pe sine, urmărind o poziţie înaltă la Curte, dar, culmea! nu pentru sine, ci a pregătit-o pentru aceasta pe verişoara lui. Ea a fost, într-un fel, un instrument al înălţării sale. Mardoheu a fost întotdeauna conştient de pericolele care pândeau poporul său. El cunoscuse, din proprie experienţă, suferinţele caracteristice poziţiei de sclav. Necazurile, suferinţele, nedreptăţile au fost pentru mulţi oameni nişte pedagogi foarte buni. Mardoheu ştia, asemenea poporului evreu din zilele noastre, că vrăjmaşului nu trebuie să i se facă nici un cadou.

JFor^Jm_Israel constă în a replica de fiecare dată când este provocat de duşmanii săi. în felul acesta, el reuşeşte să-i ţină la distanţă.

AL DOILEA PLAN DE ATAC: ziua de 13 adar

„Şi împăratul i-a zis împărătesei Estera: *Iudeii au ucis şi au prăpădit în capitala Susa cinci sute de oameni şi pe cei zece Oi ai lui Haman. Ce vor O făcut ei în celelalte ţinuturi ale împăratului?... Care-ţi este cererea? Ea îţi va fi împlinită. Ce mai doreşti? Vei căpăta.» Estera a răspuns: «Dacă împăratul găseşte cu cale, să fie îngăduit iudeilor care sunt în Susa să facă şi mâine după porunca de azi şi să spânzure pe lemn pe cei zece fii ai lui Haman." (v. 12-13).

încă o zi pentru a-i scăpa pe iudei de cei 10 fii ai lui Haman. împăratul acceptă ca aceştia să fie spânzuraţi. Evident că ei aveau o anumită influenţă asupra poporului.

Estera hărţuie şi loveşte la maximum clanurile vrăjmaşului, eliminând în fiecare provincie orice persoană antisemită şi cenzurând la nivelul ideilor orice ideologie nocivă, potrivnică iudeilor.

Pedeapsa capitală prin spânzurare, ca expresie a blestemului, va servi legii eredităţii: nelegiuirile părinţilor atrag după ele pedepsele copiilor.

„Dacă are mulţi iii, îi are pentru sabie, şi odraslele lui duc lipsă de pâine." (Iov 27.14).

„Le vei şterge sământa de pe pământ, şi neamul lor din mijlocul Oilor oamenilor." (Ps. 21.10).

„Căci Domnul iubeşte dreptatea şi nu părăseşte pe credincioşii Lui. Totdeauna ei sunt sub paza Lui, dar sământa celor răi este nimicită." (Ps. 37.28).

„Tu nu eşti unit cu ei în mormânt, căci p-ai nimicit ţara şi p-ai prăpădit poporul. Nu se mai vorbi niciodată de neamul celor răi." (Is. 14.20).

„Dar voi, apropiap-vă încoace, fii ai vrăjitoarei, sământa preacurvarului şi a curvei!" (Is. 57.3).

„Pui de năpârci, cum ap putea voi să spunep lucruri bune, când voi suntep răi?" (Mt. 12.34).

Dimpotrivă, cel neprihănit este ocrotit şi păzit de atacurile celui rău: aceasta este legea integrităţii.

Rev. Pittman, în cartea sa PlacebQj explică această lege. Satan îi cere socoteală lui Dumnezeu despre creştinii care nu umblă pe căile sfinţeniei şi ascultării de El.

AL TREILEA PLAN DE ATAC: trei sute de morţi la Susa

„Iudeii care se aflau în Susa s-au strâns din nou în a paisprezecea zi a lunii adar şi au ucis în Susa trei sute de oameni. Dar n-au pus mâna pe averile lor. Ceilalp iudei din celelalte ţinuturi ale împăratului s-au strâns şi şi-au apărat vhifn Au căpătat astfel odihnă, scăpând de vrăjmaşii lor, şi au ucis şaptezeci şi cinci de mii din ccl t rie erau vrăjmaşi. Dar n-au pus mâna pe uvcrtlr lor." (v. 15-16).

1. Iudeii s-au strâns să se apere de adversarii lor.
2. în provincii, numărul morţilor s-a ridicat la 75 000. Iudeii din provinciile regale s-au adunat şi ei pentru a-şi apăra viaţa şi a face faţă eventualelor provocări.

Poate că va întreba cineva: de ce a fost necesar un asemenea masacru? N-ar fi putut evreii să-1 evite?

Citind textul cu atenţie, remarcăm următoarele: vrăjmaşii s-au ridicat contra lui Israel şi el n-a făcut decât să-şi reglementeze problemele. în versetul 1 din capitolul 9, se precizează eă „vrăjmaşii iudeilor nădăjduiseră să stăpânească peste ei." Aşa că aceştia s-au aflat în legitimă apărare. ,

^ct^-Â^ a'AAA^W^ m KO^ eUyy ' PURIM, SĂRBĂTOAREA C^vînf

DIN 13, 14 ŞI 15 ADAR

Purim sau sărbătoarea sorţului este o sărbătoare evreiască celebrată la 14 şi 15 adar (februarie-martie), în amintirea zilei când Mardoheu şi Estera i-au izbăvit pe iudei din mâna peişilor, sub domnia lui Xerxes (485-465 î.Cr.).

Semnificaţia termenului Purim ne este dată în Estera 9.24-28, 31. Sărbătoarea aceasta exista deja la perşi, ocazie cu care aveau loc mari festivităţi. Prin deducţie, se pare că Haman a ales data aceasta pentru a o face să concorde cu exterminarea poporului evreu. S-a pus întrebarea dacă nu cumva această sărbătoare persană cerea să se aducă jertfe de vieţi omeneşti? Nu ar fi imposibil din perspectiva unor maşinaţii satanice.

Această sărbătoare persană era marcată de festivităţi pentru agresori şi de mari suferinţe pentru victime. Totuşi, Estera şi Mardoheu au schimbat-o Jn sărbătoarea biruinţei şi veseliei^ F,ra sărbătoarea Purim sau ziua lui Mardoheu.

Eu cred că această sărbătoare ar trebui celebrată de toţi creştinii mijlocitori din lumea întreagă, nu numai pentru evocarea acestei victorii, dar şi ca o proclamare a biruinţei noastre asupra Vrăjmaşului. In special, pentru a declara şi a celebra Tbiruinţa asupra unor noi valuri de antisemitism. Deqi, s-o facem cu toată inima!

Unii exegeţi au considerat că sărbătoarea menţionată în Ioan 5.1 ar fi putut să fie Purim- De la instituirea ei, sărbătoarea aceasta a fost îndrăgită de tot poporul şi respectată la data stabilită. în ziua de 13 adar, evreii postesc. în seara premergătoare zilei a 14-a, ei se adună în sinagogi. La sfârşitul serviciului religios, se citeşte cartea v Esterei. La auzul numelui lui Haman, toţi cei prezenţi strigă: „Ştergeţi-i numele!" şi: Să piară numele celui rău!"

Apoi, în mijlocul zarvei pe care o fac tinerii, sunt pronunţate simultan numele fiilor lui Haman pentru a fi evocată spânzurarea lor împreună. A doua zi dimineaţă, toţi evreii vin din nou la sinagogă, termină de celebrat ritualul sărbătorii, după care dau frâu liber unei bucurii explozive. Bogaţii fac daruri săracilor.

Ţinerea, iară întrerupere, a sărbătorii Purim în ziua de 14 adar este un argument în sprijinul autenticităţii cărţii Estera.

„Mardoheu a scris aceste lucruri şi a trimis scrisori tuturor iudeilor din toate ţinuturile împăratului Ahaşveroş, de aproape şi din depărtare.

Le poruncea să prăznuiască în fiecare an ziua a patrusprezecea şi a cincisprezecea a lunii adar, ca zile în care căpătaseră odihnă, scăpând de vrăjmaşii lor. Le-a poruncit să prăznuiască luna în care întristarea lor se prefăcuse în bucurie şi jalea lor în zi de sărbătoare, şi să facă din aceste zile nişte zile de ospăţ şi de bucurie, când

să-şi trimită daruri de mâncare unii altora şi să împartă daruri celor lipsiţi." (9.20-22).

Aceste zile s-au numit Purim. Purim este numele acestei sărbători evreieşti care se mai comemorează şi astăzi în familiile evreilor credincioşi. Se obişnuieşte să se prepare urechiuşe, sau urechea lui Haman.

„Iudeii s-au îndatorat să facă ceea ce şi începuseră să facă şi ce le scrisese Mardoheu...

Zilele acestea trebuiau să fie pomenite şi prăznuite din neam în neam, în flecare familie, în Secare ţinut şi în fiecare cetate. Şi zilele acestea Purim nu trebuiau desfiinţate niciodată din mijlocul iudeilor, nici să se şteargă aducerea aminte de ele printre urmaşii lor." (v. 23, 28).

Estera şi Mardoheu au trimis o a doua scrisoare pentru a confirma că Purim trebuia să fie o sărbătoare naţională în Israel. Toţi evreii din lumea întreagă aveau să afle că regina Persiei era evreică şi că ea fusese aleasă de Dumnezeu pentru a salva şi prezerva neamul evreiesc din care avea să Se nască Mesia.

„împărăteasa Estera, fata lui Abihail şi iudeul Mardoheu au scris stăruitor a doua oară pentru ca să întărească scrisoarea privitoare la Purim." (v. 29).

Capitolul X

iOHIM

J^lhaşveroş a impus un impozit locuitorilor ţării şi insulelor mării. El a ajuns un împărat foarte puternic.

Noul său prim-ministru, Mardoheu, a devenit şi el unpersonaj foarte important în ochii tuturor naţiunilor. Împăratul i-a acordat o poziţie de invidiat, punând în mâna sa toate treburile împărăţiei. Evreii I-au recunoscut ca atare.

„Împăratul Ahaşveroş a pus un bir asupra ţării şi asupra ostroavelor mării.

Toate faptele privitoare la puterea lui şi isprăvile lui, şi amănuntele despre mărimea la care a ridicat împăratul pe Mardoheu, nu sunt scrise în cartea Cronicilor împăraţilor mezilor şi perşilor?

Căci iudeul Mardoheu era cel dintâi după împăratul Ahaşveroş. El era cu vază între iudei şi iubit de mulţimea fraţilor săi, căci a căutat binele poporului său şi a vorbit pentru fericirea întregului său neam." (10.1-3).

Mărturia sorei noastre Micheline

„De când sunt creştină, Domnul mi-a pus pe inimă să ţin postul Esterei de 3 ori. Prima dată şi a doua oară, nu s-a întâmplat nimic deosebit; nici pentru corpul meu n-a fost prea greu să suporte 3 zile fără mâncare şi fără apă. Am postit, continuându-mi activităţile obişnuite

<2______________________________________S>

A treia oară însă m-am confruntat cu mari suferinţe trupeşti. Din fericire, noi ţineam acest post în grup, şi astfel am fost încurajată să perseverez. în qursul acestui post, cu cât mă simţeam mai slăbită în trup, cu atât eram mai tare duhovniceşte şi mai aproape de Dumnezeu. Inima mea era convinsă că acest înveliş pământesc nu are nici o valoare în comparaţie cu trupul glorios care ne aşteaptă în ceruri.

Apoi, într-o noapte, pe când eram în pat, m-am rugat Domnului să-mi inspire un vis. El, Care este credincios, mi-a dat un vis în care se făcea că mâneam nişte prăjituri excelente cum nu mai văzusem niciodată. Aveau un miros extraordinar de plăcut şi un gust pe măsură. A doua zi, după terminarea postului, în timpul Cinei Domnului, am avut aceeaşi senzaţie ca în visul meu, în tim,p ce mâneam din pâine şi beam din mustul de struguri."

Faptul că Mardoheu şi regina Estera au fost iudei constituie o explicaţie satisfăcătoare pentru comportamentul lui Cir, fiul Esterei şi al lui Ahaşvei

Dumnezeu şi bună-

profetul Isaia şi le-a relatat istoria:

„în cel dintâi an al Iul Cir, împăratul perşilor, ca să se împlinească cuvântul Domnului rostit prin gura lui Ieremia, Domnul a trezit duhul lui Cir, împăratul perşilor care a pus să se facă prin viu grai şi prin scris această vestire în toată împărăţia lui..." (2 Cron. 36.22).

„Au dat argint cioplitorilor de piatră şi tâmplarilor, şi merinde, băuturi şi untdelemn sidonienilor şi tirlenilor, ca să aducă pe mare până la Iafo lemne de cedru din Liban, după învoirea dată de Cir, împăratul perşilor." (Ezra 3.7).

J\şa vorbeşte Domnul către unsul Său, către Cir..." (îs. 45.1).

voinţa

sa față de iudei, așa

cum le-a anticipat

„Daniel a dus-o bine sub domnia lui Dariu şl sub domnia lui Cir, persanul. " (Dan. 6.28).

Mirtul (în gr.: myrtos; în ebr.: hadass)

Mirtul este un arbust ornamental cu frunze alungite şi persistente, cu flori mici, albe şi parfumate, compuse din 5 petale. Fructul este o bacă de culoare gri-bleu. Mirtul creşte în regiunile mediteraneene. Florile, frunzele şi fructele sunt utilizate în medicină.

Mirtul, un simbol antic

In antichitate, mirtul întotdeauna verde era privit ca un simbol al dragostei, al graţiei fecioreşti şi al nemuririi. Grecii şi romanii puneau pe capetele preoţilor, poeţilor şi eroilor coroane de mirt. Mirtul era un arbust dedicat Afroditei (Venus), zeiţa dragostei şi frumuseţii. Se plantau mirţi de jur- împrejurul templelor consacrate Afroditei.

Mirtul era, asemenea palmierului (dar contrar laurului), semnul victoriei obţinute fără vărsare de sânge. Frunzele, florile şi fructele mirtului erau folosite ca ingredient pentru anumite alifii aromate şi intrau în compoziţia tămâiei egiptene.

Coroana de mirţi pe care o purta logodnica în antichitate era de origine iudeo-babiloniană. Tinerele evreice o purtau după întoarcerea iudeilor din robia babiloniană. în limba asiriană, cuvântul hadasatou înseamnă logodnică. într-un cuvânt, o logodnică încoronată şi unsă cu alifie de mirt. De asemenea, o victorie obţinută fară vărsare de sânge.

în definitiv, unirea celor doi parteneri este una din cele mai frumoase lucrări ale lui Dumnezeu, în scopul dragostei şi al reproducerii genetice a speciei umane. în cartea Esterei, tema principală este distrugerea genetică a unui popor ales de Dumnezeu.

111

Hadasa sau Estera poartă un nume de predilecţie: victorie obţinută fără vărsare de sânge.

Folosirea cuvântului mirt în Sf. Scriptură

Mirtul apare o dată în cartea lui Neemia, de două ori în Isaia şi de 3 ori în Zaharia.

„Duceţi-vă la munte şi aduceţi ramuri de măslin, ramuri de măslin sălbatic, ramuri de mirt, ramuri de ilnlc şi ramuri de copaci stufoşi, ca să faceţi corturi, cum este scris." (Nem. 8.15).

„Voi sădi cedri, salcâmi, mirţi şi măslini în pustie; voi pune chiparoşi, ulmi şi merişori turceşti la un loc în pustie." (Is. 41.19).

„în locul spinului se va înălţa chiparosul; în locul mărăcinilor va creşte mirtul. Şi lucrul acesta va fi o slavă pentru Domnul, un semn veşnic, nepieritor." (Is. 55.13).

„M-am uitat noaptea, şi iată că un om era călare pe un cal roşu şi stătea între mirţi, într-un umbrar...

Omul care stătea între mirţi a luat cuvântul şi a zis: «Aceştia sunt aceia pe care i-a trimis Domnul să cutreiere pământul.»

Şi ei au vorbit îngerului Domnului, care stătea între mirţi, şi au zis: *Am cutreierat pământul, şi iată că tot pământul este în pace şi liniştit!»" (Zah. 1.8, 10-11).

în proorocia lui Isaia, cuvântul mirt apare în cuprinsul capitolelor în care este vorba despre stabilirea împărăţiei mesianice şi evanghelice.

Dumnezeu Se îndreaptă spre poporul Său şi-1 invită să se întoarcă la El, căci doreşte să-1 răscumpere, să-1 mângâie şi să-1 binecuvânteze:

„Vorbiţi bine Ierusalimului şi strigaţi-i că robia lui s-a sfârşit, că nelegiuirea lui este ispăşită; căci a primit din mâna Domnului de două oii cât toate păcatele lui." (Is. 40.2).

112

Poporul Israel s-a rătăcit, şi de aceea a avut mult de suferit, dar acum Dumnezeu îi vesteşte un timp de îndurare:

„El îşi va paşte turma ca un Păstor, va lua mieii în braţe, îi va duce la sânul Lui şi va călăuzi blând oile care alăptează." (Is. 40.11).

„Dar tu, Işraele^ robul Meu, Iacove, pe care te-am ales, sămânţa lui Avraam, prietenul Meu,.. Tu eşti robul Meu: te aleg şi nu te lepăd!... Eu sunt Dumnezeul tău.

Eu te întăresc; tot Eu îţi vin în ajutor. Eu te sprijinesc cu dreapta Mea biruitoare." (Is. 41.8-10).

„...Nu te teme de nimic, căci Eu te izbăvesc, te chem pe nume: eşti al Meu... De aceea, pentru că ai preţ în ochii Mei, pentru că eşti preţuit şi te iubesc..." (Is. 43.1, 4).

„Eu, Eu îp şterg fărădelegile, pentru Mine, şi nu-Mi voi mai aduce aminte de păcatele tale." (Is. 43.25).

„Ţine minte aceste lucruri, Iacove... întoarct-te la Mine, căci Eu te-am răscumpărat" (Is. 44.21-22).

„...Domnul mângâie poporul Său şi răscumpără Ierusalimul." (Is. 52.9).

„...dar Mă voi îndura de tine cu o dragoste veşnică, zice Domnul, Răscumpărătorul tău." (Is. 54.8).

Ar mai putea fi adăugate aici multe alte citate biblice. Dumnezeu iubeşte poporul pe care Şi 1-a ales. Dragostea Lui îl împinge să-1 caute pentru a-1 readuce la El. Pentru că, deşi poporul Său s a abătut de pe calea voii Sale şi s-a cufunda! în păcat şi, drept consecinţă, atât de mari sunt suferinţele sale, Dumnezeu, în marea Lui dragoste, are milă de poporul Său şi doreşte să şteargă orice păcat şi orice fărădelege şi să-i dea binecuvântarea restaurării.

Situaţia în care se află acum poporul Israel este asemănătoare unui ţinut pustiu şi secetos ai cărui

puţini locuitori sunt comparaţi cu nişte fiinţe necăjite şi chinuite de sete. Dumnezeu vrea să transforme pustietatea într-o câmpie roditoare şi promite că va face să ţâşnească acolo izvoare de apă şi că, în locul spinilor şi mărăcinilor, vor creşte copaci minunaţi ca cedrul, ulmul, salcâmul, meri- şorul, mirtul...

Aşadar, mirtul apare, alături de alţi arbori, într-un cadru de restaurare fizică (pustia care înfloreşte) şi spirituală (sufletul vostru se va desfăta cu bucate grase şi miezoase) ca un simbol al binecuvântării.

Această transformare a pustiei şi a sufletului însetat într-o grădină bine udată suscită bucuria şi recunoştinţa faţă de Cel ce Şi-a arătat bunătatea şi generozitatea, iar pentru Domnul aceasta va ii o slavă, pentru că Numele Lui va fi din nou preamărit.

Mirtul este menţionat şi în legătură cu restaurarea Ierusalimului şi a Templului Domnului.
In cartea lui Zaharia, Domnul promite, o dată mai mult, restaurarea în vremea de apoi, în timpurile mesianice. încă o dată, Dumnezeu vrea să-Şi înceteze mânia, să întindă o mână plină de dragoste poporului Său şi să-i facă bine, binecuvântând Ierusalimul şi toate cetăţile lui Iuda.

Zaharia, după vedenia cu omul şi îngerul Domnului care stătea între mirţi, anunţă de mai multe ori venirea lui Mesia.

„Iată, voi aduce pe Robul Meu, Odrasla..." (Zah. 3.8).

„Iată că un Om, al Cărui Nume este Odrasla, va odrăsli din locul Lui, şi va zidi Templul Domnului.

Da, El va zidi Templul Domnului, va purta podoabă împărătească, va şedea şi va stăpâni pe scaunul Lui de domnie, va fi preot pe scaunul Lui de domnie..." (Zah. 6.12).

Şi Isaia a proorocit despre Mesia (cap. 53). Cartea lui conţine aşa-numitele capitole mesianice, unde este menţionat şi mirtul.

în capitolul unu al cărţii lui Zaharia, mirtul apare sub formă de boschet; astfel, este vorba de mirţi (la plural), pe când în cartea lui Isaia este menţionat întotdeauna

la singular. Mirtul se înscrie, în aceste câteva rânduri, într-un climat de glorie: în mijlocul mirţilor se angajează o conversaţie la care participă trei persoane: Zaharia, un om şi îngerul Domnului, cu privire la pacea care va domni pe tot pământul şi la restaurarea Ierusalimului şi a tuturor cetăţilor lui Iuda. Pământul este într-o stare de odihnă şi linişte^dar Ierusalimul încă este ţinta mâniei divine. îngerul Domnului Se adresează lui Dumnezeu implorându-L să Se întoarcă din iuţimea mâniei Sale, şi Dumnezeu răspunde prin nişte cuvinte bune, cuvinte de mângâiere. JjVŢprnmite eă Templul Săii_yg fi reclădit şi că cetăţile lui Iuda vor avea belşug de bunătăţi, din pricină că El a ales Sionul şi nu-1 va lepăda niciodată. Dumnezeu caută să-Şi consoleze poporul, vestind venirea lui Mesia. Aşadar, în Zaharia 1. Dumnezeu prezice un timp de glorie care debutează cu o vedenie dată profetului în care apar nişte personaje cereşti, în mijlocul mirţilor (un om, îngerul Domnului şi Dumnezeu însuşi).

în cartea lui Neemia. mirtul este menţionat împreună cu alţi copaci rămuroşi (măslinul, palmierul...), cu prilejul confecţionării de cabane pentru sărbătoarea Corturilor. Neemia terminase de reparat zidurile Ierusalimului. El plecase din capitala Susa pentru a îndeplini această misiune, după ce fusese informat despre starea jalnică in care se afla cetatea Ierusalimului. Dumnezeu a făcut posibilă reconstrucţia zidurilor Ierusalimului şi a Templului. Dar totul a început prinţi o

115

rugăciune a lui Neemia la Susa, capitala imperiului j/Tui Ahaşveroş, unde fuseseră deportaţi israeliţii. El cerejui Dumnezeu iertare pentru păcatele lui i Israel. încă o dată, Dumnezeu îşi arată mila şi îndurarea, astfel că un anumit număr de evrei se întorc din Babilon şi reclădesc cetatea Ierusalimului. Prima sărbătoare pe care au celebrat-o ei în Templul reconstruit a fost aceea a Corturilor, şi poporul a fost invitat să se bucure şi să se veselească. Această atmosferă de bucurie şi de sărbătoare o regăsim în cartea lui Isaia, când pustia va fi transformată în pământ roditor şi poporul lui Dumnezeu va fi mângâiat.

Şi profetul Zaharia vesteşte venirea lui Mesia în capitolul 14 al cărţii sale. Atunci, picioarele lui Mesia vor atinge Muntele Măslinilor. Este inutil să încercăm a vorbi despre bucuria indescriptibilă care îi va copleşi pe credincioşi în vremea aceea. Gândul nostru aleargă numaidecât la acele versete din Apocalipsa 19 unde este descrisă bucuria Miresei în ziua nunţii Mielului:

„Şi am auzit ca un glas de gloată multă, ca vuietul unor ape multe, ca bubuitul unor tunete puternice, care zicea: *Aleluia! Domnul, Dumnezeul nostru, Cel Atotputernic, a început să împărăţească.

Să ne bucurăm, să ne veselim şi să-I dăm slavă! Căci a venit nunta Mielului; sofia Lui s-a pregătit...»" (Ap. 19.6-7).

Să revenim acum la sărbătoarea Corturilor, care era pentru iudei prilejul unei bucurii foarte mari. Este singura sărbătoare care nu are corespondent în Noul Legământ: Pessach corespunde Paştelui, iar Shavouot Rusaliilor. Sărbătoarea Corturilor încă nu şi-a văzut împlinirea în Biserică, şi numeroşi exegeţi sunt de părere că Mesia va veni în momentul sărbătorii Corturilor. în timpul ceremoniilor

116

religioase, prilejuite de sărbătoarea Corturilor, iudeii fluturau ramuri de mirt cântând versete din Psalmi, în special versetul 26 din Psalmul .118:

„Binecuvântat să fié Cel ce vine în Numele Domnului!"

Aşadar, regăsim timpurile profetice mesianice evocate în Isaia şi Zaharia, în corelaţie cu mirtul. Aceasta ne duce cu gândul la intrarea lui Isus în Ierusalim, călare pe un măgăruş, aclamat de mulţimile care fluturau ramuri de mirt şi strigau:

„Binecuvântat să fíe împăratul Care vine în Numele Domnului!"
Atmosfera de sărbătoare este prezentă, de asemenea, la începutul şi sfârşitul cărţii Estera, al cărei nume este Hadasa în ebraică, termen care provine de la hadass [mirt, Est. 2.7) şi de la hadasatou, care înseamnă logodnică în limba asiriană. în cartea aceasta, regăsim caracteristicile mirtului: restaurarea şi reabilitarea poporului evreu,.marcate de o zi de bucurie, de ospeţe şi de veselie (Purim).

în toate pasajele menţionate, mirtul este un simbol al promisiunii împlinite şi al binecuvântării. El apare în momentul când Dumnezeu vrea să-Şi consoleze poporul, vestindu-i un_timp excepţional de har si pace.

Capitolele în care este menţionat mirtul sunt, desigur, apropiate spiritului Noului Testament, în special când este vorba despre harul lui Dumnezeu, despre iertarea Lui, despre reconcilierea dintre om şi Dumnezeu şi, de asemenea, despre ceea ce face El pentru găsirea şi reabilitarea omului rălăell. Aceste caracteristici speciale se pot vedea în pilda cu păstorul cel bun care îşi caută oaia rătăcii.i. parabola terminându-se cu bucuria regăsirii oll pierdute. De asemenea, întoarcerea acasă a fiului risipitor este pricina unei mari bucurii pentni !a!. d său care va transforma acest eveniment mir o sărbătoare deosebită.

CONCLUZIE

Şi o regină poate avea motive pentru a ţine un timp de post şi rugăciune, cartea Estera fiind o dovadă în această privinţă. Până in prezent, noi nu prea ştiam mare lucru despre post, despre felul cum să-1 practicăm. în cartea sa Votre rendez-vous avec Dieu (întâlnirea voastră cu dumnezeul, Gwen Shaw ne provoacă să ţinem postul lui Daniel, adică .21 de zile în care să se consume numai lichide, fructe şi legume.

Până atunci, noi nu merseserăm niciodată atât de departe. Este un post de întreţinere, în timpul căruia eu am primit foarte multă binecuvântare. Eu îl practic o dată sau de două ori pe an, mai ales cu prilejul turneelor mele misionare. Mii de credincioşi l-au ţinut'în ultima vreme şi au fost binecuvântaţi într-un mod deosebit.

Până acum nu s-a dat nicFo învăţătură sau recomandare cu privire la postul Esterei. Eu cred că acesta este un dar al lui Dumnezeu pentru aceste vremuri din urmă. Este un post scurt. Un post puternic. Un post eficace. Determinant. „Tu îl vei duce spre naţiunile lumii.", mi-a spus Domnul. Şi consider că rolul cărţii de faţă este tocmai de a face lucrul acesta. Acest,post îndreptat contra morţii ne va fi de un mare ajutor pentru vremurile din urmă pe care le trăim noi. Domnul mi-a dat harul să scriu aceste câteva rânduri care, în opinia

mea, încă nu pot traduce forţa acestui post. Cel mai bun lucru este să-1 experimenteze fiecare. Apoi, nu păstraţi numai pentru voi această binecuvântare, ci ţransmiteţi-o şi altora. De asemenea, încurajaţi-mă istorisindu-mi propriile voastre experienţe.

După cum am mai spus, deşi Numele lui Dumnezeu nu este menţionat niciodată în cartea Esterei, Domnul este, în permanenţă, prezent şi activ. Lucrurile se petrec uneori la fel şi în viaţa noastră. S-ar părea, la un moment dat, că Dumnezeu Se ascunde, măcar că El este de faţă pretutindeni şi îndeosebi în noi.

Fie ca, în toate locurile şi ţările unde se vor dezlănţui valuri de răutate, copiii lui Dumnezeu să se adune şi să se dedice unui asemenea post, după cum au facut-o Estera şi Mardoheu. Şi ei vor vedea atunci slava lui Dumnezeu.

Nu uitaţi să fiţi pozitivi şi hotărâţi în timpul acestui post. Poale eă uneori va fi uşor, alteori mai greu. Dar nu cedaţi cu nici un chip. Mergeţi până la capăt! Fiecare etapă dificilă nu durează prea mult. De îndată ce reînnoiţi ofranda trupului'vos- tru~şl începeţi să-I cântaţi laude lui Dumnezeu, dificultăţile se estompează.

Prima zi este premergătoare celei de a doua; a Lj doua este ultima înainte de a treia, iar a treia esl<- ziua victoriei.

GUSTAT» St VEDEŢI
CE BUN ESTE
DOMNUL
(Psalmul 34.8)

Pentru a da prilej cititorilor înfometaţi duhov- niceşte să se ospăteze la masa HARULUI, Editura STEPHANUS le pune la dispoziţie o paletă variată de literatură creştină: studii biblice, comentarii, meditaţii, eseuri, mărturii personale, povestiri adevărate, poezii.

CÂRTI CARE VÂ
MAI AŞTEAPTĂ

1. E. D. Hubbard - Ana din Ava
2. Ch. M. Sheldon - Adevăratul Preot sau Ce-ar face Isus în locul meu?
3. Constantin Moisa - în crăpătura stâncii (poezii)
4. Herman Hartfeld - Păstori în furtună
5. C. Ioanid - Cine eşti Tu, Doamne?
6. S. D. Gordon - Fără luptă, nu-i cunună
7. Ch. H. Spurgeon - Din cuvintele lui Ioan Plugarul
8. Dr. W. A. Criswell - A apărut omul la întâmplare?
9. Lothar Gassmann - New Age
10. C. Chisăliţă - Lanţul minunilor Mântuitorului
11. Dicţionar biblic (voi. I, II; în curs de apariţie: voi. III)

Ne puteţi contacta la adresa: Str. Bibescu Vodă nr. 1, sector 4, Bucureşti, Cod 70521
Tel. 335 33 49; 335 65 77

r

ESTERA - un nume care simbolizează frumuseţea. Cititorul acestei cărţi biblice va găsi, la capătul lecturii sale, o femeie de mare caracter, hotărâtă să reziste oricărei încercări.

O regină care se dedică, timp de trei zile şi trei nopţi, postului şi rugăciunii, pentru a-şi salva poporul său de la pieire! Mai cunoaşteţi un caz asemănător în istoria lumii?

Explorând obiceiurile popoarelor din acea vreme, cadrul istoric capătă viaţă sub ochii noştri.

Prin aceasta, istoria Esterei poate deveni a dumneavoastră, pe planul izbăvirii, al binecuvântării.

Aţi încercat vreodată să ţineţi postul Esterei?

După ce aţi căutat diferite soluţii problemelor cu care vă confruntaţi, citiţi această carte şi încercaţi să ţineţi acest post. Veţi obţine rezultate de-a dreptul uimitoare.

V.

André Snanoudj

y

EDITURA I

STEPHANUS
ISBN 973-9174-91 -4